

కార్మిక లేకం

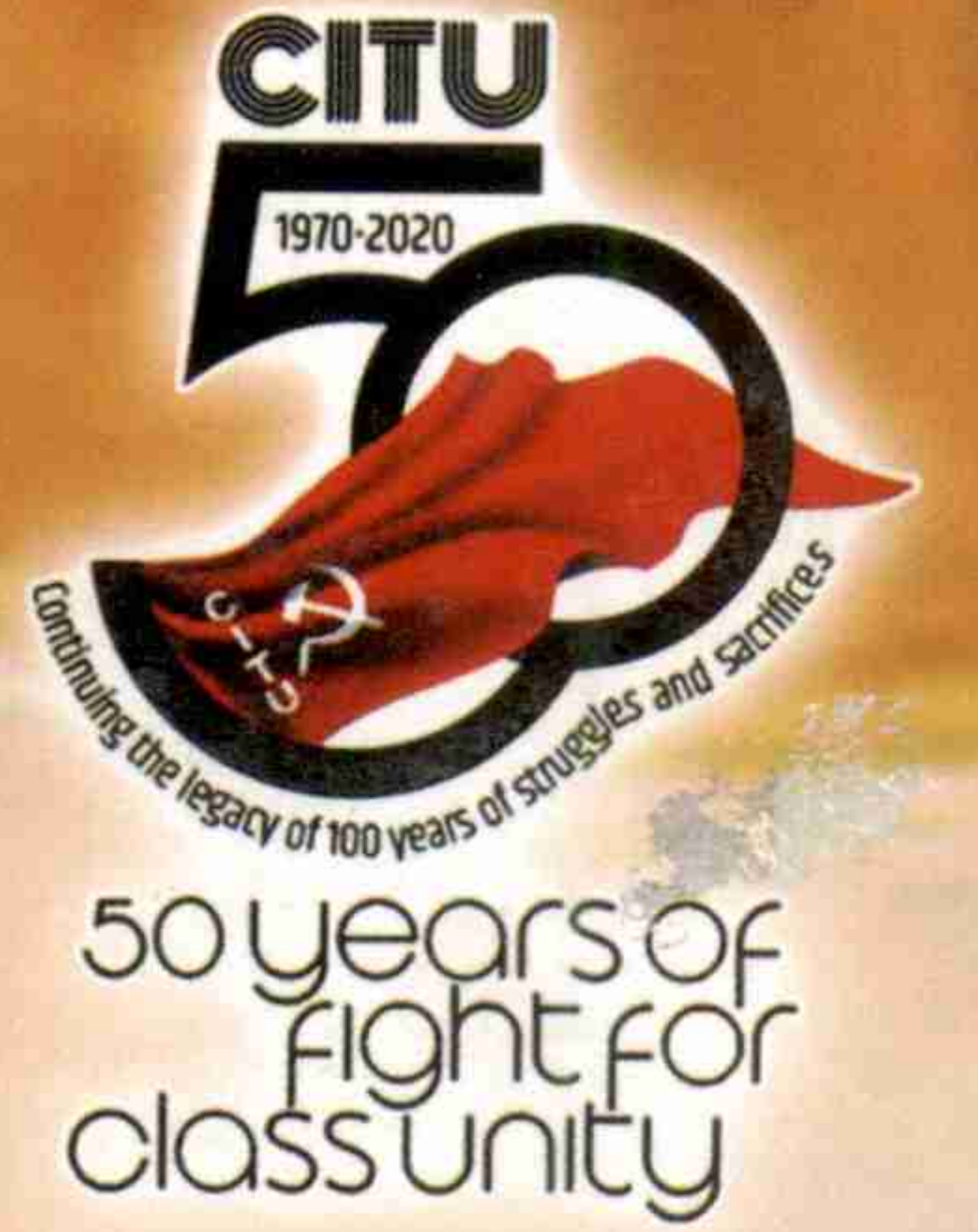
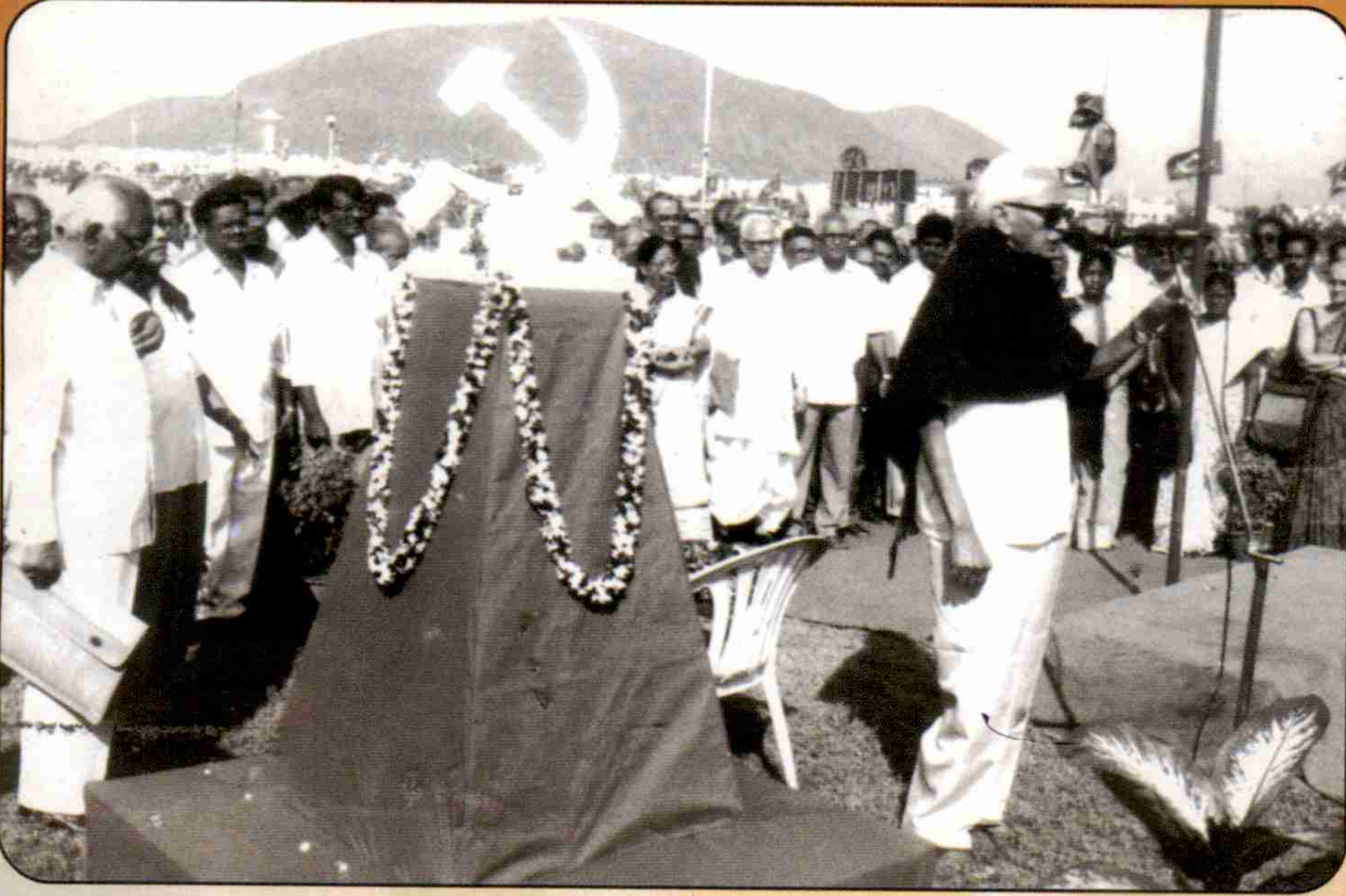
మాసపత్రిక

సంచిక : 6

సంపుటి : 34

జూన్ - 2020

రూ.10/-

వర్గ విక్రమ కోసం
పీఠాటాన్ని కొనసాగిద్దాం

మే 30న సిబిపీయు ఆవిర్భావ దినోత్సవాలు

ఒంగోలు

చిత్తూరు

పార్వతీపురం

నెల్లూరు

ఆరా

రైల్వే వర్కర్స్

మున్సిపల్ కార్మికులు

గ్రామపంచాయితీ కార్మికులు

జూన్ - 2020

కార్మిక లోకం

సి.వి.టి.యు. ఆంధ్రప్రదేశ్ కమిటీ మాసపత్రిక

సంపుటి : 34
సంచిక : 6
విడి ప్రతి వెల : రూ. 10/-
సం॥ చందా : రూ. 100/-

విషయసూచిక

సంపాదకీయం	3
బొమ్మలు చెప్పిన కథ	4
ఈ మాసం కవిత	5
డాక్టర్ డాక్టర్	6
వినిమయ ధరల సూచిక	7
కవర్ పేజీ కథనం	8-9
అంతర్జాతీయం	10
జాతీయం	11-12
ఎల్.జి.పాలిమర్స్	13-15
దగాకోరు ప్రభుత్వం	16-17
మధ్యపేజీ కథనం	18-20
కార్మిక వర్గానికి పెను సవాల్	21-22
శ్రామిక మహిళ	23
ఉద్యమ వార్తలు	24-27
ప్రా.కె.నాగేశ్వర్ ఆర్టికల్	28-29
జీడిపిక్కల ఆర్టికల్	30-31
ఈ మాసం కథ	32, 33
గుండె తెరపై రియల్ హీరో	34

అడ్రస్ :

నందూరి ప్రసాదరావు భవన్,
24-24-14, రజకవీధి,
దుర్గాపురం, విజయవాడ-3

సెల్ : 9490098022 - 0866-2442988

ఎడిటర్ : ఎం.వి.గౌరవర్

వర్కింగ్ ఎడిటర్ : కె.స్వరూపరాణి

ఎడిటోరియల్ బోర్డు :

పి. అజయ్ కుమార్,

కె.ఉమామహేశ్వరరావు,

ఎం.వి.మధాకర్,

కె.సత్యరంజన్, జి.వి.రంగారెడ్డి

మేనేజరియల్ బోర్డు

మేనేజర్ : యం.బాలకాశి

సభ్యులు : కె.సురేష్

KRS A1011204

సంపాదకీయం

పాలకుల నిర్లక్ష్యానికి బలైన వలస కార్మికులు

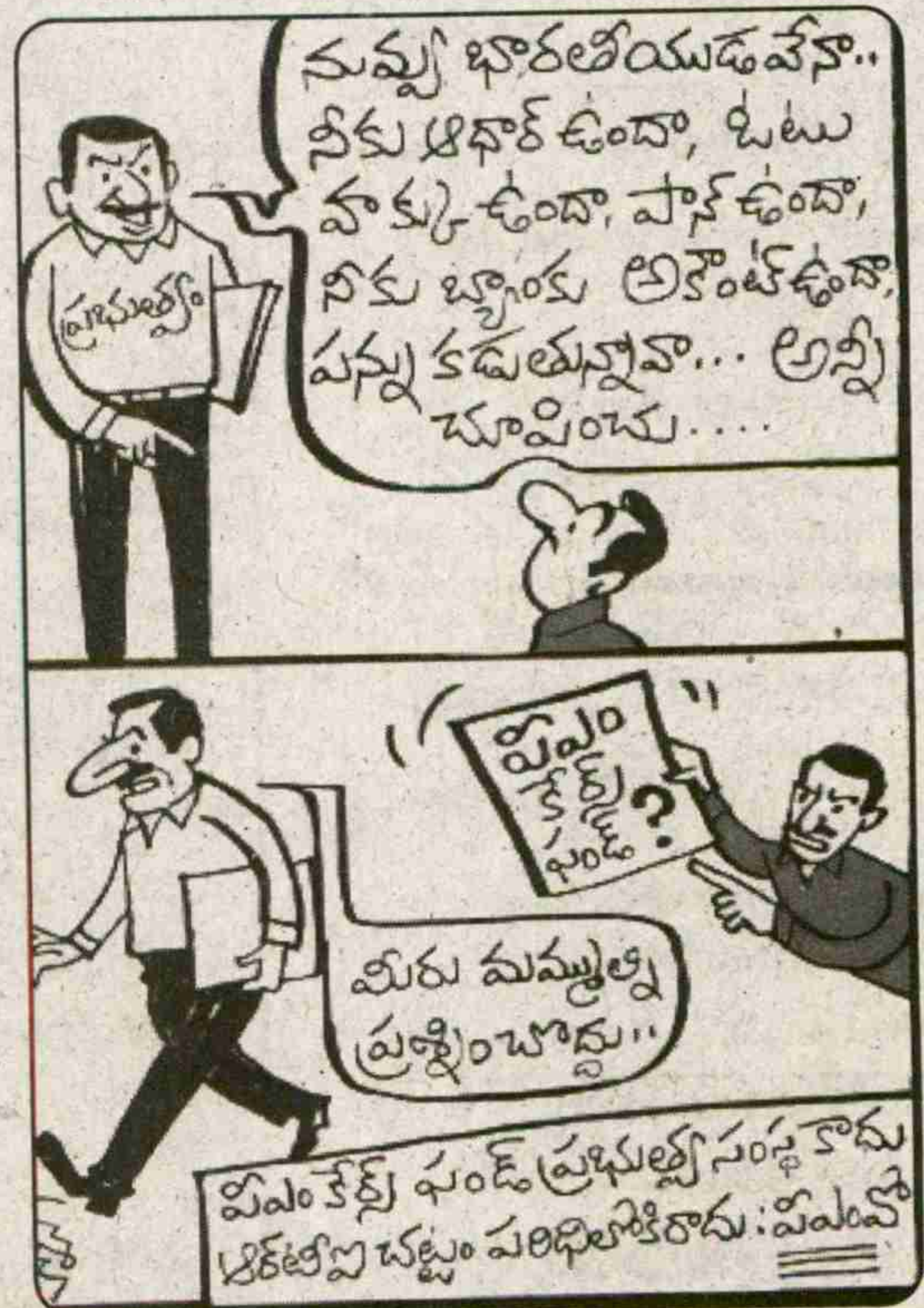
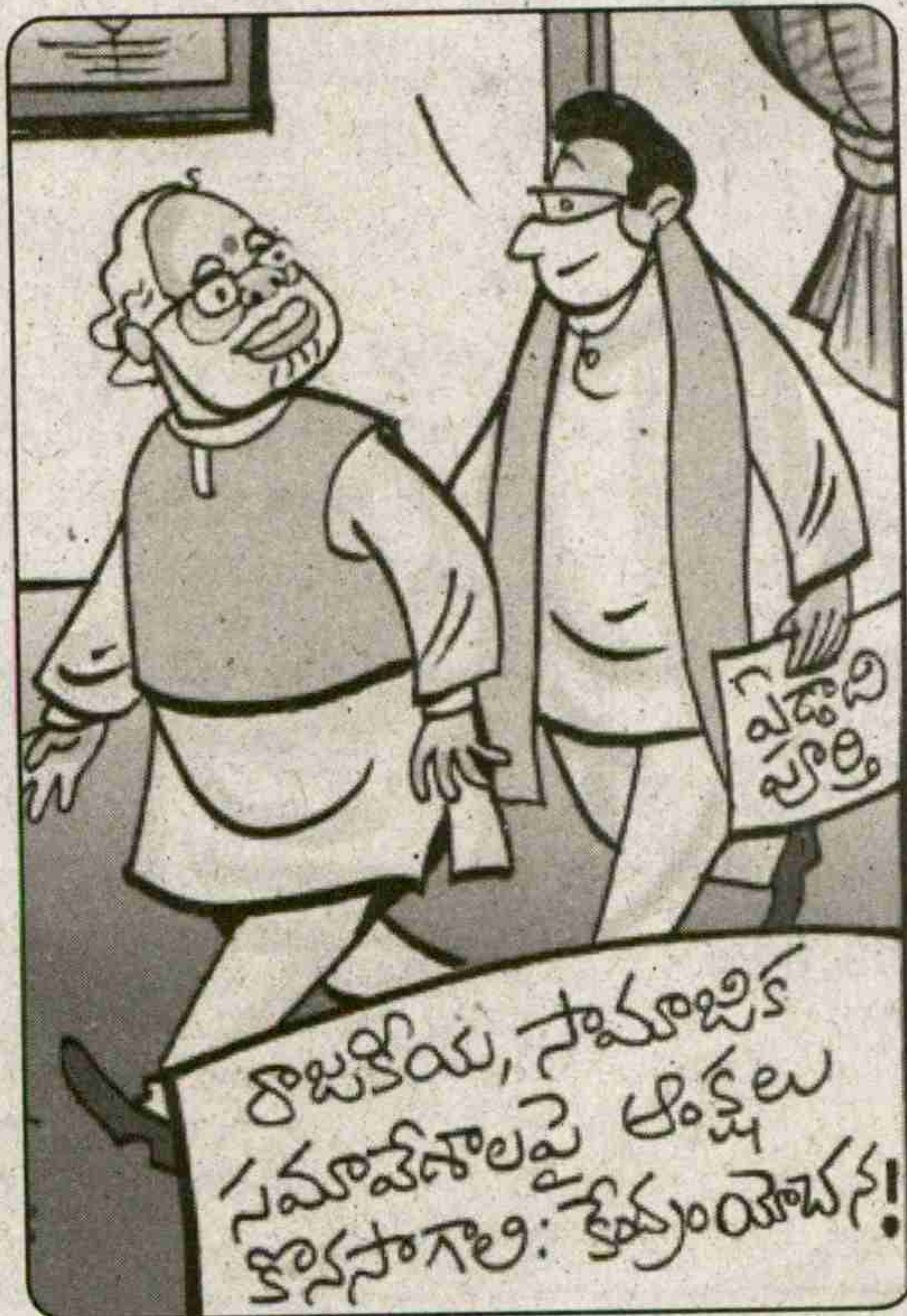
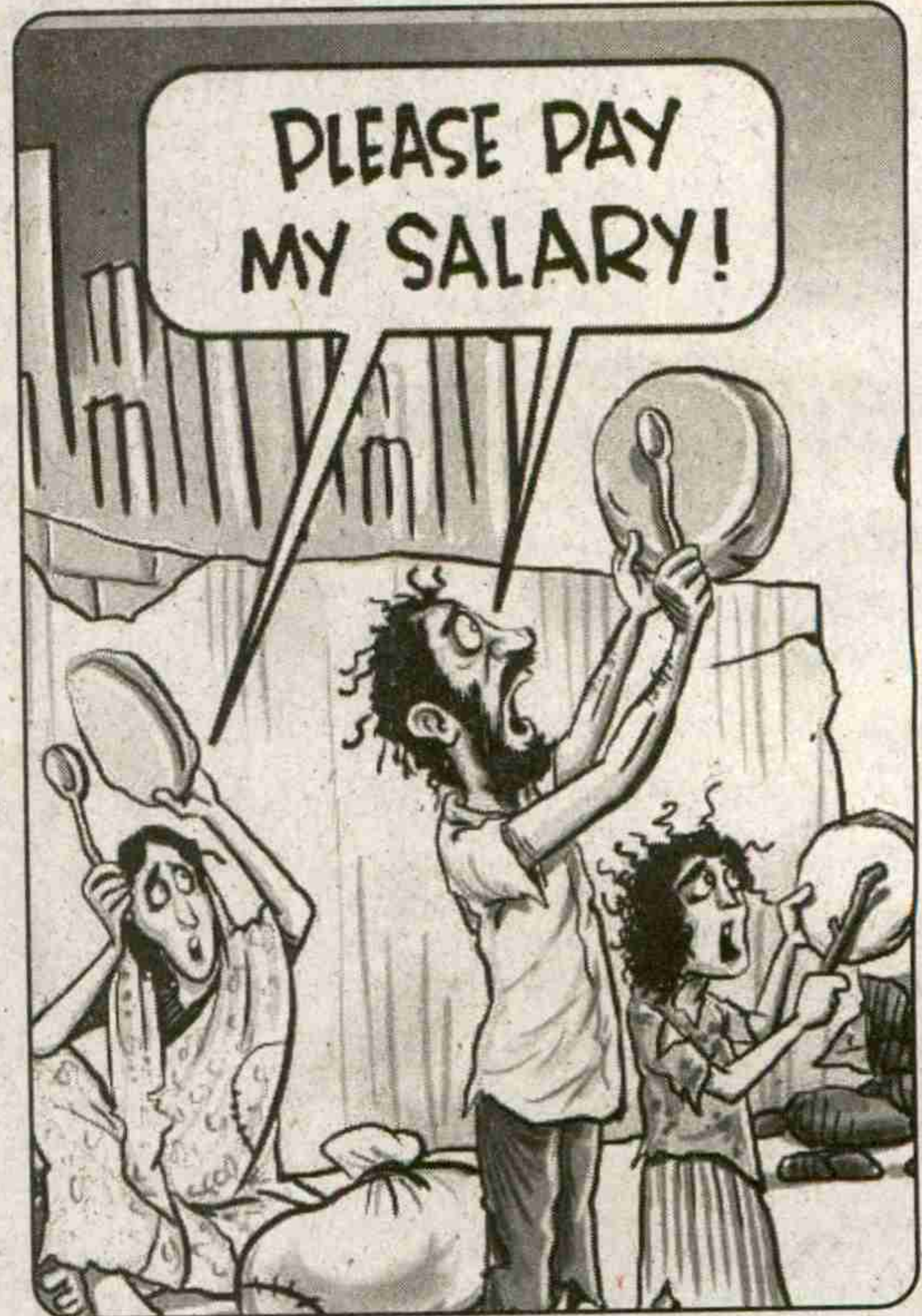
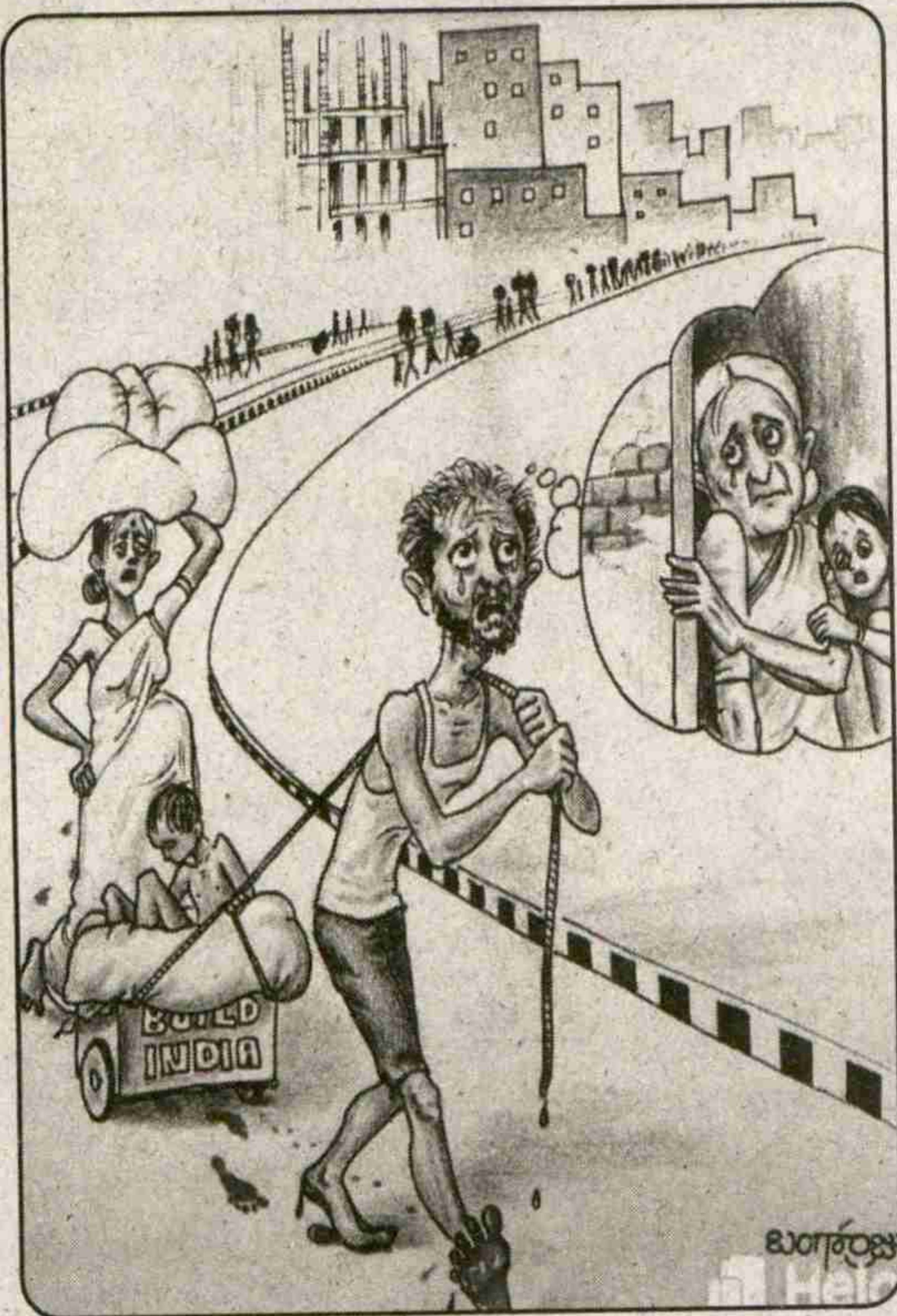
కరోనా వైరస్ వ్యాప్తి నివారణ కోసం రెండు నెలల పది రోజుల పాటు లాక్డౌన్ విధించిన కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు పొరుగు రాష్ట్రాల్లో బతుకుతున్న వలస కార్మికులను కనీసంగా పట్టించుకోకుండా వారి మానానికి వారిని వదిలేశాయి. తిండిలేక, నిలువ నీడ లేక సొంత రాష్ట్రాలకు బయలు దేరిన వలస కార్మికుల వెతలు పుంఖాను, పుంఖాలుగా వార్తల్లోకొచ్చాయి. వారి సొంత రాష్ట్రాలకు రైళ్లలో చార్జీలు వసూలు చేయకుండా ఉచితంగా పంపించాలని సుప్రీంకోర్టు చెప్పాల్సి వచ్చింది.

ఏ కార్మికుడికైనా లాక్డౌన్ కాలంలో వేతనాలు చెల్లించేలా యాజమాన్యాలకు ఆదేశాలివ్వబడిన రాష్ట్ర ప్రభుత్వం మౌనమునిలా వ్యవహరించింది. ప్రత్యేకించి ఇతర రాష్ట్రాల నుండి వచ్చిన వలస కార్మికుల పట్ల ప్రత్యేక శ్రద్ధ తీసుకోవాలనే బాధ్యతను కూడా మరచింది. వలస కార్మికుల రక్షణ కోసం ఒక చట్టం ఉంది. దాన్ని అమలు చేయాలనే స్పృహ కూడా కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాల్లో కొరవడింది. వ్యాపారాన్ని తేలికగా చేసుకునేలా యజమానుల సేవలో మునిగి తేలుతున్న ప్రభుత్వాలు సంపద సృష్టి కర్తలైన కార్మికులను విస్మరించడాన్ని సభ్య సమాజం ఆమోదించదు.

కనీసం ఏ రాష్ట్రంలో ఎంత మంది వలస కార్మికులు పనిచేస్తున్నారో ప్రభుత్వాలకు తెలియకపోవడం పాలకుల నిర్లక్ష్యానికి నిదర్శనం. వలస కార్మికులను రిక్రూట్ చేసుకున్న రాష్ట్రానికి, పని కోసం తీసుకుపోతున్న రాష్ట్రానికి 15 రోజుల్లోగా కాంట్రాక్టర్లు వివరాలు తెలియజేయాలి. రిక్రూట్ చేసుకున్న తేదీ నుండి పని అయిన తర్వాత మరలా తిరిగి వారి సొంత రాష్ట్రం చేరుకునే వరకు వారికి వేతనాలు చెల్లించాలి. పనిచేసే దగ్గర నివాస సౌకర్యం, ఉచిత వైద్య సదుపాయాలు కల్పించాల్సిన బాధ్యత కాంట్రాక్టర్లదే. రానూ, పోనూ చార్జీలు కూడా కాంట్రాక్టర్ల భరించాలి. వలస కార్మికులకు అదే తరహా పనిచేస్తున్న ఇతర కార్మికుల వేతనాలు, అలవెన్సులు, ఇతర సౌకర్యాలన్నీ ఇవ్వాలి. కాంట్రాక్టర్లు గనుక ఈ బాధ్యతలు నిర్వహించక పోతే ఏ యజమాని పని కోసం కార్మికులు తీసుకురాబడ్డారో ఆ యజమానే ఈ ఖర్చులన్నీ భరించాలి. వీటిని అమలు చేయించాల్సిన బాధ్యత కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలదే. కార్మికుల ఓట్లతో గెలిచిన పాలకులు అదే కార్మికుల కంట్లో వేలితో పొడిచి పెట్టుబడిదారులకు లాభాలు అందించే పనిలో పడ్డారు. ఒక్క కేరళ వామపక్ష ప్రభుత్వమే వలస కార్మికుల చట్టాన్ని అమలు చేస్తూ తన ప్రత్యేకతను చాటుకుంది.

కరోనా మహమ్మారి పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ దాష్టీకాన్ని, శ్రమ దోపిడీ పద్ధతులను బహిర్గతం చేసింది. ప్రైవేటీకరణ, సరళీకరణ ఆర్థిక విధానాలు అమలు మొదలైన తర్వాత కార్మికుల కనీస హక్కులకు సంబంధించిన కార్మిక చట్టాలను అమలు చేయించడం నిలిచిపోయింది. తమ శ్రమను దారపోసి పెట్టుబడిదారులకు లాభాలను చేకూర్చిన కార్మికులను పెట్టుబడిదారీ ఆర్థిక వ్యవస్థ బిచ్చగాళ్లుగా తయారు చేసింది. ఎవరైనా దాతలు పెడితే తినడం, లేకుంటే పస్తులుండే స్థాయికి దిగజారింది.

మనిషి, మనిషిగా బతికే రోజు కోసం కార్మికులంతా ఐక్యం కావల్సిన సమయం వచ్చింది. కార్మికులంతా ఐక్యమైతే సాధించలేనిది ఏమీ ఉండదు. అందరం ఆ ఐక్యత సాధన కోసం పాటుపడదాం!

ఇది మరొక దుఃఖ కథ ..

దుర్మార్గ పాలకుల హత్య కథ ..

పస్తులతో ప్రయాణం చేసి చేసి

మరొక కూలి తల్లి డ్రాజాలు వదిలేసింది ..

వలస వెళ్లిన గుజరాత్‌లో కనీసంగా ఆడుకునే

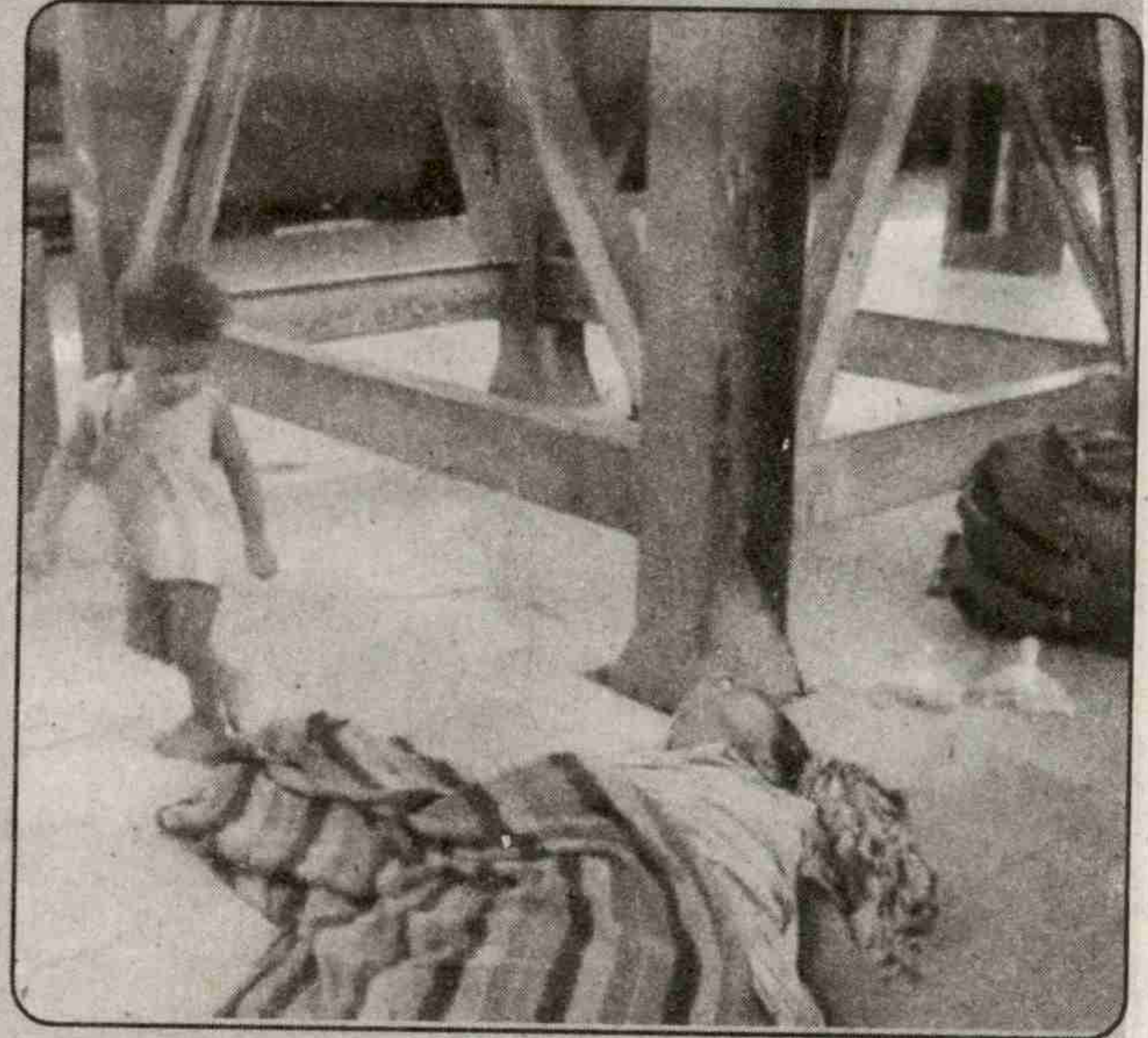
నాథుడు లేక నానా అగచాట్లా పడింది.

సుమారు రెండు నెలల లాక్‌డౌన్ ఇబ్బందుల తరవాత

సర్కారు వారి శ్రామిక రైల్వే

సొంత రాష్ట్రం బహారీకి బయల్దేరింది.

మూడు రోజుల ప్రయాణం..

ఇంత తిండి, కొంత తాగునీరు

ఇవ్వలేక పోయింది ప్రభుత్వం!

ఆమె ఆకలితో అలమటించింది.

తీవ్రంగా నీరసించిపోయింది.

నెగ కొడుతున్న ఎండల చాటి మధ్య ప్రయాణం..

తీవ్రమైన ఉక్కుపోత!

డీ హైడ్రేషన్‌కి గురైందామె.

కూచున్న సీట్లనే అలా సోలిపోయింది.

తను బిగాల్సిన ముజఫర్ పూర్ చేరింది రైలు.

తోటి కార్మికులు చేతులతో పట్టి ఆమెను కిందికి బిందారు.

తాను రోజుల తరబడి ఎదురు చూసిన

ఊరు వొచ్చిన సంగతి ఆమెకి తెలీదు.

అప్పటికే ఆమె ప్రాణం తిరిగి రాని దూరాలకు

వలసిల్లిపోయింది!

ప్రభుత్వం వారు పంచనామా చేసుకోవటానికి...

ఆమెకు ఆకలి కాక ఏ అనారోగ్యం ఉందో

శల్వ పరీక్ష చేసి నిర్ధారించటానికి...

స్టేషన్లో పడి ఉంది ఆమె మృతదేహం..

ఈ సంగతులు ఏవీ

ఆమె ఆరు నెలల పని విల్లాడికి తెలీవు.. పాపం !

ఎవరో దయతలచి ఆ తల్లి శవం మీద

కప్పిన దుప్పటిని లాగుతూ ఆడుకుంటున్నాడు!!

మోడి ప్రభుత్వం ఎంతగా కళ్లు మూసుకొని ప్రవర్తిస్తోంది!

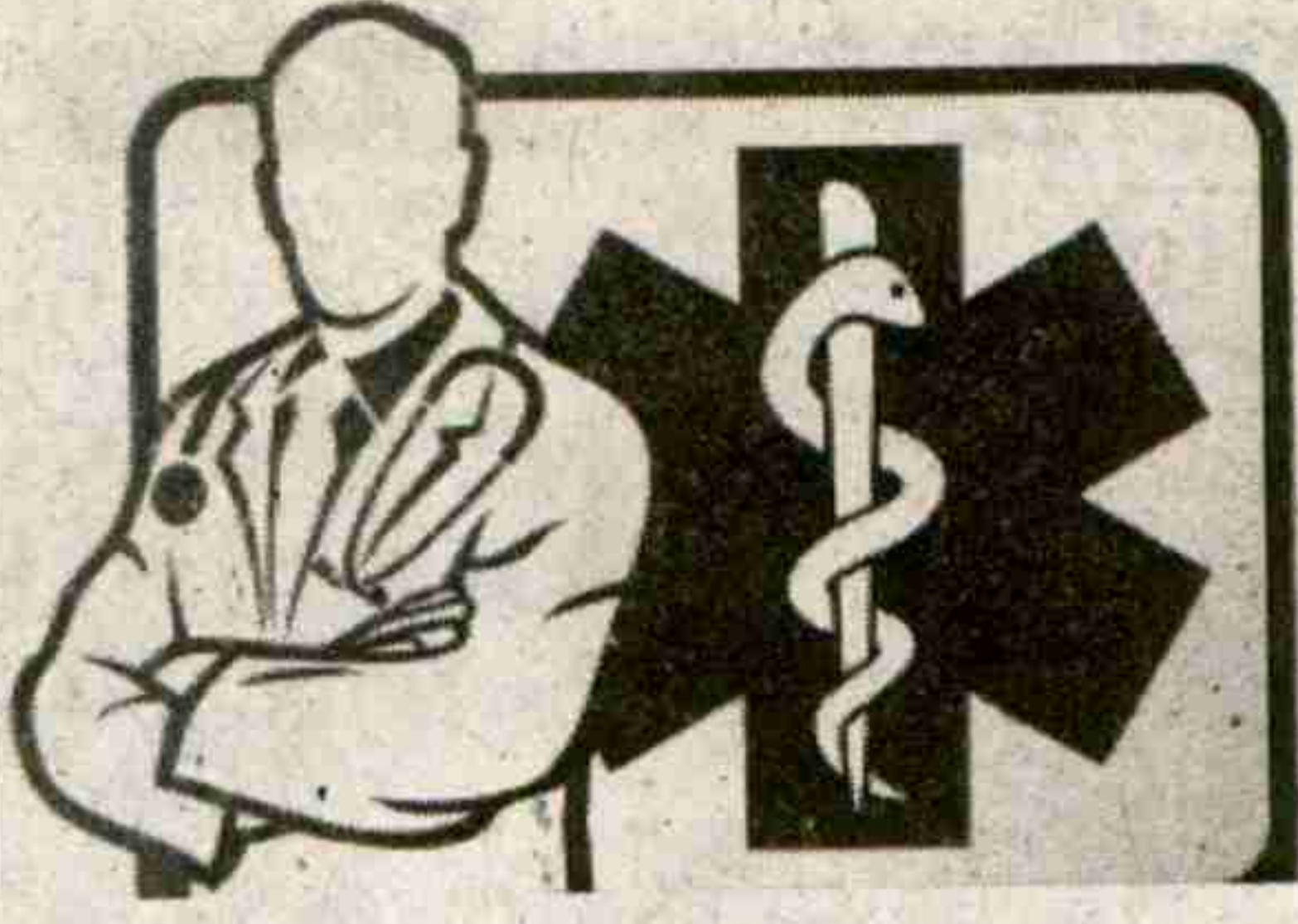
వలస కూలీల పట్ల ఎంత నిర్ణయంగా ప్రవర్తిస్తోంది!

ఈ పాలకుల డాంజకాల ముఖాల వెనక

ఏ అమానవీయ దుర్మఖాలు దాగి ఉన్నాయో

మనం వాళ్ల ముసుగులను లాగి దేశానికి చూపించలేమా?

- సత్యాజీ

డాక్టర్... డాక్టర్...

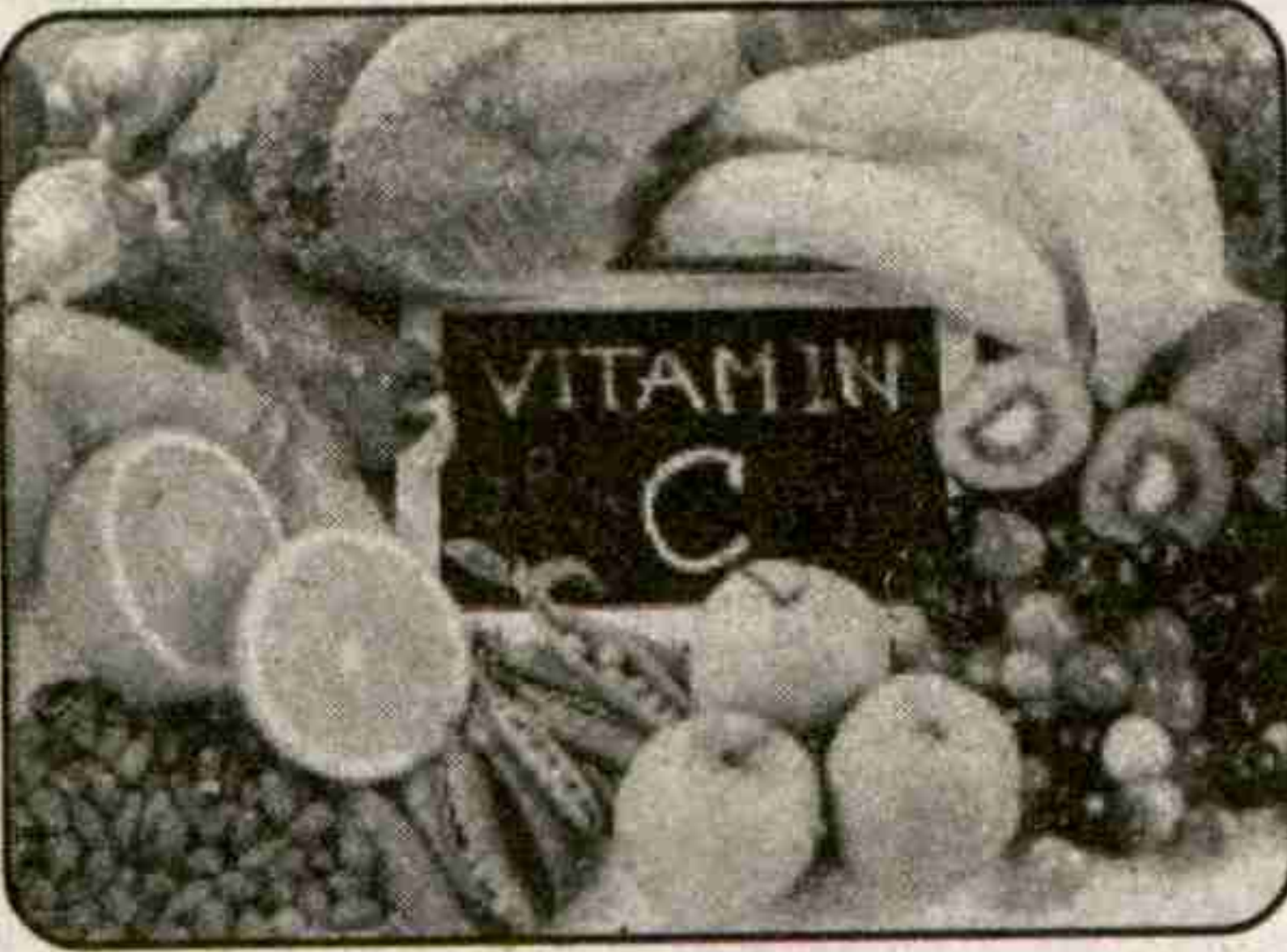
రోగనిరోధక శక్తి అవసరం!

రోగనిరోధక శక్తి బలంగా ఉన్న వాళ్లు వైరస్లను తట్టుకుని నిలబడతారు. అదే వైరస్ రోగ నిరోధక శక్తి సరిపడా లేని వారిలోకి ప్రవేశించిందే అనుకోండి... శరీరవ్యవస్థ దెబ్బతింటుంది. ఒక్కోసారి దానివల్ల ప్రాణాపాయమే ఏర్పడుతుంది. అందుకే పెద్దలతో పాటు పిల్లలకు కూడా రోగ నిరోధక శక్తి గురించిన అవగాహన ఉండాల్సిందే. అసలు మన శరీరంలో రోగ నిరోధక శక్తి ఎందుకు తగ్గుతుంది? అనే ప్రశ్న చాలామందిలో తలెత్తుతుంది. దానికి చాలా కారణాలే ఉన్నా, కొన్ని మౌలికమైన కారణాలు తెలుసుకోగలిగితే చాలు. వాటిల్లో శరీరంలో మలినాలు పేరుకుపోవడం మొదటిది. శరీరంలో శక్తి నిల్వలు తగ్గిపోవడం రెండోది. శరీరంలో మలినాలు పేరుకుపోవడానికి ఆహారంలో పీచుపదార్థం లేకపోవడం ఒక

కారణంగా పోషకాహార నిపుణులు చెబుతారు.

ఇక శక్తి నిల్వలు తగ్గి పోవడానికి ఆహారంలో పోషకాలు కొరవడటమే కారణం.

ఈ విషయాల్ని

దృష్టిలో ఉంచుకుని పెద్దలతో పాటు పిల్లలు కూడా పీచు పదార్థం ఎక్కువగా ఉండే ఆకుకూరలు, కాయగూరలు, పండ్లు ఆహారంలో ఉండేలా చూసుకోవాలి. రోగ నిరోధక శక్తిని పెంచే శక్తి విటమిన్-సి లో ఎక్కువగా ఉంటుంది. కావున విటమిన్-సి లభించే ఉసిరి, నిమ్మ, బత్తాయి, కమలాపండ్లు తప్పనిసరిగా తీసుకోవాలి. వీటన్నిటితో పాటు శరీరానికి శ్రమ కలిగించే పనులు, ఆటలు, లేదా వ్యాయామాలు విధిగా చేయాలి. ఎందుకంటే శారీరక శ్రమ లేకపోతే తిన్నవి ఒంటికి పట్టవు. ఈ జాగ్రత్తలు తీసుకుంటే, రోగనిరోధక శక్తి తగ్గిపోవడం... వైరస్ల బారిన పడటం ఉండదు. ఇవేవీ అర్థం కానంత పెద్ద విషయాలేమీ కాదు కాబట్టి తల్లితండ్రులు పిల్లలకు ఆ అవగాహన సునాయాసంగానే కలిగించవచ్చు.

మొలకలా..? తృణధాన్యాలా..?

తృణధాన్యాలు తింటే మంచిదని సాయంకాలం రోజూ ఒక కప్పు సెనగలు తింటున్నా. కానీ రాత్రి డిన్నర్ సమయానికి పొట్ట ఉబ్బరించినట్టు ఉంటోంది. మొలకలు మంచివా? లేదా తృణధాన్యాలు మంచివా? గ్యాస్ రాకుండా ఎలా తినొచ్చు?

ఇది చాలా సాధారణ సమస్య. చాలామందికి పప్పు దినుసులు, తృణధాన్యాలు, మొలకెత్తిన ధాన్యాలు తినడం వల్ల గ్యాస్ వస్తుంది.

అందుకు మీరు పాటించాల్సిన జాగ్రత్తలివి...

పప్పు దినుసులు, తృణధాన్యాలు కనీసం 4 నుంచి 6 గంటలు నానబెట్టి బాగా కడిగితే గ్యాస్ ను పెంచే

పదార్థాలు తగ్గుతాయి. రోజుకు అరకప్పు మించకుండా తినాలి. వీటిని ఒక్కసారి కాకుండా, అన్నంలో లేదా కూరలో కలిపి వాడితే గ్యాస్ ను తగ్గించవచ్చు.

మొలకలు ఆరోగ్యానికి మేలు చేస్తాయి. వీటిని అల్పాహారంలో భాగంగా తినొచ్చు. మొలకలు రావడం వల్ల ప్రోటీన్స్, అమినో యాసిడ్స్ లా మారుతాయి. అలాగే పిండి పదార్థాలు చక్కెరగా మారుతాయి. అరుగుదల బాగా పెరుగుతుంది. మొలకలు డైరెక్ట్ గా తినొచ్చు లేదా కలుపుగా కూడా తీసుకోవచ్చు.

తృణధాన్యాలు, మొలకల్లో ప్రోటీన్లు మాంసాహారంలో ఉన్నట్టుగా ఉంటాయి. ప్రోటీన్స్ తో పాటు ఐరన్, కాల్షియం కూడా వీటి నుంచి వస్తుంది. మాంసాహారంలో లేనిది, వీటిల్లో ఉన్నది ఫైబర్ అంటే పీచు పదార్థం. అందుకే వీటిని రోజూ తీసుకోవడం అవసరం. ఇవి తింటున్నప్పుడు నిమ్మరసం కలపడం వల్ల ఐరన్, కాల్షియం శోషణ బాగా ఉంటుంది.

కొందరికి పప్పు తిన్నా, తినకపోయినా గ్యాస్ ఉంటుంది. వీరు మలబద్ధకం లేకుండా చూసుకోవాలి. తృణధాన్యాలు తినడం వల్ల మలబద్ధకం పోతుంది. అలాగే కొన్ని రోజులు ప్రొ బయాటిక్ సప్లిమెంట్స్ తీసుకోవడం వల్ల పొట్ట ఉబ్బరం తగ్గుతుంది.

- డాక్టర్ బి.జానకి, న్యూట్రిషనిస్ట్

వినిమయ ధరల సూచిక (బేస్ 2001=100) 2020

సెంటర్ సిరీస్	జనవరి	ఫిబ్రవరి	మార్చి	ఏప్రిల్
ఆల్ ఇండియా	330	328	326	329
గుంటూరు	302	299	298	300
విజయవాడ	306	304	304	306
విశాఖపట్నం	314	312	304	305
హైదరాబాద్	275	-	272	275
రాష్ట్ర సిరీస్	నవంబర్	డిసెంబర్	జనవరి	ఫిబ్రవరి
విజయనగరం	333	336	336	335
రాజమండ్రి/కాకినాడ	334	339	339	338
జగ్గయ్యపేట	355	359	359	359
తిరుపతి	326	328	329	326
ఏ.పి	322	324	325	322

రింకింగ్ ఫ్యాక్టర్	1971=100	1960=100	1982=100
ఆల్ ఇండియా	-	4.93	4.63
హైదరాబాద్	-	5.23	4.79
గుంటూరు	-	5.60	4.57
విశాఖపట్నం	2.48	1.87	4.64
విజయవాడ	-	-	4.28
విజయనగరం	-	-	3.93
కాకినాడ	2.55	1.81	4.26
జగ్గయ్యపేట	-	-	4.28
తిరుపతి	-	-	4.57

పాఠకులకు విజ్ఞప్తి

‘కార్మికలోకం’పై మీ స్పందనను ఆహ్వానిస్తున్నాం. పత్రికలోని వ్యాసాలు, వార్తలు, వ్యాఖ్యలపై మీ అభిప్రాయాలు నిర్మోహమాటంగా రాసి పత్రిక అభివృద్ధికి సహకరించాలని విజ్ఞప్తి చేస్తున్నాం. లేఖలతో పాటు తాజా పాస్‌పోర్ట్ సైజ్ ఫోటో కూడా పంపగలరు.

అడ్రస్ : నండూరి ప్రసాదరావు భవన్, 24-24-14, రజకవీధి, దుర్గాపురం, విజయవాడ-520003.

ఫోన్ : 9490098022

e-mail : karmikalokam@gmail.com,

సర్క్యులేషన్ వివరాలకు సంప్రదించాల్సిన ఫోన్ నెంబర్లు:

9490098022

కొత్త చందాలు కట్టేవారు, పాతవి పునరుద్ధరించుకొనే వారు డబ్బును యూనియన్ బ్యాంక్, విజయవాడ పేరుతో పంపించగలరు.

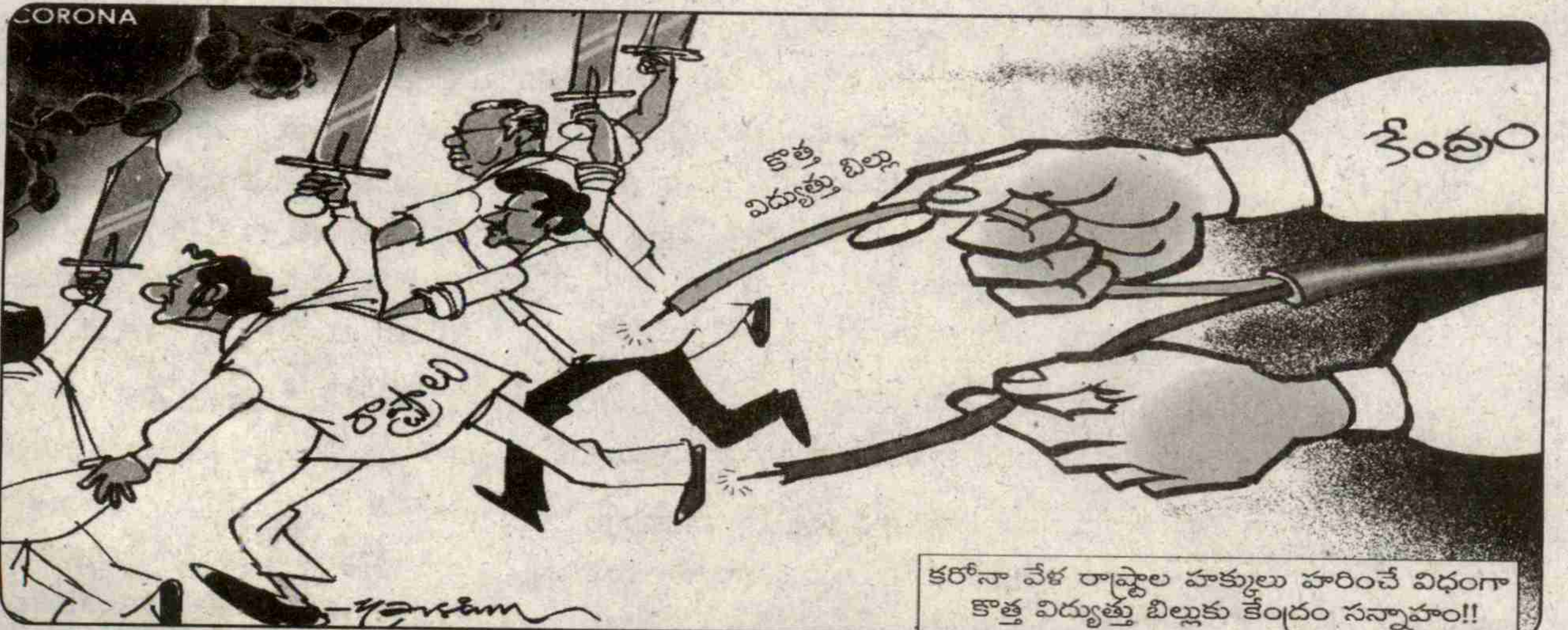
Karmika Lokam A/c No. : 448802010000833
(IFSC : UBIN0534641), Governorpet Branch, Vijayawada.

రచయితలకు సూచన

‘కార్మికలోకం’ పత్రికకు

రచనలను ఆహ్వానిస్తున్నాం. కార్మికుల జీవితానికి సంబంధించిన కథలు, కవితలు, వాస్తవ జీవిత చిత్రణలు పంపించొచ్చు. కార్మికులను కలిపించే వాటికి ప్రాధాన్యత. రచనలను 20వ తేదీలోపు ‘కార్మికలోకం’ మెయిల్ లేదా పోస్టల్ అధికారికి పంపించ మనవి.

- ఎడిటర్

వర్గ ఐక్యత కాగిం పోరాటాన్ని కానీసాగిద్దాం

- ఎం.పి.గృహ్

సిఐటియు ఆవిర్భవించిన నాటి నుండి కార్మిక సమస్యలపై నిర్విరామంగా సాగించిన పోరాటాల ఫలితంగా... నేడు కార్మికోద్యమం అన్ని రాష్ట్రాల్లోనూ, అన్ని రంగాల్లోనూ క్రమంగా విస్తరిస్తూ నానాటికీ బలపడుతున్నది. గత 50 సంవత్సరాల కార్మికోద్యమంలో సిఐటియు చొరవ, పాత్ర లేని కార్మిక పోరాటం దేశంలో ఒక్కటి కూడా లేదంటే అతిశయోక్తి కాదు. ప్రభుత్వ రంగ పారిశ్రామిక సంస్థల్లో, ఆర్థిక సంస్థల్లో, వివిధ ఉద్యోగ సంఘాలతో పాటు... ప్రైవేటు రంగం లోని సంఘటిత, అసంఘటిత కార్మికుల్లో ప్రత్యేకించి స్కీం వర్కర్లలో సిఐటియు ప్రతిష్ట ఉన్నత స్థానానికి చేరడానికి ఈ పోరాటాలే కారణం.

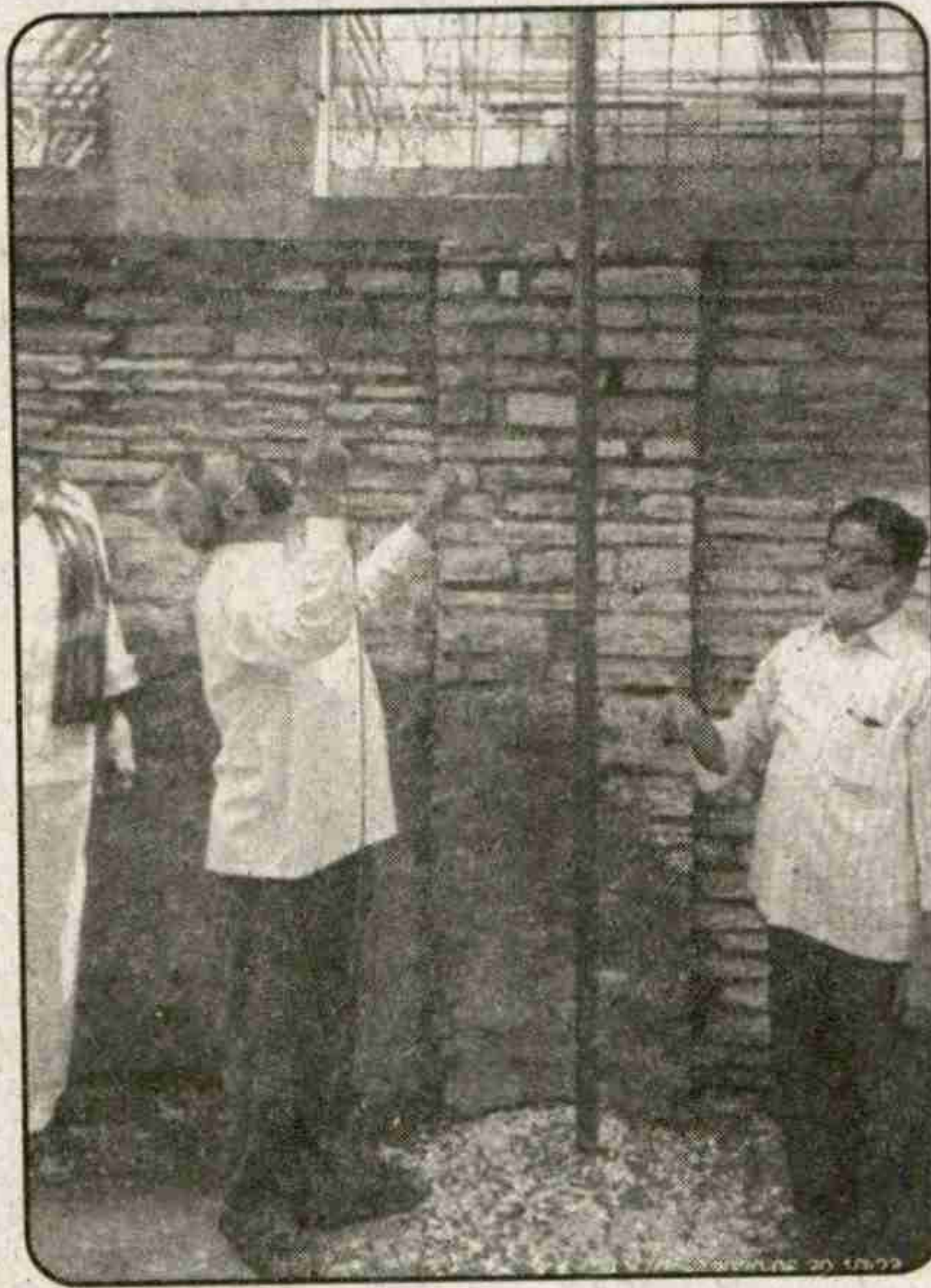
కారుచౌకగా శ్రమ దోపిడీ

సరళీకరణ, ఆర్థిక విధానాల పూర్వ రంగంలో కార్మికులపై పాలక వర్గాల, పారిశ్రామిక యాజమాన్యాల దాడులు తీవ్రంగా ఉన్నాయి. కార్మిక చట్టాల అమలు నీరుగార్చబడింది. కార్మికశాఖ నిర్వీర్యమైంది. పాలకులకు, కార్పొరేట్లకు మధ్య ఏర్పడిన అవినాభావ సంబంధాల వల్ల నానాటికీ కార్మికోద్యమంపై దాడులు పెరుగుతున్నాయి. సంఘ స్వేచ్ఛ, ఉద్యోగ భద్రత, వేతనాలకు రక్షణ, సామాజిక సంక్షేమం... తదితర అంశాలను బలహీనపరచి కార్మికులను లొంగదీసుకుని వారిపై విపరీతంగా పని భారాన్ని పెంచే దుర్మార్గం దేశంలో సాగుతున్నది. కాంట్రాక్ట్, ఔట్ సోర్సింగ్ అనబడే వెట్టి వ్యవస్థను సార్వత్రికం చేసి ప్రైవేటు యాజమాన్యాలు, ప్రభుత్వాలు కలిసి కారుచౌకగా శ్రమను కొల్లగొట్టడమే లక్ష్యంగా దేశంలో కొత్త పద్ధతి అమల్లోకి వచ్చింది.

కార్మిక చట్టాల రద్దు

భారతీయ జనతాపార్టీ 2014లో

అధికారం లోకి వచ్చాక మొత్తం కార్మికుల పరిస్థితులు మరింత ఘోరంగా దిగజార్చబడ్డాయి. అప్రెంటిస్ ల పేరుతో కార్మికులను ఖాళీ స్థానాల్లో పని చేయించుకునేందుకు వీలుగా చట్టం మార్చారు. నిర్దిష్ట కాల పరిమితి ఉద్యోగాలు సృష్టించి కార్మికుల్లో

ఒక కొత్త తరగతిని తయారు చేశారు. కాల పరిమితి అనంతరం ఆ ఉద్యోగాని తొలగించే అధికారం యాజమాన్యానికి ఇచ్చేలా స్టాండింగ్ ఆర్డర్స్ చట్టం మార్చబడింది. కొత్త పరిశ్రమలకు కార్మిక చట్టాలు వర్తించకుండా రక్షణ కల్పించబడింది. 300 మందికి లోపు ఉన్న పరిశ్రమల్లో ఎవరినైనా తొలగించేలా యాజమాన్యానికి హక్కు ఇవ్వబడింది. సంఘాల రిజిస్ట్రేషన్లు, సమ్మె హక్కును ప్రభుత్వం స్వాహా చేసింది. మొత్తం కార్మిక చట్టాలను రద్దు చేసి నాలుగు లేబర్ కోడ్ లను ఆమోదిస్తామని బిజెపి బహిరంగంగా ప్రకటించింది.

అదనంగా కరోనా కష్టాలు

ఈ మధ్యలో కరోనా మహమ్మారి దాడి ప్రపంచంపై తీవ్ర ప్రభావాన్ని చూపింది. వైరస్ ను దేశంలోకి రానివ్వ కుండా

చేయడంలో బిజెపి ఘోర వైఫల్యం వల్ల విదేశాల నుంచి కరోనా వైరస్ భారతదేశంలోకి ప్రవేశించడమేకాక నేడు లక్షల మందికి వ్యాపించి వేలాది మంది ప్రాణాలను బలిగొంటోంది. ఫిబ్రవరి, మార్చి మాసాల్లో బీజేపీ ప్రభుత్వం తమ మతోన్మాద ఎజెండాను అమలు జరిపేలా ఢిల్లీలో మత ఘర్షణలు వ్యాపింపజేయడం, సీఎపి, ఎన్ పీఆర్ ల పేరిట ప్రజల మధ్య విభజనను సృష్టించకుండా ఉంటే దేశం ఈ రోజు ఈ దుస్థితిలో ఉండేది కాదు. అంతే కాకుండా కరోనాను ఎదుర్కొనేందుకు దేశ ప్రజలను సన్నద్ధం చేయకుండానే, వైద్య రంగంలో తగినన్ని మౌలిక వసతులు సమకూర్చుకోకుండానే ఏకపక్షంగా నాలుగు గంటల నోటీసుతో 21 రోజుల లాక్ డౌన్ ను ప్రకటించడం, ఆ తరువాత పేదల కష్టాలను ఏ మాత్రం పరిష్కరించకుండానే నాలుగు దశలకు లాక్ డౌన్ ను పొడిగిస్తూ పోవడం బిజెపి లాంటి బాధ్యతా రహిత పార్టీలకే చెల్లుతుంది. గత రెండు మాసాలుగా కార్మికులు, కష్టజీవులు, నిరుపేదలు, వలస కూలీలు పడుతున్న అన్ని బాధలకూ కారణం కేంద్ర ప్రభుత్వమే అనడంలో ఏ మాత్రం తప్పు లేదు. ఏ ఆదాయమూ లేక అవస్థలు పడుతున్న కార్మికుల కుటుంబాలకు కనీసం నెలకు రూ.10 వేలు నగదు రూపంలో చెల్లించాలని దేశంలోని కార్మిక సంఘాలన్నీ కోరినా భారతీయ జనతా పార్టీ ఏ మాత్రం లెక్కచేయలేదు. కేంద్ర ప్రభుత్వం ప్రకటించిన 'ప్రధాన మంత్రి గరీబ్ కల్యాణ్ యోజన' పేదల పట్ల క్రూర పరిహాసం తప్ప అందులో పేదలకు ఉపయోగపడే అంశాలేవీ లేవు.

కానీ అదే సమయంలో దేశంలోని కార్పొరేట్లకు లక్షల కోట్ల రుపాయలు ధారాదత్తం చేయబడింది. భారీ మొత్తంలో రుణ మాఫీ చేయబడింది. బ్యాంకులకు అప్పులు ఎగ్గొట్టిన పారిశ్రామికవేత్తలకు

మరలా అప్పులు ఇచ్చేందుకు కార్యక్రమం ప్రకటించబడింది. పన్నుల్లో రాయితీలు, చెల్లింపుల్లో వాయిదాలు ధారాళంగా ఇవ్వబడ్డాయి. కానీ వలస కూలీలను వారి స్వస్థలాలకు పంపడానికి మాత్రం కేంద్రం ముందుకు రాలేదు. రాష్ట్రాలే ఖర్చులను భరించాలని మెలిక పెట్టినందున లక్షలాది వలస కార్మికులు వేల కిలోమీటర్లు నడుస్తూ తమ స్వస్థలాలకు చేరేందుకు పడిన అవస్థలు వర్ణనాతీతం. అనేక మంది దారిలోనే చనిపోయారు. ప్రమాదాల్లో పెద్ద సంఖ్యలో కార్మికులు మరణించారు. బహుశా స్వతంత్ర భారత దేశంలో ఇంత దయనీయమైన పరిస్థితి ప్రజలకు ఎప్పుడూ ఏర్పడి ఉండదు. ఈ మొత్తం వ్యవహారానికి కారణం కేంద్ర ప్రభుత్వ బాధ్యతా రాహిత్యమే అనడంలో సందేహం లేదు.

మరిన్ని భారాలు మోపే కుట్రలు

లాక్డౌన్ క్రమంగా సడలిస్తూ కార్మిక వర్గంపై మరింత భారాలు పెంచడానికి కేంద్ర ప్రభుత్వం కుట్రలు చేస్తోంది. కార్మికుల జన్మ హక్కుగా ఉన్న ఎనిమిది గంటల పని విధానాన్ని మార్చి దేశంలో 12 గంటల పని విధానాన్ని అమలు చేసేందుకు

అన్ని చర్యలూ తీసుకుంటోంది. కార్పొరేట్లతో కుమ్మక్కై వారి లాభాలకు గ్యారెంటీ ఇచ్చేలా దేశంలో కార్మిక చట్టాల అమలును సస్పెండ్ చేసేందుకు రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలను ఉసిగొల్పుతోంది. ఇప్పటికే గుజరాత్, ఉత్తరప్రదేశ్, మధ్యప్రదేశ్, కర్ణాటక తదితర బిజెపి పాలిత రాష్ట్రాలు కార్మిక చట్టాలను అమలు చేయబోమని ప్రకటించాయి. మిగతా రాష్ట్రాలపై ప్రధాన మంత్రి కార్యాలయం ఒత్తిడి తెచ్చి ఈ పద్ధతి లోనే కార్మిక చట్టాలను అమలు కాకుండా ఆపాలని ఆదేశాలిస్తోంది. ఇదే జరిగితే రాబోయే కాలంలో కార్మికుడు ఆధునిక బానిసగా, ఏ హక్కులూ లేకుండా వెట్టి చాకిరి చేసే మనిషిగా మార్చబడతాడు.

ఈ పరిస్థితిని ప్రతిఘటించకపోతే కార్మిక సంఘాల ఉనికియే ప్రశ్నార్థకం అవుతుంది. భారతదేశ రాజ్యాంగమే అపహాస్యం చేయబడుతుంది. ఈ పరిస్థితుల్లో మరింత సమరశీల, సమైక్య పోరాటాల నిర్మాణం ద్వారా కార్మిక వర్గం ఐక్యంగా ప్రతిఘటనా పోరాటాలను ముందుకు తెచ్చి కేంద్ర బిజెపి ప్రభుత్వంతో అమీతుమీ తేల్చుకోవాలి. అందుకు ఆర్థిక సమస్యలపై

పోరాటాలతో పాటుగా మతోన్మాదానికి వ్యతిరేకంగా కార్మికులను చైతన్య పర్చాల్సిన బాధ్యత మన మీద ఉంది. బిజెపి తన ఆర్థిక ఎజెండాతో కార్పొరేట్లకు ఊడిగం చేస్తూ మరోవైపు అసంతృప్తి చెందిన ప్రజానీకాన్ని మతం పేరుతో, జాతీయత పేరుతో ఊరడిస్తోంది.

ఈ పరీక్షా సమయంలో కార్మిక వర్గాన్ని సమైక్య పరిచి తమ సమస్యల పరిష్కారానికి, ఆ సమస్యలకు మూల కారణమైన ప్రభుత్వ విధానాలను, ఆ విధానాలను భుజాన మోస్తున్న రాజకీయ పక్షాలను... ప్రజల నుంచి వేరు పరచి అధికారం నుంచి తరిమివేసే ఉద్యమాలను నిర్మించాల్సిన బాధ్యత భారత కార్మికవర్గంపై ఉంది. ప్రతి మండల కేంద్రంలో సిఐటియు సంఘాలను బలంగా నిర్మించడం, కార్మికుల నివాస ప్రాంతాలన్నింటిలో ప్రజలతో కలిసి సమస్యలపై పోరాటానికి కృషి చేసే విధంగా పనిలో మార్పు చేసుకోవడం, రైతు, వ్యవసాయ కార్మిక సంఘాలతో కలిసి ఐక్య ఉద్యమాలను బలంగా నిర్మించడం ద్వారా సిఐటియు స్వర్ణోత్సవాల సందర్భంగా లక్ష్య సాధనకు నడుం బిగించాలి.

దేశంలో కోరాగా వ్యాప్తికి మోడీ..

నేమీస్తే ట్రంప్ కారణం..

అక్కడినించి అధికారులు..

అనేధికారులు దేశమంతా పీర్వీటించి

కోరాగా అంటించారు

-సంజయ్ రాత్

ఎంపీ శివసేన

వలస కార్మికుల

హృదయాలను గెలిచిన కేరళ

వలస కార్మికులను

చిత్తకబాదిన

గుజరాత్ మోడల్

వలస కార్మికులకు
'అతిథి కార్మికులు'గా
సేవలందించిన
కేరళ మోడల్

పెట్టుబడికిన ప్రజాగ్రహం

నల్ల జాతీయుడు జార్జి ఫ్లాయిడ్ ను అత్యంత కఠినంగా పొట్టనబెట్టుకున్న జాత్యహంకార పోలీస్ అధికారి దౌర్జన్యంపై

అమెరికన్లలో ఆగ్రహం కట్టలు తెంచుకుంది. గత వారం రోజులుగా నిరసనలు, ఆందోళనలు, కర్ఫ్యూలు, నిర్బంధాలతో అగ్ర రాజ్యం అట్టుడుకుతున్నది. మినెసోటాలో మొదలైన ఈ నిరసనలు ఫ్లాయిడ్ సొంత పట్టణమైన హూస్టన్, అట్లాంటా, మిచిగాన్ లూయిస్ విల్లే, న్యూయార్క్, వాషింగ్టన్... ఇతర నగరాలు, పట్టణాలకు పాకాయి. అధ్యక్ష భవనానికి 300 మీటర్ల దూరం లోని పురాతన సెయింట్ చర్చిని తగులబెట్టడం, వైట్ హౌస్ తాత్కాలికంగా మూసివేయడం, మిలటరీని రంగంలోకి దింపే యత్నాలు పరిస్థితి తీవ్రతను తెలియజేస్తున్నది. యాభై ఏళ్ల క్రితం మార్షిన్ లూథర్ కింగ్ జూనియర్ హత్యోదంతం తరువాత అమెరికాలో ఇంత పెద్దయెత్తున ప్రజాగ్రహం వ్యక్తం కావడం ఇదే మొదటిసారి. నిరసనలకు భయపడి అధ్యక్షుడు ట్రంప్ నేల మాళిగ (బంకర్) లోకి వెళ్లి దాక్కోవడం అమెరికాకు పట్టిన దుస్థితిని తెలియజేస్తుంది. 46 ఏళ్ల ఆఫ్రో అమెరికన్ ఫ్లాయిడ్ సిగరెట్ల కొనుగోలులో నకిలీ నోటు ఇచ్చాడనే ఒక చిన్న ఆరోపణపై నల్లరు పోలీసు అధికారులు ఆయనను చుట్టుముట్టి, కింద పడేసి మెడపై మోకాలితో తొమ్మిది నిమిషాల సేపు గట్టిగా అదిమి చంపిన తీరు అమెరికన్ పోలీసుల ముఖ్యంగా శ్వేత జాతి అధికారుల ఆటవిక సంస్కృతికి దర్పణం పడుతోంది. పోలీసులు, నేషనల్ గార్డ్స్ సాగిస్తున్న అణచివేత చర్యలకు ఇంతవరకు అయిదుగురు చనిపోయారు. దాదాపు 50 వేల మందిని జైలులో కుక్కారు. కొన్ని చోట్ల నిరసనకారుల పైకి నేరుగా వాహనాలను పోనివ్వడం, భావ ప్రకటనా స్వేచ్ఛను హరించడం వంటి చర్యలతో ట్రంప్ ప్రభుత్వ నిరంకుశ పోకడలు రోజు రోజుకీ మితిమీరుతున్నాయి. శరీర రంగును బట్టి

వివక్ష చూపే నీచ సంస్కృతి 400 ఏళ్ల నుంచి అమెరికాను క్యాన్సర్ లా పట్టి పీడిస్తున్నది. ట్రంప్ అధికారంలోకి వచ్చాక ఇది మరింత వికృత రూపం దాల్చింది. నల్ల జాతీయుల పట్ల అడుగడుగునా వివక్ష చూపుతోంది. అమెరికా జనాభాలో 13.4 శాతంగా ఉన్న ఆఫ్రో అమెరికన్లకు దేశ సంపదలో 5 శాతం కన్నా తక్కువే దక్కింది. ఆఫ్రో అమెరికన్ మహిళల్లో ప్రసూతి మరణాల రేటు శ్వేత జాతీయులతో పోల్చితే మూడు రెట్లు అధికం. కోవిడ్-19 వల్ల లక్ష మందికి పైగా అమెరికన్లు చనిపోతే, వారిలో 30 శాతానికి పైగా నల్లజాతీయులే.

అమెరికాలో పెరుగుతున్న సామాజిక, ఆర్థిక అసమానతలకు తోడు నిరుద్యోగం 1929 నాటి మహా మాంద్యం స్థాయికి చేరుకుంది. కోవిడ్ ను ఎదుర్కోవడంలో ట్రంప్ నేర పూరిత నిర్లక్ష్యం, అంతు లేని యుద్ధాలు, గత అక్టోబరులో మినెసోటాలో పోలీసు అధికారుల ర్యాలీలో ట్రంప్ చేసిన విద్వేషపూరిత వ్రనంగం వీటన్నిటితో అమెరికాలో గూడు కట్టుకున్న అసమ్మతి ఫ్లాయిడ్ హత్యతో ఒక్కసారి అగ్నిపర్యవంతులైంది. కరోనా భయాలు, కర్ఫ్యూలు, ఆంక్షలను వేటినీ లెక్క చేయకుండా ప్రజలు మరి ముఖ్యంగా యువత పెద్ద సంఖ్యలో వీధుల్లోకి రావడం ట్రంప్ ప్రభుత్వం లోను, పాలక వర్గాలను గంగవెల్తులైతిస్తోంది. ఫ్లాయిడ్ హత్యకు కారకులైన పోలీస్ అధికారులను శిక్షించడానికి బదులు రక్షించే పనిలో ట్రంప్ ఉన్నారు. ఫ్లాయిడ్ కు న్యాయం చేయాలని డిమాండ్ చేస్తున్న నిరసనకారుల్లోకి పోలీస్ ఏజెంట్లను, అరాచక మూకలను చొప్పించి హింసను ప్రేరేపిస్తూ, దానిని సాకుగా చూపి మరింత నిర్బంధాన్ని ప్రయోగించే నీచమైన కుట్రలకు పాల్పడుతున్నారు. పిండి మిల్లులకు ప్రసిద్ధి గాంచిన మినెసోటా రాష్ట్రంలో కార్మికులకు, పెద్దయెత్తున లాభాలు పోగేసుకోవాలని చూస్తున్న ఫైనాన్షియల్ కులీనులకు మధ్య నిరంతరం ఘర్షణలు జరుగుతున్నాయి. యువతలో ప్రశ్నించేతత్వం పెరుగుతోంది. ట్రంప్ ప్రభుత్వ విధానాలను ప్రతిఘటించడంలో ఇదే కీలకాంశం. వామపక్ష కార్మిక సంఘాలను అణచివేయడమే

లక్ష్యంగా పెట్టుకున్న ట్రంప్ యాంటిఫా గ్రూపును ఉగ్రవాద సంస్థగా ట్రంప్ ప్రకటించారు. దేశీయంగా పని చేసే ఓ రాజకీయ గ్రూపును ఉగ్రవాద సంస్థగా ప్రకటించారు. దేశీయంగా పని చేసే రాజకీయ బృందాన్ని ఉగ్రవాద సంస్థగా ప్రకటించడం రాజ్యాంగ విరుద్ధమని నిపుణులు చేసిన హెచ్చరికలను పెడచెవిన పెట్టారు. ఫ్లాయిడ్ చనిపోవడానికి ముందు అన్న మాటలు 'నా ఊపిరి ఆడడం లేదు' (ఐ కాన్ట్ బ్రీత్) నే అస్త్రంగా చేసుకుని అన్ని జాతులకు చెందిన యువత పెద్దయెత్తున ఉద్యమిస్తుంటే వారిని అరాచకవాదులు, ఉగ్రవాదులని నిందిస్తున్నారు. విభజించు పాలించు సిద్ధాంతాన్ని అమలు చేయడంలో సిద్ధహస్తులైన అమెరికన్ పాలక వర్గాలు ఈ సంక్షోభాన్ని నల్ల జాతీయులకు, శ్వేత జాతీయులకు మధ్య ఘర్షణగా చిత్రీకరించాలని చూస్తున్నాయి. నల్ల జాతీయులను మరింత మందిని పోలీస్ అధికారులుగా నియమిస్తే, చట్ట సభలకు మరింత మందిన ఆఫ్రో అమెరికన్లకు ప్రాతినిధ్యం కల్పిస్తే ఈ వివక్ష పోతుందన్నట్లుగా వీరు ప్రచారం చేస్తున్నారు. అస్తిత్వవాద ధోరణులను రెచ్చగొడుతున్నాయి. రిపబ్లికన్లకు ప్రధాన ప్రత్యర్థిగా ఉన్న డెమోక్రాటిక్ పార్టీ కూడా ట్రంప్ చర్యలను గట్టిగా ఖండించలేని స్థితి. డెమోక్రాటిక్ పార్టీ అధ్యక్ష అభ్యర్థిగా ప్రచారంలో ఉన్న జో బిడెన్ చేసిన ప్రకటనలో ఫ్లాయిడ్ హత్య క్రూరమైనది అని ఖండించారే తప్ప ట్రంప్ ను విమర్శిస్తూ ఒక్క మాట కూడా అనలేదు. శ్వేత జాతి ఓటర్లు ఎక్కడ దూరమవుతారోనన్న దాంతో ఆయన ఆచితూచి ప్రకటన చేశారు. అమెరికన్ ఫైనాన్షియల్ కులీనుల ప్రయోజనాలను కాపాడడంలో రిపబ్లికన్లు, డెమోక్రాట్లు దొందూ దొందే. ఒబామా అధికారంలో ఉన్న సమయం లోనూ అమెరికా జాత్యహంకార దాడులు ఆగలేదు. కాబట్టి ఈ వర్ణ వివక్ష రూపుమాపాలంటే దోపిడీకి మూలమైన పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థను కూల్చి, సోషలిజాన్ని సాధించాలి. ఆ దిశగా కార్మికవర్గం నేతృత్వంలో పోరాటాలు ఉధృతం కావాలి. ప్రస్తుత ప్రజా వెల్లువ అందుకు నాంది అవుతుందని ఆశిద్దాం.

కార్మిక వర్గం పై నేరపూరిత దాడి

పి.అజయకుమార్

అమల్లో ఉన్న చట్టాలను ఉపయోగించుకుని కార్మికులపై న సెక్షన్లు, తొలగింపులతో దాడిచేయటాన్ని ఇప్పటి వరకూ చూస్తున్నాం. చట్ట ప్రకారం తమకు లేని అధికారాన్ని ప్రయోగించి దాడి చేస్తే అది నేరపూరిత దాడి అవుతుంది. ఫ్యాక్టరీల చట్టంలో ఉన్న కొన్ని సెక్షన్లకు మినహాయింపు ఇచ్చి తమకు లేని అధికారంతో పని గంటలను 8 నుండి 12 గంటలకు 3 నెలల పాటు పెంచుతూ బిజెపి, కాంగ్రెసు రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు నోటిఫికేషన్లు ఇచ్చాయి. ఉత్తరప్రదేశ్ రాష్ట్ర బిజెపి ప్రభుత్వం ఏకంగా రెండు, మూడు మినహా మిగతా కార్మిక చట్టాల అమలును 3 సంవత్సరాల పాటు నిలిపి వేసింది. ఇదే దారిలో మధ్యప్రదేశ్, గుజరాత్ బిజెపి ప్రభుత్వాలు వెళ్లాయి. వీటికి ప్రోత్సాహం ఇచ్చింది మోడీ ప్రభుత్వం. పని గంటలను 8 నుండి 12 గంటలకు పెంచాలని చర్చ లేవనెత్తి ప్రతిపాదనలను ముందుకు తెచ్చింది మోడీ ప్రభుత్వం.

ఇది ఇలా ఉండగానే కరోనా వైరస్ సృష్టించిన సంక్షోభం నుండి బయటపడే పేరుతో మోడీ ప్రభుత్వం మరిన్ని లేబరు సంస్కరణలను ప్రకటించింది. ఈ సంస్కరణలు అది ప్రకటించిన ఆర్థిక ప్యాకేజీలో భాగంగా ఉన్నాయి. లేబరు కోడ్ రూపంలో కార్మిక హక్కులను హరిస్తున్న ప్రభుత్వం అవే లేబరు కోడ్ల ద్వారా కార్మికులకు తాము మేలు చేస్తున్నట్లు మీడియా సమావేశంలో నిర్మలా సీతారామన్ చెప్పారు.

ఫ్యాక్టరీల చట్టంలో రోజు పని గంటలు, వారంలో పని గంటలు, కార్మికుని 8 గంటల పనిని విరామంతో కలిపి ఎన్ని గంటల వ్యవధిలో తీసుకోవాలని చెప్పినది మరియు ఓటికి సంబంధించిన సెక్షన్లు

ఉన్నాయి. ఈ సెక్షన్లకు రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు మినహాయింపునిచ్చి తమకు ఇష్టమైన విధంగా నోటిఫికేషన్లు ఇచ్చాయి. ఫ్యాక్టరీల చట్టం ప్రకారం రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలకు మినహాయింపు ఇచ్చే అధికారం ఉంది. ఆ మినహాయింపులు కూడా చట్టానికి లోబడే జరగాలి. చట్టాన్ని తుంగలో తొక్కి మినహాయింపులు ఇవ్వటం నేరం.

కొన్ని ప్రత్యేక పరిస్థితుల్లో రోజు పని గంటలను 12 గంటల వరకు పెంచవచ్చు. కానీ పెంచిన గంటలతో సహా వారపు పని గంటలు 60కి మించకూడదు. అంటే రోజుకి 10 గంటలు మించకూడదు. రోజుకి 12 గంటలను వారానికి 72 గంటలను నోటిఫై చేయటం చట్ట వ్యతిరేకం. 8 గంటలకు మించి చేసిన పని కాలానికి రెట్టింపు జీతం ఇవ్వాలి. ఓటి విషయంలో కూడా ఈ రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు తమకు లేని అధికారాన్ని ప్రయోగించాయి. ఒక రాష్ట్ర ప్రభుత్వం కనీస వేతనాన్ని (వేతనం అంత కంటే అధికంగా ఉన్నా సరే) ఓటిగా ఇవ్వాలని చెప్పగా, మరో రాష్ట్ర ప్రభుత్వం డబల్ వేతనం కాకుండా సింగిల్ వేతనాన్ని ఓటిగా ఇవ్వమంది. ఈ అధికారాలు వీటికి లేవు. కార్మిక చట్టాలన్నింటినీ 3 సంవత్సరాల పాటు నిలిపి వేయాలనే అధికారం కూడా ప్రభుత్వాలకు లేదు.

కాంగ్రెసు పార్టీ నాయకులు రాహుల్ గాంధీ మరియు ఆ పార్టీ అధికార ప్రతినిధి పని గంటలు 12కు పెంచటాన్ని పెద్ద ఎత్తున విమర్శించారు. కానీ రాజస్థాన్, పంజాబ్ లో కాంగ్రెస్ ప్రభుత్వాలు కూడా బీజేపీ బాటలో నడిచాయని కార్మికులకు తెలియదని వారు అనుకున్నారు. ఈ చట్ట వ్యతిరేక నోటిఫికేషన్ల పై కార్మిక సంఘాలు పోరాటాలకు సిద్ధమవుతున్నాయి.

అవసరమైనప్పుడే న్యాయస్థానాల గడప కూడా తొక్కుతాయి. అంతర్జాతీయ కార్మిక సంస్థకు ఫిర్యాదు చేస్తున్నాయి.

ఇక్కడే మరో ప్రమాదకర అంశాన్ని గుర్తించాలి. కార్మికుల ఆరోగ్యం, భద్రత, పని పరిస్థితులకు సంబంధించి పార్లమెంట్లో ప్రవేశపెట్టిన కోడ్ లో రోజు పని గంటలు, వారపు పని గంటలు పేర్కొనలేదు. వాటిని సంబంధిత ప్రభుత్వం నోటిఫై చేస్తుందని ఉంది. ఫ్యాక్టరీల చట్టంలో అన్నీ స్పష్టంగా ఉండగా కనీసం నియమ నిబంధనలు రూపొందిస్తుందని కూడా కోడ్ లో లేదు. ఉద్యమాల ద్వారా 8 గంటల పని దినాన్ని కాపాడుకోవటం తప్ప

మోడీ ప్రభుత్వం 20 లక్షల రూపాయల ఉద్దీపనా ప్యాకేజీని ప్రకటించింది. అదంతా అప్పుల మయం. బడ్జెట్ లో ప్రకటించిన వాటిని, మిగతా అమాంబాపతు లెక్కలన్నీ చూపించి రూ. 20 లక్షల కోట్లుగా చూపిస్తున్నారు. అందులో సామాన్య ప్రజలకు, కార్మికులకు ఒరిగేది లేదు. కార్మికుల మీద దాడి చేయటానికి ఉద్దీపనా ప్యాకేజీని ఉపయోగించింది. 100 లోపు కార్మికులు ఉండి, 15 వేల లోపు వేతనాలు పొందుతున్న పారిశ్రామిక కార్మికులకు యజమానుల వాటా, కార్మికుల వాటా 24 శాతాన్ని కేంద్ర ప్రభుత్వం కడుతుందట. మొదట ప్రకటించిన ప్రధానమంత్రి గరిబ్ కళ్యాణ్ (సంక్షేమం) యోజనలో మార్చి, ఏప్రిల్, మే నెలకు కడతామన్నారు. కార్మికుల సర్వీసుకు అంతరాయం కలుగుతుంది కాబట్టి కడుతున్నామని చెప్పారు. 14వ తారీఖున జరిగిన మీడియా సమావేశంలో నిర్మలా సీతారామన్ కుండ బద్దలు కొట్టారు. కార్మికులకు రిట్రెంచ్ మెంట్లు ఉంటాయన్నారు. 100 లోపు కార్మికులున్న

పారిశ్రామిక కార్మికులకు పీఎఫ్ కట్టటాన్ని మరో 3 నెలలు పొడిగించి ఆగస్టు వరకు కడతారు. ఉద్యోగాలు పోయే కార్మికుల కళ్ళనీరు తుడవడం తప్ప కార్మికుల ఉపాధిని నిలబెట్టే పని ప్యాకేజీలో లేదు.

100 మరియు ఆపైన కార్మికులున్న పరిశ్రమలలో యజమాని, కార్మికుల పీఎఫ్ వాటాలను 10 శాతానికి తగ్గించారు. రిట్రైండ్ మెంట్లు, మూసివేతలకు సిద్ధం కమ్మని కార్మికులకు సందేశం ఇచ్చారు. మీడియా సాక్షిగా ఆర్థిక మంత్రి పచ్చి అబద్ధాలకు పాల్పడ్డారు. లేబరు కోడ్ లో కూడా పీఎఫ్, ఈఎస్ఐ, పని సరిస్థితులు, కాంట్రాక్టు లేబరు తదితర హక్కులన్నీ కూడా పరిమితి కంటే కార్మికుల సంఖ్య తగ్గితే అమలు కావు. కానీ అందరికీ వర్తింప చేస్తున్నామని చెప్పటం అబద్ధం.

ఒకే దేశం ఒకే వేతనం ఉంటుందని చెప్పటం కూడా అబద్ధం. పార్లమెంట్లో పాసైన వేజ్ కోడ్ లో జాతీయ కనీస వేతనం (నేషనల్ మినిమమ్ వేజ్) ప్రాంతాన్ని బట్టి, కార్మికుల జీవన వ్యయాన్ని బట్టి మారుతుంది. పైగా జాతీయ కనీస వేతనం రోజుకు రూ.178/-, నెలకు రూ.4,628/

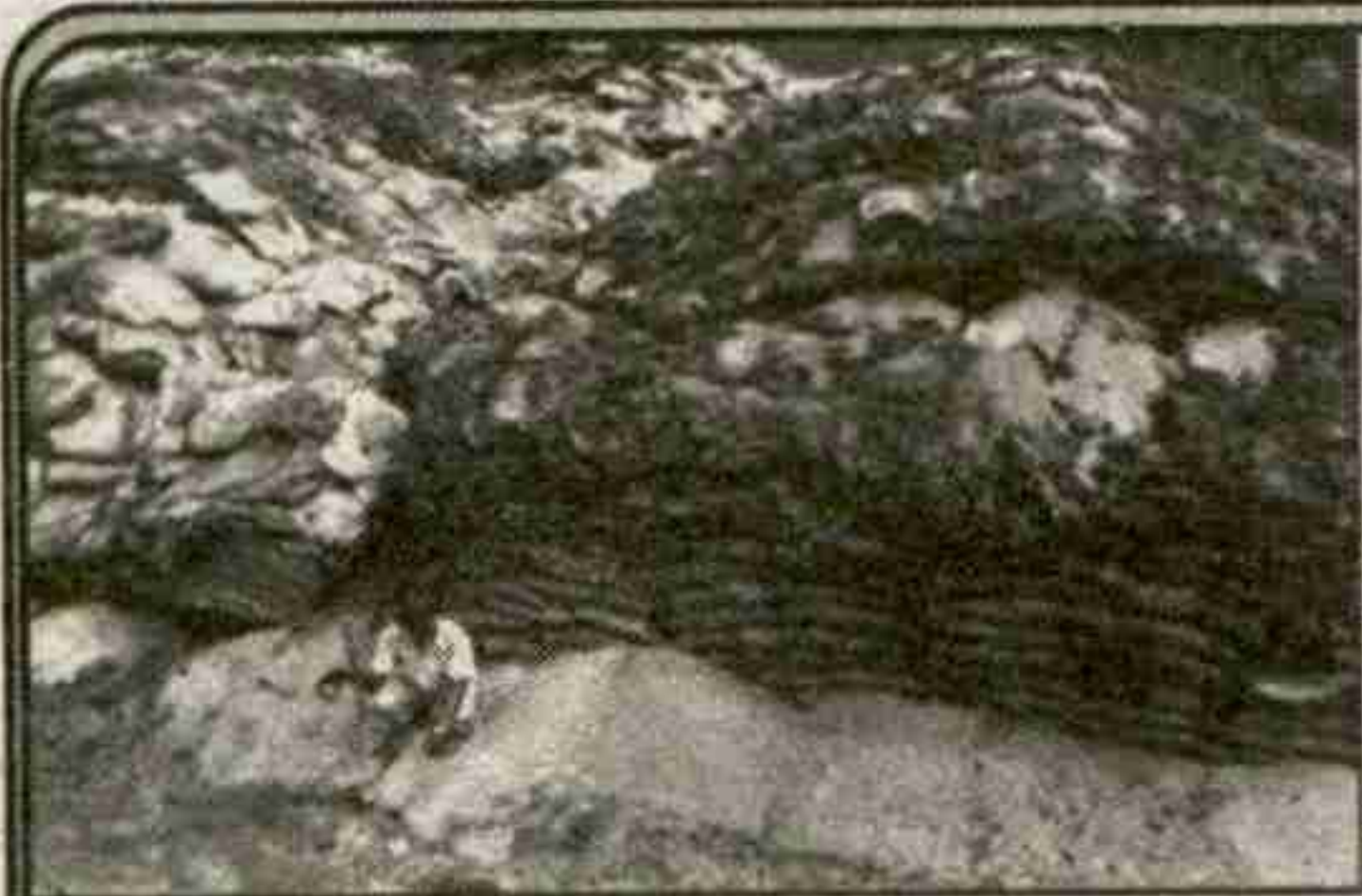
- గా 2019లో మోడీ ప్రభుత్వం ప్రకటించింది. దీన్ని చూపించి కార్మికుల్ని మురిసిపోమ్మని సీతారామన్ చెబుతున్నారు. కనీస వేతనాలను సవరించే సమయంలో కేంద్ర లేబరు కమిషనరు మరియు రాష్ట్ర లేబరు కమిషనర్లను జాతీయ కనీస వేతనం నిర్ణయానికి వరుసగా పిలుస్తోంది. వేతనాలు పెంచడాన్ని ఆటంక పరుస్తుంది.

వలస కార్మికుల బాధలు తమ హృదయాన్ని తాకాయని నిర్మలా సీతారామన్ చెప్పారు. కానీ మీడియా సమావేశాలలో ఒక్కసారైనా లాక్ డౌన్ సమయంలో కార్మికులకు చెల్లించాల్సిన వేతనాల సంగతి కనీస ప్రస్తావన చేయలేదు. ఉండ నీడ లేక, తిన తిండిలేక, జేబులో డబ్బులు లేక వేల మైళ్ళ దూరాన ఉన్న తమ ఇళ్ళ బాట పట్టి అనేక మంది వలస కార్మికులు మరణించారు. ఇప్పుడు వారి మీద కాసిన్ని బియ్యం, పప్పు విదిలించి ప్రభుత్వం చేతులు దులుపుకుంది.

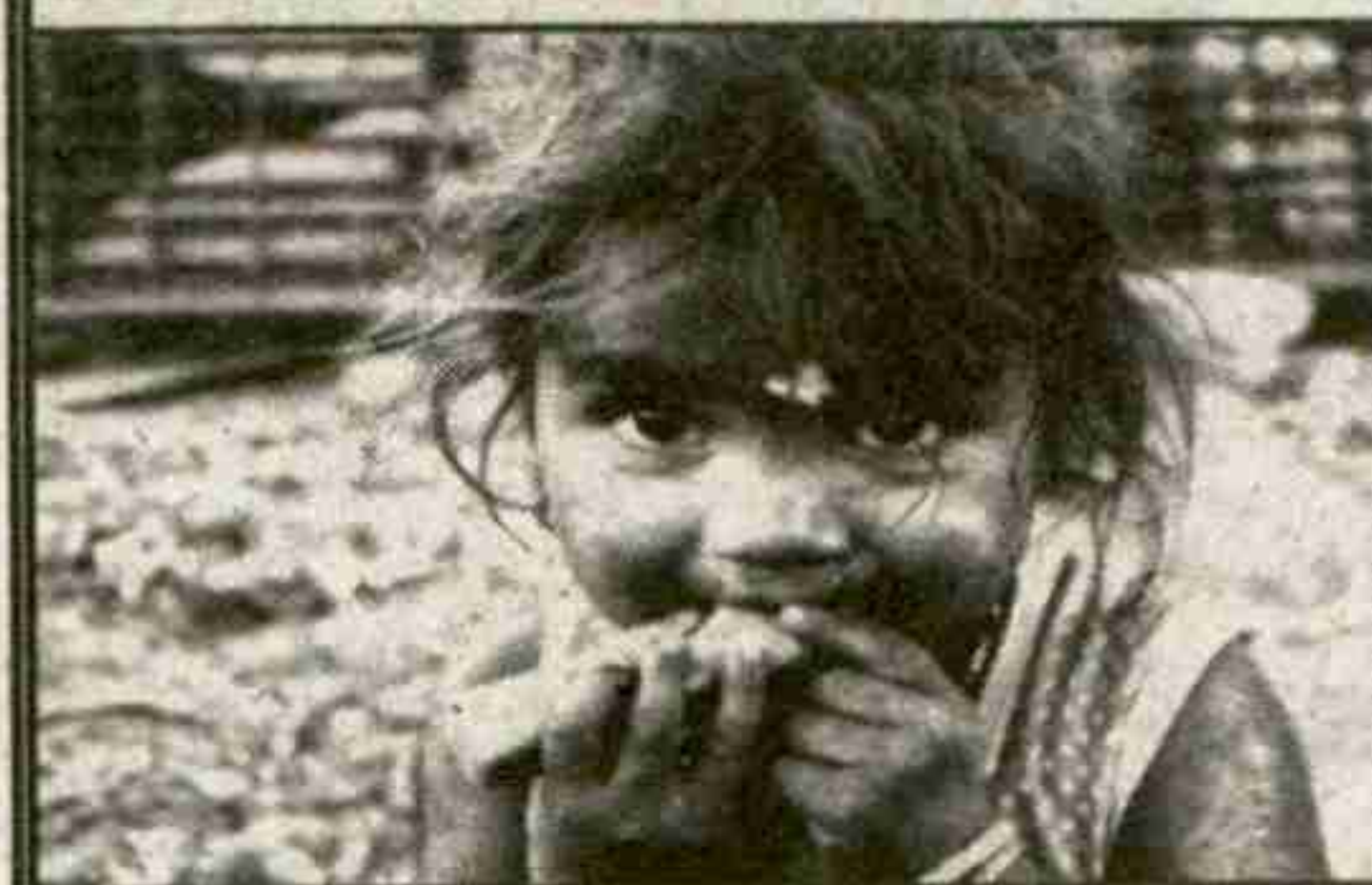
కోవిడ్ నంక్షోభాన్ని కూడా అవకాశంగా తీసుకుంటున్నామని నిర్మలా సీతారామన్ చెప్పిన మాటలు నిజం. కార్మికులపై దాడి పెరిగింది. ప్రధాన మంత్రి

ముందుగానే ప్యాకేజీలో భాగంగా సంస్కరణలు ఉంటాయని చెప్పారు. సంస్కరణలలో భాగంగా మోడీ ప్రభుత్వం నిత్యావసర సరుకుల చట్టానికి మరిన్ని సవరణలు ప్రకటించింది. ఆహార ధాన్యాలు, పప్పులు, వంట నూనెలు, నూనె గింజలు, ఉల్లిపాయలు, బంగాళాదుంపలను ప్రభుత్వ నియంత్రణ నుండి తొలగించింది. ప్రభుత్వ నియంత్రణ ఎత్తివేస్తే అటు రైతులు, ఇటు వినియోగదారులైన కార్మికులు వ్యాపారుల దోపిడీకి గురవుతారు.

కేంద్ర ప్రభుత్వం పని గంటలను పెంచే విధంగా రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలను ప్రోత్సహించింది. కోవిడ్ సంక్షోభ భారాలను కూడా కార్మికులపై మోపుతారు. పార్లమెంట్లో బీజేపీ కి మెజార్టీ ఉంది. వామపక్షేతర పార్టీలు కూడా కార్మిక వ్యతిరేక సంస్కరణలను బలపరుస్తున్నాయి. లేబరు కోడ్ లు పార్లమెంట్లో పాస్ అయిన తరువాత కార్మిక వర్గం పై దాడులు పెరుగుతాయి. కార్మిక సంఘాలు కూడా దాడులను తిప్పికొట్టేందుకు పోరాటాలకు సిద్ధమవుతున్నాయి.

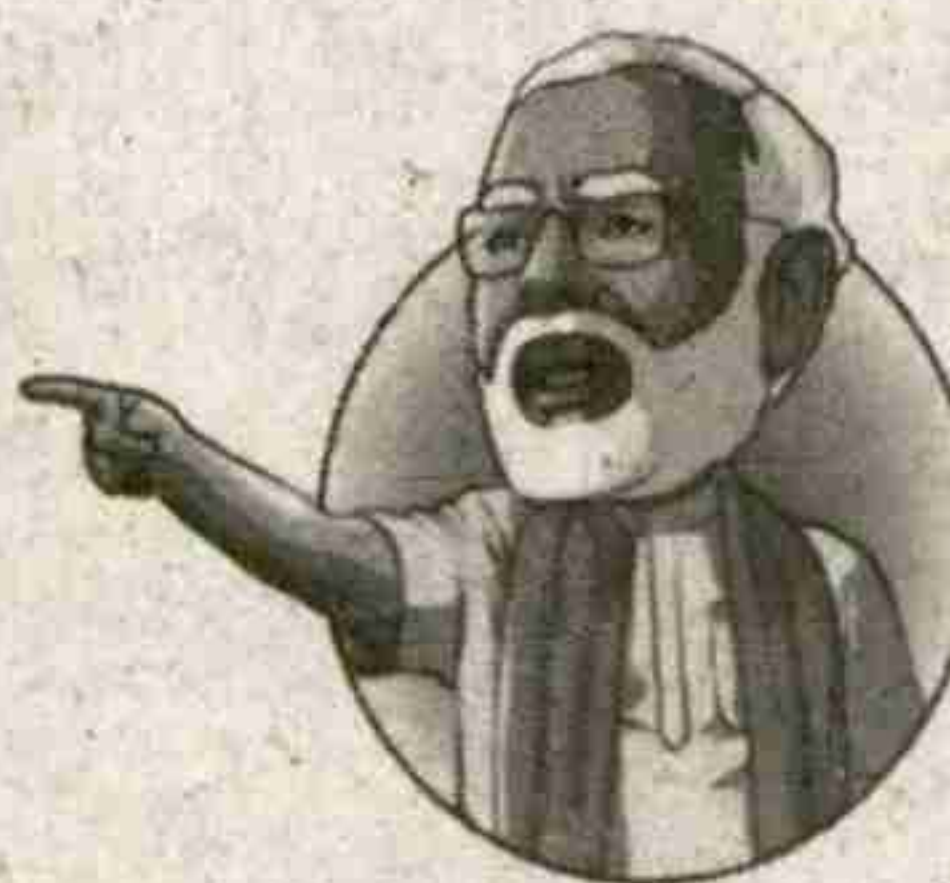

గోడౌన్ సదుపాయాలు లేక తినడానికి పనికిరాకుండా పోయిన 65 లక్షల టన్నుల తిండిగింజలు

కరోనా మహమ్మరతో దేశంలోని పేదలకు ఉపాధిలేక ఆకలిచావులు

బూడిగారేమో రోజుకి ఒకమనిషికి 66 గ్రాముల రైస్, 8.3 గ్రాముల పప్పుధాన్యాలు చాలంటున్నారు,

అదీ.. నా దేశ ప్రగతి

**ఆ పండు చేతికి వస్తే ఆకలి నుంచి ఊరట కలుగుతుంది అని ఆశ..
కింద పడిపోతుందేమో అని ఆందోళన..
ఆ చిన్నారి ముఖంలో కనపడుతున్నాయి..
ఆడి పాడే వయసులో ఆకలితో పోరాడుతున్న వలస కూలీ బిడ్డ..**

ఎల్జి పాలిమర్స్ యాజమాన్యాన్ని శిక్షించాలి

సీహెచ్.నరసింగరావు

మే 7వ తేదీ ఉదయం 5 గంటలకు పాలిమర్స్ ప్రాంత ప్రజల హాహాకారాలు విశాఖపట్నం నగరమంతా వ్యాపించాయి. నిద్రలో ఉన్న ఆర్.ఆర్.వెంకటాపురం ప్రజలు స్టైరెన్ విషవాయువును పీల్చి వేకువ జామున 3 గంటల సమయంలో ఇళ్ల నుంచి దట్టంగా ఉన్న పొగల మధ్య ఎటువైపు వెళ్తున్నారో తెలియకుండా పరుగులు తీశారు. స్పృహతప్పి అనేక మంది పడిపోయారు. ఊర్లోనే కాలువలోపడి ముగ్గురు మరణించారు. మెడిసిన్ 2వ సంవత్సరం

వల్ల వెలువడిన విషవాయువు ప్రభావం వంద సంవత్సరాల వరకు ఉంటుందని శాస్త్రవేత్తలు చెబుతున్నారు. దగ్గర నివాసంలో ఉన్న ప్రజలు ఎంత విషవాయువు పీల్చారనే దానినిబట్టి వారి జీవితమంతా అనేక వ్యాధులకు గురవుతుంటారు. వీరికి జీవితాంతం వైద్య చికిత్సలు అవసరం. ముఖ్యంగా ఊపిరితీత్తులు, మెదడుకు సంబంధించిన వ్యాధులు వచ్చే అవకాశాలు వుంటాయి.

ఎల్.జి.పాలిమర్స్ యాజమాన్యం పూర్తి నిర్లక్ష్యంగా వ్యవహరించింది. 2001 నుంచి వర్షావరణ అనుమతులు లేకుండా 6 సార్లు కంపెనీ విస్తరణ జరిపింది. పర్వావరణ అనుమతులు లేకుండా కాలుష్య కారకమైన పరిశ్రమలు నడపడం తీవ్రమైన నేరం. చట్ట వ్యతిరేకంగా కంపెనీలో ఉత్పత్తి జరిగింది. 2017లో రాష్ట్ర ప్రభుత్వం, కాలుష్య నియంత్రణ మండలి అనుమతి

ఇచ్చింది. ఈ పరిశ్రమకు అనుమతులిచ్చే అధికారం రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి లేదు. కేంద్ర ప్రభుత్వం నేటికి జోక్యం చేసుకోక పోవడం తీవ్ర తప్పిదం. దక్షిణ కొరియాకు సంబంధించిన ఎల్.జి.పాలిమర్స్ కంపెనీ యాజమాన్యాన్ని అరెస్టు చేయాలని, కంపెనీని జనసాంద్ర వున్న ఆర్ఆర్ వెంకటాపురం ప్రాంతం నుంచి పూర్తిగా తరలించాలని ప్రజలు, కార్మిక సంఘాలు డిమాండ్ చేస్తున్నాయి.

లాక్డౌన్ ప్రకటించిన తర్వాత ఎల్జి పాలిమర్స్ యాజమాన్యం కంపెనీ ఉత్పత్తిని పూర్తిగా ఆపివేసింది. మే 7వ తేదీన అర్ధరాత్రి ఉత్పత్తి ప్రారంభించడానికి ప్రయత్నిస్తుండగా ఈ ప్రమాదం జరిగింది. అర్ధరాత్రి ఉత్పత్తి ఎందుకు ప్రారంభించారో

అర్థంకాదు. స్టైరెన్ నిల్వ ఉన్నపుడు 17 డిగ్రీల సెంటిగ్రేడ్ లోపుగా కూలింగ్లో వుంచాలి. కూలింగ్తో పాటు ఉష్ణోగ్రతలో మార్పులు రాకుండా సిబ్బిటి అనే ద్రావకాన్ని కలుపుతూ వుండాలి. సీబీటి ద్రావకమే కంపెనీలో మార్చి నెలలోనే పూర్తిగా అయి పోయింది. అప్పటి నుంచి సిబ్బిటి తెప్పించడానికి ప్రయత్నమే చేయలేదు. స్టైరెన్ వున్న 6 ట్యాంకర్లలో ప్రమాదం జరిగిన ఎం-సి 6 ట్యాంకర్ అత్యంత పురాతనమైంది. ట్యాంకర్లో ఉష్ణోగ్రతను కేవలం అట్టడుగున మాత్రమే కొలమానం ఉంది. కంపెనీ ఉత్పత్తి జరిగే కాలంలో 6 సార్లు ఉష్ణోగ్రత కొలతలు తీసుకునేవారు. కాని లాక్డౌన్ కాలంలో కేవలం 2 సార్లు మాత్రమే ఉష్ణోగ్రతల కొలమానాలు తీసుకున్నారు. 3 షిఫ్ట్లకు బదులు 1 షిఫ్ట్లో మాత్రమే కార్మికులను వినియోగించారు. ట్యాంకర్ పై భాగంలో ఏం జరుగుతుందో తెలుసుకోలేక పోయారు. మిగిలిన ట్యాంకర్లకు ట్యాంకర్ పైన, మధ్య భాగం నుంచి కూడా ఉష్ణోగ్రతలు తీసుకొనే ఏర్పాట్లు వున్నాయి. స్టైరెన్ వాయువు రూపంలో మారి 154 డిగ్రీల ఉష్ణోగ్రతలో విషవాయువులుగా మారి బయటకు వెదజల్లింది. ట్యాంకర్ పైమూత భాగం పగిలిపోయి ఉంటే అత్యంత ప్రమాదం జరిగి ఉండేదని నిపుణుల అభిప్రాయం. ప్రెషర్కుక్కర్లో నుంచి వచ్చి నట్లుగా విషవాయువులు వెలువడ్డాయి. ఈ విషవాయువులు గాలిని బట్టి పశ్చిమ దిశ వైపు సమారు 5 కి.మీల వరకు విస్తరించింది. కాని కంపెనీ దగ్గర ప్రాంతంలో విష ప్రభావం తీవ్రంగా ఉంది. ఇళ్లను శానిటైజ్ చేసినా సుమారు వారం రోజులు దాకా విషవాయువుల ప్రభావం ప్రజలపై ఉంది.

1961లో హిందుస్తాన్ పాలిమర్స్ పేరుతో శ్రీరాం గ్రూప్ కంపెనీ ఒక ప్లాస్టిక్

విద్యార్థి స్టైరెన్ మత్తుతో పడిపోయి చనిపోయాడు. 10 సంవత్సరాల పిల్లలిద్దరు ఈ దుర్ఘటనలో మరణించారు. మొత్తం నేటికి 13 మంది మృత్యువాత పడ్డారు. 500 మంది వివిధ హాస్పిటల్స్లో చికిత్స పొంది 4 రోజుల తర్వాత పునరావాస కేంద్రానికి వెళ్లారు. పి.పి.ఎం 50 నుంచి 180 వరకు వున్నదని పర్వావరణ డిపార్ట్మెంట్ భోపాల్ గ్యాస్ దుర్ఘటన తర్వాత విషవాయువుతో వందల మంది గురి కావడం, వేల మంది నివాస ప్రాంతాల నుంచి పరుగులు పెట్టడం ఎల్.జి.పాలిమర్స్ ఘనటలో చూశాం. వంద మీటర్లు ఉన్న ప్రాంతంలో చెట్లు దానికున్న పండ్లు మాడిపోయాయి. 22 పశువులు చనిపోయాయి. మరో 100 పశువులు విషవాయువుని పీల్చి పాడికి పనికి రాకుండా పోయాయి. స్టైరెన్ పాలిమర్గా మారడం

కంపెనీని మాత్రమే ఏర్పాటు చేసింది. 1982లో ఈ కంపెనీని విజయ్ మాల్యా (బీజేపీ మాజీ ఎం.పి) కు చెందిన మెక్డోవెల్స్ పూర్తిగా కొనేసింది. అప్పటి నుంచి ఇందులో ఉత్పత్తి పద్ధతిని పూర్తిగా మార్చారు. ఇదే కంపెనీని 1997లో దక్షిణ కొరియాకు చెందిన ఎల్.జి పాలిమర్స్ అనే కంపెనీ కొనేసింది. బహుళజాతి సంస్థయిన ఎల్.జి.పాలిమర్స్ ఉత్పత్తి విధానంలో అత్యధునిక సాంకేతికను అమలు చేసింది. ఆంధ్రప్రదేశ్ లో మొట్టమొదటి రోబోట్లను 1997లోనే ఎల్.జి.పాలిమర్స్ ప్రవేశ పెట్టింది. ఇప్పటికి 6 సార్లు విస్తరణ చేసింది. భారీ విస్తరణ చేయడానికి 2017 నుంచి దరఖాస్తులు పెట్టింది. కాని పర్యావరణ అనుమతులు లేకుండా 6 విస్తరణ చేయడం, కంపెనీని నడపడం తీవ్రమైన నేరం. ఎల్.జి కంపెనీ తీసుకునే నాటికి ఈ కంపెనీలో 550 మంది వర్మినెంట్ ఉద్యోగులుండేవారు. ఇప్పుడు కేవలం 42 మంది మాత్రమే పనిచేస్తున్నారు. ఎల్.జి.కంపెనీ యాజమాన్యం చేపట్టిన వెంటనే యూనియన్లు లేకుండా కంపెనీని నడపాలని నిర్ణయించింది. కార్మికులను వి.ఆర్.ఎస్ తీసుకోవాలని బెదిరింపులకు పాల్పడింది. నాయకులను అక్రమ సస్పెన్షన్లకు, తొలగింపులకు పాల్పడింది. ఆనాడు యూనియన్ ప్రధాన కార్యదర్శిగా ఉన్న పి.వెంకటరెడ్డి ఆ కంపెనీ ఉద్యోగి. ఆయన ప్రస్తుతం రాష్ట్ర మున్సిపల్ కార్మిక సంఘం వర్మింగ్ ప్రెసిడెంట్ గా (సిబిటియు) పనిచేస్తున్నారు. ఆయనను ఆనాడు అక్రమంగా తొలగించింది. ప్రస్తుతం యాజమాన్యానికి అనుకూలమైన వై.ఎస్.ఆర్ యూనియన్ నాయకత్వం కొనసాగుతున్నది.

కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు బహుళజాతి సంస్థలను ఆహ్వానించాలని, వారిపై ఎటువంటి ఆంక్షలు ఉండరాదని ఒక విధానంగా పనిచేస్తున్నాయి. పర్యావరణం పేరుతో ఆంక్షలు విధిస్తే విదేశీ కంపెనీలు రావని, అభివృద్ధి జరగదని వీరి సిద్ధాంతం.

కాలుష్య రసాయన కంపెనీల యొక్క ప్రమాదాల గురించి ఏ మాత్రం పట్టించుకోకుండా, యాజమాన్యాలను అదుపు చేయకుండా కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు వ్యవహరిస్తున్నాయి. కేంద్ర ప్రభుత్వం పర్యావరణ చట్టం 2006ను పూర్తిగా మార్చడానికి బిల్లు సిద్ధం చేసింది. దీని ప్రకారం కంపెనీల్లో తనిఖీలు చేసి ఇబ్బందులు పెట్టరాదు. యాజమాన్యాలు పొరపాటు చేసినా క్రిమినల్ నేరంగా పరిగణించకూడదు. తక్కువ జరిమానాలతో శిక్షలను ఎత్తివేయాలి. బీజేపీ కేంద్ర ప్రభుత్వం ఈ విధానాన్ని ఇప్పటికే అమలు చేస్తున్నది. ఎల్.జి.యాజమాన్యం కేంద్ర

పర్యావరణశాఖకు ఇచ్చిన అఫిడవిట్ లో అనుమతులు లేకుండా పని చేస్తున్నానని అంగీకరించింది. విస్తరణ 6 సార్లు చేశామని రాతపూర్వకంగా కూడా ఇచ్చింది. అయినా కేంద్ర ప్రభుత్వం ఎందుకు చర్యలు తీసుకోలేదు? పర్యావరణ చట్టాలు ఉన్నా వాటిని కూడా బలహీనపర్చి యాజమాన్యాలకు పూర్తి స్వేచ్ఛనివ్వాలనే విధానాన్ని అమలు చేస్తున్నది. దీనిల్లో భాగంగానే 2019 మార్చిలో ఇప్పటి వరకు అనుమతులేని కంపెనీలన్నింటికీ అనుమతులిస్తామని, చిన్న మొత్తాలో జరిమానాలు మాత్రమే విధిస్తామని కేంద్ర పర్యావరణశాఖ

సర్క్యులర్ జారీ చేసింది. కేంద్ర ప్రభుత్వం ప్రజల భద్రతపట్ల ఎంత అజాగ్రత్తగా ఉన్నదో, యాజమాన్యాల పట్ల ఎంత ఉదారంగా వున్నదో దీన్నిబట్టి అర్థమౌతుంది.

రాష్ట్ర ప్రభుత్వం మే 7వ తేదీ ఎల్.జి పాలిమర్స్ దుర్ఘటన జరిగిన వెంటనే స్పందించినట్లుగా నటించింది. చనిపోయిన వారికి కోటి రూపాయల నుంచి 3 కి||మీ||లోపులో ఉన్న ప్రజలకు 10 వేల రూపాయలు నష్టపరిహారం ప్రకటించి అమలు చేసింది. ముఖ్యమంత్రి విశాఖ వచ్చి కె.జి.హెచ్ లోని బాధితులను పరామర్శించారు. వెళ్లే ముందు విమానాశ్రయంలో ఎల్.జి ప్రతినిధులతో మాట్లాడారు. మీడియాలో ఎల్.జి కంపెనీ చాలా ప్రతిష్టాత్మకమైన కంపెనీని ప్రశంసించారు. యాజమాన్యంపై 7వ తేదీన 213/20 ఎఫ్ఐఆర్ కేసును నమోదు చేశారు. ఇందులో 304 పార్ట్ బి అనే సెక్షన్ ప్రకారం కంపెనీని నిర్లక్ష్యంగా నడిపి 13 మంది ప్రాణాలు కోల్పోయినందుకు యజమానిని అరెస్టు చేసే హక్కుంది. కానీ యజమానిని అరెస్టు చేసే ధైర్యం రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి లేదని ఇప్పటి వరకు రాష్ట్ర ప్రభుత్వం వ్యవహరించిన తీరును బట్టి అర్థమవుతుంది. ప్రాణాలు పోయిన బాధితులకు డబ్బులిస్తే బాధలు పోతాయి. అనే భావనలో రాష్ట్ర ప్రభుత్వం నడుస్తున్నది. గత తెలుగుదేశం ప్రభుత్వం ఈజ్ ఆఫ్ డూయింగ్ బిజినెస్ పేరుతో విదేశీ కంపెనీ పట్ల చాలా ఔదర్యంగా ఉండాలని నిర్ణయించింది. రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి అధికారం లేకపోయినా ఎ.పి కాలుష్య నియంత్రణ మండలి వారి అనుమతులతో ఎల్.జి పాలిమర్స్ కంపెనీని నడిపింది. 50 సంవత్సరాల కంపెనీ భూవివాదంలో యాజమాన్యానికి అనుకూలంగా భూములను డిసోటిఫై చేసి రిజిస్ట్రేషన్ చేయించింది. బీజేపీ, వై.ఎస్.ఆర్ కాంగ్రెస్, తెలుగుదేశం పార్టీలు యజమానిని ప్రత్య

క్షంగాను, పరోక్షంగాను రక్షించడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాయి. నేడున్న అలజడులు అణిగిపోయిన తర్వాత యాజమాన్యానికి పూర్తిగా సహకరించడానికి వీరు సిద్ధపడతారు. రసాయనాల కంపెనీని ప్రజల మధ్య నుంచి తరలించాలనే ప్రజల డిమాండ్ ను వీరు పట్టించుకోవడం లేదు. యజమానిని అరెస్టు చేయాలనే డిమాండ్ టీడీపీలో మహానాడులో కాని, ముఖ్యమంత్రి జగన్ నోటి నుంచి కాని రావడం లేదు.

ఎల్.జి.పాలిమర్స్ దుర్ఘటన జరిగిన రోజే నేషనల్ గ్రీన్ ట్రిబ్యునల్ (ఎన్.జి.టి), ఆంధ్రప్రదేశ్ హైకోర్టులు సుమోటోగా ఎల్.జి. యాజమాన్యం, కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు, పర్యావరణశాఖలపై కేసు నమోదు చేశారు. విచారణ కమిటీలను ఏర్పాటు చేశారు. ఎన్.జి.టి ఇచ్చిన మధ్యంతర తీర్పులో రూ.50 కోట్లు యాజమాన్యం నష్టపరిహారంగా జమ చేయాలని, కమిటీలు నియమించడం తదితర ఆదేశాలిచ్చారు. ఆంధ్రప్రదేశ్ హైకోర్ట్ కూడా యాజమాన్యం డైరెక్టర్ల పాస్ పోర్టులు తీసుకోవాలని, కంపెనీని పూర్తిగా యాజమాన్యం స్వాధీనం లేకుండా ఆంక్షలు విధించారు. ఈ ఆదేశాలపై యాజమాన్యం సుప్రీంకోర్టుకు వెళ్లింది. యాజమాన్యం పిటిషన్ లను సుప్రీంకోర్టు డిస్మిస్ చేసింది. అయితే కంపెనీలో మిగిలిన ఉన్న రసాయనాలు నుంచి ఎటువంటి ప్రమాదాలు జరగకుండా నిర్వహించడానికి 30 మంది కార్మికులకు అనుమతి ఇవ్వాలనే కోర్కెను సుప్రీంకోర్టు ఆమోదించి విశాఖ కలెక్టర్ ద్వారా నమోదు చేయమని ఆదేశించింది.

లాక్ డౌన్ కాలంలో ఎల్.జి. పాలిమర్స్ లో జరిగిన దుర్ఘటన కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలకు ఒక కనువిప్పు. ఇతర పరిశ్రమల్లో కూడా ఇటువంటి ప్రమాదాల పట్ల జాగ్రత్తలు తీసుకోవల్సిన అవశ్యకతను తెలియజేసింది. రాష్ట్ర పరిశ్రమలశాఖా మంత్రి గౌతమ్ రెడ్డి రాష్ట్రవ్యాప్తంగా 81 రసాయన పరిశ్రమలపై వెంటనే తనిఖీలు

చేయిస్తామని, భద్రతా చర్యలు చేపడతామని ప్రకటించారు. భోపాల్ దుర్ఘటన తర్వాత రసాయన పరిశ్రమల ఏర్పాటు జనసాంద్రత కలిగిన ప్రాంతాల్లో ఉండరాదని నిర్ణయించాయి. ప్రజలకు దూరంగా కనీసం 5 కి.మీ బఫర్ జోన్ ఉన్న చోట్ల రసాయన పరిశ్రమలు ఏర్పాటు చేయాలని నిర్ణయించాయి. కాని ఆచరణలో అమలుచేయకపోవడం తీవ్రమైన లోపం. విశాఖపట్నంలో ఎల్.జి.పాలిమర్స్ చుట్టూ మరే ఇతర పరిశ్రమలు, రసాయన పరిశ్రమలుగాని లేవు. కాని జనసాంద్రత కలిగిన ప్రాంతంలో ఎల్.జి. యాజమాన్యం 6 సార్లు విస్తరిండాన్ని గ్రేటర్ విశాఖ మున్సిపల్ కార్పొరేషన్ ఏ విధంగా అనుమతించింది? అర్బన్ అధారిటీగా ఉన్న గతంలో వుడా యాజమాన్యం గాని, నేటి వి.ఎం.ఆర్.డి.ఏ దీనికి సమాధానం చెప్పవలసి ఉంది.

ఎల్.జి.పాలిమర్స్ చుట్టూ గ్రామాల్లోని ప్రజలు వారి భద్రతపట్ల నేటికీ తీవ్ర ఆందోళనలో ఉన్నారు. తాత్కాలికంగా ఇచ్చిన నష్టపరిహారం కంటే ఆరోగ్య సమస్యలు తీవ్రంగా ఉంటాయని ఆందోళన చెందుతున్నారు. స్టైరెన్ విషవాయువులను పీల్చిన ప్రజలకు జీవితాంతం అనేక వ్యాధులు సంక్రమించే అవకాశాలున్నాయని వైద్యులు చెబుతున్నారు. జీవితాంతం రోగాలతో బ్రతకడమే కాకుండా దానికయ్యే ఖర్చులు సామాన్య ప్రజలకు సాధ్యం కాదు. రాష్ట్ర ప్రభుత్వం సంవత్సరం పాటు వైద్యం కల్పిస్తామని చెప్పారు. ప్రమాదం జరిగి 20 రోజులు తర్వాత వే 29న పాల వెంకాయమ్మ అనే బాధితురాలు మరణించింది. బాధితులకు జీవితాంతం ఎవరు వైద్యం సమకూరుస్తారు. భోపాల్ గ్యాస్ బాధితులకు కూడా ఇదే సమస్య. నేటికీ వెంటాడుతూ ఉంది. ఎల్.జి.పాలిమర్స్ కంపెనీ ఇక్కడే కొనసాగితే మరలా ఏ ప్రమాదం జరుగుతుందోనని ప్రజలు బిక్కుబిక్కుమని ఆ చుట్టూ ప్రాంతాల్లో వున్న వారు బ్రకతకాల్సి వస్తుంది. ఆ

కంపెనీని తరలించకుండా ఉండటానికి స్థానిక వైఎస్ఆర్ నాయకులు బెహర భాస్కరరావు సంతకాలు సేకరిస్తున్నారు. యాజమాన్యం బాధితుల సమస్యలన్నీ పరిష్కరిస్తుందని హామీలిస్తున్నారు. కాని స్థానిక ప్రజలు అత్యధికమంది కంపెనీని అక్కడ నుంచి బదాలాయించాలని డిమాండ్ చేస్తున్నారు.

ఎల్.జి. యాజమాన్యం ప్రజలు తీవ్రమైన ఆగ్రహంతో వున్నారు. ఈ విషయం వే 9వ తేదీ దుర్ఘటనలో చనిపోయిన వారి శవాలను కంపెనీ ముందు పెట్టి వందలాదిమంది ఆందోళన చేయడం మీడియా ద్వారా ప్రజలకు కళ్లకు కట్టినట్లు కనిపించింది. వామపక్షాలు, సిఐటియు ఈ పోరాటంలో ప్రజల పక్షాన నిలబడి పనిచేస్తున్నాయి. 9వ తేదీన జరిగిన పోరాటంలో సిఐటియు నాయకులు పి.వెంకటరెడ్డి, బి.గంగారావు, ఆర్కెఎస్వి కుమార్. బి.వెంకటరావు, జి.అప్పలరాజు, ఉరుకూటి రాజు, ఎస్.రమణ, సతీష్ లను పోలీసులు అరెస్టు చేసి తర్వాత బెయిల్ ఇచ్చారు. నాయకులను ఆ ప్రాంతంలో వెళ్లకుండా నిర్బంధిస్తున్నారు. అయినా ప్రజలు నిరసన తెలియజేస్తున్నారు. బాధితులు పోస్టర్లు తమ ఇంటి ముందు పెట్టి ప్రదర్శిస్తున్నారు. జూన్ 5వ తేదీ ప్రవంచ పర్యావరణ దినం రోజున సిఐటియు, ఇతర ప్రజాసంఘాల ఆధ్వర్యంలో వందలాది మంది సింహచలం జంక్షన్ నుంచి భౌతికదూరం పాటిస్తూ మానవహారం ద్వారా నిరసన పాటించాలని నిర్ణయించాయి. పర్యావరణ రక్షణ కోసం జరిగే ఈ పోరాటం కొనసాగుతుంది. బహుళజాతి సంస్థ, దానికి మద్దతిస్తున్న కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలకు వ్యతిరేకంగా జరిగే పోరాటం ఇది. ఈ ప్రత్యక్ష పోరాటాలే ప్రభుత్వాల తప్పుడు విధానాలను ఎండగట్టి ప్రజల హక్కులను సాధించుకోవడంలో సిఐటియు పట్టుదలగా పనిచేస్తుందని రుజువువుతుంది.

దగాకోరు ప్రభుత్వం - దగుల్బాజి ప్యాకేజి

- ఎం.పి.గృహ్

కరోనా వైరస్ వ్యాప్తి అరికట్టడానికై ఏకపక్షంగా లాక్డౌన్ విధించిన సందర్భంగా ప్రధానమంత్రి గరీబ్ కళ్యాణయోజన పేరుతో కేంద్ర ప్రభుత్వం పేదల సంక్షేమానికై లక్ష 70 వేల కోట్లు ఖర్చు పెడతామని ఒక ప్యాకేజి ప్రకటించింది. నాలుగో సారి లాక్డౌన్ పొడిగించిన సందర్భంగా ప్రధానమంత్రి స్వయంగా 20 లక్షల కోట్లతో భారీ ఉద్దీపన ప్యాకేజిని ప్రకటిస్తున్నామని చెప్పారు. ఆర్థికమంత్రి శ్రీమతి నిర్మలాసీతారామన్ గారు నాలుగు రోజుల పాటు సీరియల్ గా టి.వి. ఛానల్స్ లోనూ, ప్రింట్ మీడియాలోనూ ప్రభుత్వం యొక్క ఘనతను గురించి ప్రచారం చేశారు. అయితే ఆచరణలో గత రెండు మాసాల అనుభవాన్ని చూస్తే ఈ లాక్డౌన్ కార్మికులకు, కష్టజీవులకు, పేదవారికి శాపగ్రస్తంగా మారింది. పైకి ఏమి చెప్పినా, కరోనా వైరస్ దేశంలో వ్యాప్తి కాకుండా, మన ప్రజలు వేలాదిగా చనిపోకుండా కాపాడటంలో బీజేపీ కేంద్ర ప్రభుత్వం ఘోరంగా వైఫల్యం చెందిందని అనుభవం చెబుతున్నది.

2020 జనవరి ప్రారంభంలో ప్రపంచ ఆరోగ్య సంస్థ అన్ని దేశాలకు కరోనా వైరస్ వ్యాప్తి చెందుతున్న తీరు, దాని ప్రమాదాన్ని గురించి హెచ్చరించింది. ప్రజలను ప్రేమించే ఏ ప్రభుత్వమైనా ఆనాటి నుంచే వైరస్ ను దేశంలోకి రానివ్వకుండా అన్ని చర్యలు తీసుకోవాలి. ఈ వైరస్ ప్రమాదాన్ని వివరించటం ద్వారా ప్రజలను చైతన్య పరచాలి. ఒకవేళ వైరస్ వ్యాప్తి చెందితే దాన్ని ఎదుర్కోవటానికి ఆసుపత్రులలో తగిన మౌలిక వసతులను ఏర్పాటు చేసుకోవాలి. భారత ప్రభుత్వం ఈ విషయాన్నింటిలో విఫలమైంది. తమ

మత అజెండాలో భాగంగా ప్రజల్ని విభజించి ఢిల్లీలో మత ఘర్షణలు సృష్టించటంలో మునిగి పోయింది. అలాగే అమెరికా అధ్యక్షున్ని ఆహ్వానించి లక్షలాది మందితో నమస్తే ట్రంప్ కార్యక్రమం నిర్వహించటంలో నిమగ్నమైంది. కరోనాను పూర్తిగా నిర్లక్ష్యం చేసింది. కనీసం పార్లమెంట్ సమావేశంలో కూడా చర్చించలేదు. రాష్ట్ర ముఖ్యమంత్రులతో

రాబోవు ప్రమాదాన్ని గురించి వివరించలేదు. పై చర్యలన్ని నరేంద్రమోడీ ప్రభుత్వం చేసి వుంటే దేశం ఈ రోజు ఈ దుస్థితిలో ఉండేది కాదు. దాహమైనప్పుడు బావి తవ్వటం మూర్ఖులు చేసే పని. నరేంద్రమోడీ ప్రభుత్వం అదే చేసింది. మార్చి రెండవ వారంలో మాత్రమే పిపిఇ కిట్లకు ఆర్డర్లు ఇచ్చారు. గ్లోసులు, మాస్కులు సమీకరించుకోలేదు. క్వారంటైన్లకు తగిన ఏర్పాట్లు చేసే ఆదేశాలను రాష్ట్రాలకు ఇవ్వలేదు. ఆస్పత్రుల్లో ఉన్న మౌలిక వసతుల్ని అభివృద్ధి చేసుకోవటానికి ముందు జాగ్రత్త చర్యలు ఏ మాత్రం తీసుకోలేదు.

ఫిబ్రవరి, మార్చి మాసాలలో చాలా విలువైన సమయం ఉన్నప్పటికీ కేంద్ర

ప్రభుత్వ ఉదాసీనత, ముందు చూపు లేకపోవటం, విదేశాల నుండి వచ్చే వారిపై ఆంక్షలు విధించి క్వారంటైన్లకు పంపకకోవటం, టూరిస్టు వీసాలను ఆవకపోవటంతో పరిస్థితి దిగజారి భారతదేశంలో కరోనా వైరస్ వేగంగా వ్యాప్తి చెందడానికి కేంద్ర ప్రభుత్వమే కారణభూతమైంది. ఒక్కసారిగా ఉలిక్కిపడి ఒక రోజు లాక్డౌన్ ప్రకటించారు. ఒక రోజే కాబట్టి ప్రజలను అపూర్వంగా స్పందించటాన్ని అవకాశంగా తీసుకొని నరేంద్రమోడీ గారు ఏకపక్షంగా ఏ ముందు జాగ్రత్తలు తీసుకోకుండా 21 రోజుల లాక్డౌన్ ప్రకటించారు. ఒక వారం రోజులు ముందే ప్రకటించి ఎక్కడిక్కడ ఆగిపోయిన ప్రజలను, వలస కార్మికులను వారి స్వస్థలాలకు వెళ్లే అవకాశాన్ని కల్పించివుంటే చరిత్రలో ఇటీవల మనం చూసిన వేదనాభరితమైన వలస కార్మికుల కాలి నడకలు, ఆకలి బాధలు, దారిలో చనిపోవటాలు, స్వతంత్ర భారత

చరిత్రలోనే ఏనాడు చూడని విషాద ఘట్టం ఉండేది కాదు. వలస కార్మికులను మనుషులుగా కూడా చూడలేని బీజేపీ హ్రస్వదృష్టికి ఈ ఘట్టం సజీవ సాక్ష్యం. లాక్డౌన్ ను రెండు, మూడు, నాలుగుగా పొడిగించినప్పుడు కూడా కార్మికుల యొక్క సమస్యలు పరిష్కరించాలనే ఇంగిత జ్ఞానం పాలకులకు లేకుండా పోయింది.

అయితే మేము ముందే ప్రత్యేక ప్యాకేజి పేదవారికి ప్రకటించామని బీజేపీ నాయకులు గట్టిగా వాదిస్తున్నారు. అయితే వారి గరీబ్ కళ్యాణయోజనలో గరీబుల కళ్యాణం మాత్రం ఎక్కడా కనపడదు. నెలకు 5 కేజీల ఉచిత బియ్యం, రూ. 500లు జన్ థన్ కాతాలో నమోదు చేయటం,

ప్రభుత్వ పథకాల్లో గ్యాస్ సిలిండర్లు తీసుకున్న వారికి మరో మూడు నెలలు సిలిండర్లు ఇవ్వటం తప్ప పేదవారికి, కష్టజీవులకు వారి ఆకలిని తీర్చటానికి బిజెపి ప్రభుత్వం చేసిందేమీ లేదు. కార్మికుల ఫిఎఫ్ ఖాతాలో ఉన్న డబ్బులను ఉపసంహరించుకోవటానికి అనుమతి ఇస్తామని చెప్పటం, భవన నిర్మాణ కార్మికుల సంక్షేమ సెన్లోనుండి డబ్బులు వాడమని రాష్ట్రాలకు సలహాల్పిటం కేంద్రప్రభుత్వం తన ఖాతాలో వేసుకొని లక్షా 70 వేల కోట్లు కార్మికులకు ఖర్చు పెట్టమని చెప్పటం పచ్చి నయవంచన దగుల్పాజి తనం.

ఇటీవల ఆర్థిక వ్యస్థను అభివృద్ధి వైపు నడపాలనే లక్ష్యంతో 20 లక్షల కోట్ల రూపాయలతో ఉద్దీపన పథకాన్ని కేంద్ర ప్రభుత్వం ప్రకటించింది. చూసేందుకు లక్షల కోట్లు ఇచ్చినట్లు కనపడినా ఆచరణలో కార్మికులకు జరిగే ప్రయోజనం ఉల్లిగడ్డ మీద పొట్టులాంటిది. దయగల కేంద్ర ప్రభువులు దేశంలోని 40 కోట్ల మంది కార్మికులకు ఇచ్చే సహాయం నెలకు 5 కేజీల ఉచిత బియ్యంలాగా రెండు నెలలు ఇవ్వటమే. అయితే వలస కార్మికులకు కొత్తగా ఉపాధి హామీ పనులు కల్పించటానికి మరో 40 వేల కోట్లు మంజూరు చేస్తామని ప్రకటించారు. వాస్తవంలో ఉపాధిహామీ పనుల్లో కార్మికులకు తీవ్ర అన్యాయం జరుగుతుందని అనేక మంది స్వచ్ఛంద సంఘాల ప్రతినిధులు చెబుతునే ఉన్నారు. దినకూలీ 30-40 రూపాయలకు మించడం లేదని అనేక రాష్ట్రాల అనుభవం చెబుతున్నది. దగా పడిన వలస కార్మికులకు ఈ సహాయం తప్ప మిగతా ఏ సహాయక చర్యలు కేంద్ర ప్రభుత్వం తీసుకోవటం లేదు. గత రెండు మాసాలుగా పనులు లేక అప్లకష్టాలతో బ్రతుకుతున్న ఈ కార్మికులకు కుటుంబానికి 10 వేలు నగదు సహాయం చేయాలని అన్ని కార్మిక సంఘాలు, వామపక్షాలు కోరుతున్నా బిజెపి ప్రభుత్వం ఏ మాత్రం పట్టించుకోలేదు.

కాని దేశంలోని కార్పొరేట్ శక్తులతో మిలాఖత్ అయ్యి వారికి ఊడిగం చేస్తూ వారి తరపున దేశాన్ని పాలిస్తున్న బీజేపీ సర్కార్ వారి కొరకు రాయితీలపై రాయితీలు ప్రకటిస్తూ లక్షల కోట్లు ప్రజా ధనాన్ని వారికి పంపకం చేస్తున్నారు. మొట్ట మొదటే రిజర్వు బ్యాంక్ ఆఫ్ ఇండియా పారిశ్రామికవేత్తల అప్పులను వాయిదా వేస్తూ మరల వారికి కొత్త అప్పులు ఇవ్వటం కొరకై 4 లక్షల కోట్ల రూపాయలకు పైగా రాయితీలను ప్రకటించారు. దేశంలోని బ్యాంకులకు భారీగా అప్పులున్న పారిశ్రామికవేత్తలలో కొందరికి 68 వేల కోట్లకు పైగా రుణాలను రద్దుచేశారు. దేశ ఆర్థిక వ్యవస్థలో ఉద్దీపన కొరకు 20లక్షల కోట్ల రూపాయల ప్యాకేజీ ప్రకటించి అందులో లక్షలాది కోట్ల రూపాయలు పారిశ్రామికవేత్తలకు ఎలాంటి కో సెక్యూరిటీ లేకుండానే బ్యాంకుల ద్వారా రుణాలు ఇవ్వబోతున్నారు. పన్నుల్లో రాయితీలు, రుణాల చెల్లింపుల్లో వాయిదాలు, ఇతర అనేక విషయాల్లో పెట్టుబడిదార్లకు విస్తారమైన సౌకర్యాలు ప్రకటించారు. కాని ఈ 20 లక్షల కోట్ల ప్యాకేజీలో కార్మికుల రెండుమాసాల వేతనాల చెల్లింపు కొరకు ఇతరత్రా కార్మికులను, పేదలను ఆదుకోవటానికి ఏ ప్రణాళిక లేదు.

దేశంలోని కోట్లాది కార్మికులకు ఆకలి, నిరుద్యోగం, అనారోగ్యం, స్వస్థలాలకు పోవటానికి కూడా అవకాశాలు లేకుండా చేయటం, పోలీసుల లారీల ద్వారా నిర్బంధాన్ని కొనసాగించటం చేస్తూ మరోవైపు పెట్టుబడిదారులకేవల విపరీతమైన రాయితీలు, లక్షల కోట్ల అదనపు నిధులు కేటాయించటాన్ని బట్టి చూస్తే బిజెపి ఫక్తా కార్పొరేట్ల పార్టీగా వారికి ఊడిగం చేయటానికే పాలన చేస్తుందని స్పష్టమవుతుంది. కరోనా సంక్షోభంలో కూడా కష్టాలన్నీ పేదలకు సౌకర్యాలన్ని సంపన్నులకు ఇది బిజెపి పాలన తీరు.

లాక్డౌన్ ను క్రమంగా సడలిస్తున్నారు. క్రమంగా అన్ని పారిశ్రామిక, ఆర్థిక

సంస్థలను తిరిగి ప్రారంభింప చేస్తున్నారు. అయితే గత రెండు మాసాలుగా పారిశ్రామికవేత్తలు నష్టపోయారు కాబట్టి ఆ నష్టాన్ని కార్మికులపై రుద్దేందుకు కేంద్ర ప్రభుత్వం అనేక కుతంత్రాలు చేస్తున్నది. బిజెపి పాలిత రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలన్ని రోజుకు 12 గంటలకు పనిచేయాలని కార్మికులపై ఆంక్షలు విధిస్తున్నారు. కార్మిక చట్టాన్నింటినీ మూడు సంవత్సరాలపాటు అమలు జరుపకుండా గుజరాత్, మధ్యప్రదేశ్, ఉత్తరప్రదేశ్ రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు ప్రత్యేక ఉత్తర్వులు జారీచేశాయి. ప్రధానమంత్రి కార్యాలయం దేశంలోని అన్ని రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలపై ఒత్తిడి తెచ్చి ఈ తరహాలోనే అన్ని రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలతో ప్రత్యేక ఉత్తర్వులు ఇప్పించటానికై ఒత్తిడి తెస్తున్నది. అంతేగాక దేశం ఆర్థికంగా అభివృద్ధి కావాలని అందుకై దేశంలోని ప్రకృతివనరులు, గనులు, ప్రభుత్వరంగ పరిశ్రమలు, రైల్వే, రక్షణ పరిశ్రమలతో సహా అన్నింటినీ పైవేటికరిస్తామని ప్రధానమంత్రి ప్రకటించారు. కరోనా కాలంలో ప్రజాందోళనకు అవకాశాలు లేకుండా నిర్బంధాలతో తన అజెండాను అమలు చేయటానికై బిజెపి తీవ్రంగా ప్రయత్నించేస్తున్నది.

సిఐటియు ఒక సమరశీల కార్మికసంఘం. ఆవిర్భావం నుంచే అవిశ్రాంతంగా కార్మిక పోరాటాలు నిర్మించటం ద్వారా ఈ రోజు దేశంలో చురుకైన కేంద్ర కార్మికసంఘంగా గొప్ప ప్రతిష్టను కలిగియున్నది. ఈ పరీక్షా సమయంలో కార్మికులను నిర్బంధంగా బానిసలుగా మార్చుతూ, కార్మిక చట్టాలను, హక్కులను కాలరాస్తూ నిర్బంధ శ్రమను భారతదేశంలో అమలు చేయించటానికై బిజెపి చేస్తున్న కుట్రలు, కుతంత్రాలకు వ్యతిరేకంగా రాబోవు కాలంలో సమైక్యంగా సమరశీల ఉద్యమాలను నిర్మించటం ద్వారా ఈ దుర్మార్గాలను ప్రతిఘటించటం మన కర్తవ్యం.

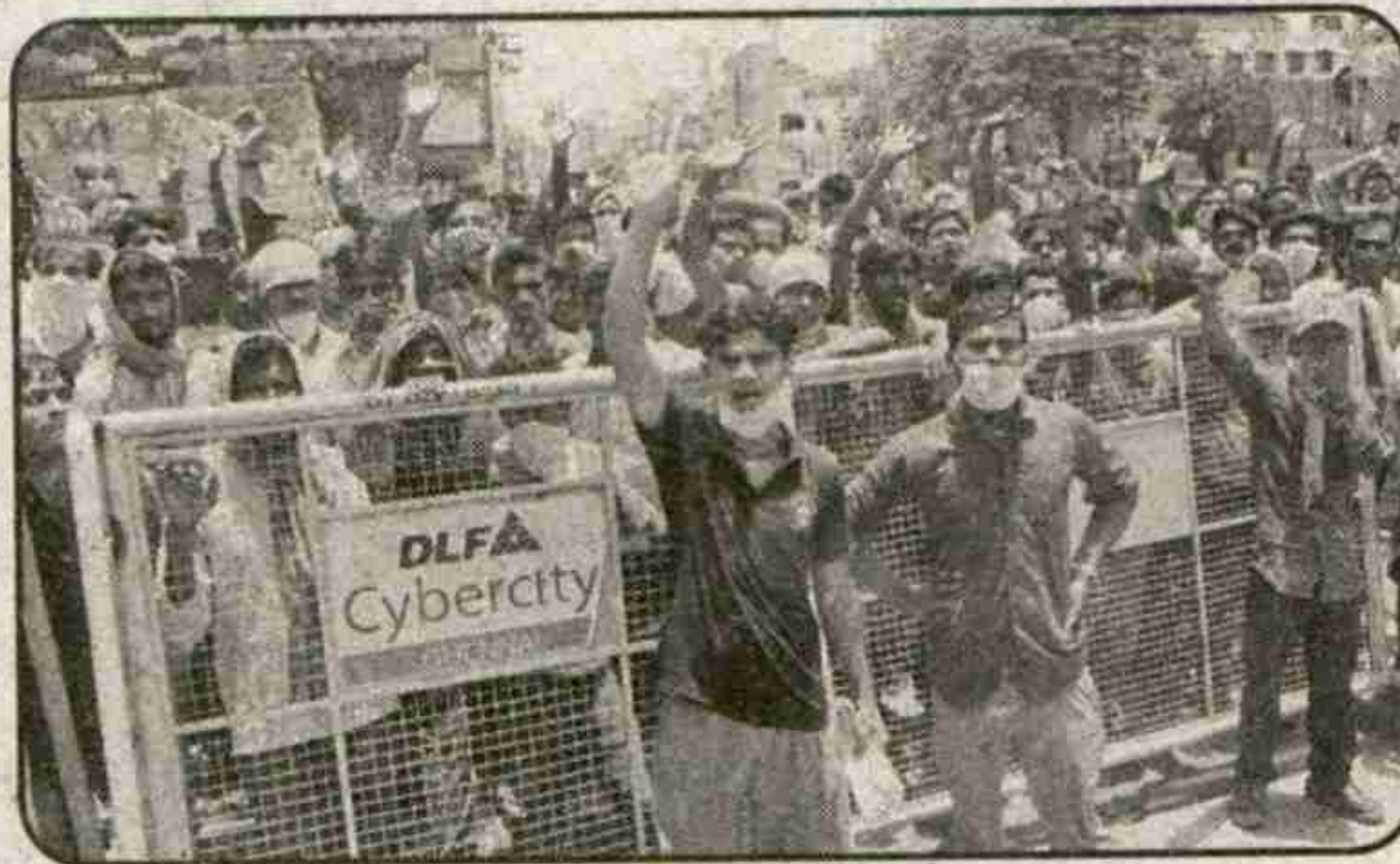
అసత్యాల ప్యాకేజీ

- ప్రభాత్ పట్నాయక్

తన ప్రజల పట్ల అమానవీయంగా వ్యవహరించడంలో, అదే మోతాదులో అసత్యాలనే నిజాలుగా చెప్పి భ్రమింప జేయడంలో ఈ ప్రపంచంలో మోడీ ప్రభుత్వానికి సాటి రాగల ప్రభుత్వం ఇంకొకటి లేదు. విదేశీ, స్వదేశీ గుత్త పెట్టుబడిదారులకు అంతలేనన్ని రాయితీలను ప్రకటించి వాటినే సామాన్య ప్రజలను ఆదుకొనే ప్యాకేజీగా చెప్పుకోగలిగిన మరొక దేశాధినేతను మీరు చూపగలరా? బ్యాంకులు, ఇతర ఆర్థిక సంస్థలు, పెట్టుబడిదారులకు అమలుజరిపే రుణ పథకాలను చూపించి సంక్షోభం దెబ్బకు విలవిలలాడుతున్న పేద ప్రజానీకాన్ని ఆదుకొనే మార్గం ఇదేనని చెప్పగల మరో ప్రభుత్వమేదైనా మీకు కనపడుతుందా? అంతర్జాతీయ ద్రవ్య పెట్టుబడి ముందు సాష్టాంగ పడి ఇదే స్వావలంబన అని చెప్పుకోగలిగిన ధీరుడికెవడైనా మనకు కనిపిస్తాడా?

కేవలం నాలుగు గంటల వ్యవధిలో దేశవ్యాప్త లాక్డౌన్ ను ప్రకటించినపుడు ఒక్కక్షణమైనా ఈ దేశంలో 14 కోట్ల మంది వలస కార్మికులున్నారనిగాని, లాక్డౌన్ తో వారంతా ఒక్కసారిగా ఉపాధిని, గూడును పోగొట్టుకుని తిండి కూడా లేని పరిస్థితి లోకి నెట్టబడతారనిగాని, విధి లేని పరిస్థితిలో తమ స్వంత ప్రాంతాలకు చేరుకుందామని ఇలా రోడ్ల పైకి వస్తారనిగాని ఆలోచించారా? లాక్డౌన్ ప్రకటించాక నిదానంగా రూ. 1.7 లక్షల కోట్ల సహాయ ప్యాకేజీని ప్రకటించారు. ఐతే అందులో అప్పటికే బడ్జెట్ లో ప్రకటించిన భాగం మినహాయిస్తే ఇక ప్రజలకు కొత్తగా ఇచ్చినది రూ. 92,000 కోట్లు మాత్రమే. ఇది మన జీడీపీలో కేవలం 0.5 శాతం. మరి ఏ ఇతర ప్రధాన దేశమూ ఇంత తక్కువ స్థాయిలో ప్యాకేజీని ప్రకటించలేదు.

ఆ తర్వాత లాక్డౌన్ మరో నెల పొడి గించారు. వలస కార్మికులు గత్యంతరం లేని స్థితిలో తమ స్వగ్రామాలకు పోవడానికి ఎన్ని విధాల అవస్థలు పడసాగారో ప్రపంచ మంతటికీ మీడియా కళ్లకు కట్టినట్టు చూపింది. ఐనా మోడీ ప్రభుత్వం నుండి ఉలుకూ లేదు, పలుకూ లేదు. ఆ తర్వాత మే 12న మోడీ రూ. ఇరవై లక్షల కోట్ల ప్యాకేజీని (అందులో అంతకు ముందు విడత ప్రకటించిన మొత్తం కూడా కలిపే వుంది) ప్రకటించారు. ఈమారు పెద్ద మొత్తాన్నే ప్రకటించారనుకున్నాం. దాని వివరాలను ఆర్థిక మంత్రి ఒకటొకటిగా వెల్లడించారు. దాంతో ఆ ఇరవై లక్షల కోట్ల

ప్యాకేజీ కాస్తా వొట్టి కబుర్లతో కాలక్షేపం చేసే వ్యవహారమేనని స్పష్టమైపోయింది. అందులో ఎక్కువ భాగం రైతులకు, చిన్న, మధ్యతరహా పరిశ్రమలకు ఇవ్వజూపిన రుణ సహాయం మాత్రమేనని, “సహాయం” ప్యాకేజీలో సహాయం ఏమీ లేదని అర్థమైంది. కంపు, కొట్టే చీము లాంటి ఆ ప్రకటనల లోంచి ప్రజలకు అందే వాస్తవ సహాయం ఎంత అన్నది లెక్క తేల్చడం కష్టం. ఐతే కొంతమంది స్వతంత్ర పరిశోధకులు వేసిన అంచనాల ఆధారంగా లెక్క వేస్తే వాస్తవంగా ప్రజలకు బదిలీ చేసే మొత్తం-బడ్జెట్ లో ప్రకటించి దానితో కలుపుకుని-కేవలం రూ. 1,90,000 కోట్లు మాత్రమే. “వైర్” అంచనా ప్రకారం చూస్తే ఇది ఇంకా

తక్కువ- రూ. 1,65,000 కోట్లు. ఇందులో మొదటి విడతలో ప్రకటించినది కూడా కలిపి వుంది. దానిని మినహాయిస్తే మిగిలినది మన జీడీపీలో కేవలం 1 శాతం మాత్రమే. మనం ప్రస్తుతం ఎదుర్కొంటున్న మానవ సంక్షోభంతో పోల్చి చూసినా, ఇతర దేశాలు ప్రకటించిన సహాయాలతో పోల్చినా ఇది చాలా స్వల్పం. ఎందుకూ కొరగానంత స్వల్పం.

పనికిమాలిన చర్యలు

ఈమారు ప్రకటించిన సహాయంలో వలస కార్మికులకు కేటాయించినదేమిటి? ఉచితంగా తలా 5 కిలోల ఆహారధాన్యాలు. దీనికి రూ. 3500 కోట్లు ఖర్చవుతాయి. 14 కోట్ల మంది వలస కార్మికులకూ తలా రూ. 250 చొప్పున వస్తుంది. పోనీ ప్రభుత్వ లెక్కల ప్రకారమే 8 కోట్ల మంది వలస కార్మికులే ఉన్నారనుకున్నా, తలా రూ. 437 చొప్పున వస్తుంది. వలస కార్మికులపై ప్రభుత్వం చూపించే ప్రేమ ఎంతటిదో చూడండి. ఇక రెండోది 4.3 కోట్ల కార్మికుల పి.ఎఫ్ కు సంబంధించినది. రాబోయే మూడు నెలలూ వారి జీతాల నుండి పి.ఎఫ్ నిమిత్తం మినహాయించే మొత్తం 12 శాతం నుండి 10 శాతానికి తగ్గుతుంది. ఈ తగ్గుదలను ప్రభుత్వం భర్తీ చేస్తుంది. ఆ మొత్తం రూ. 6,750 కోట్లు. ఇది కార్మికులకు వెంటనే అందేది కాదు. ఐనా దానిని కూడా “సహాయం” గా చెప్పు కుంటోంది ఈ ప్రభుత్వం. ఈ రెండు ఉదాహరణలూ చాలు ప్రభుత్వం ప్రకటించిన సహాయం ఎంత హీనంగా ఉందో స్పష్టం చేయడానికి.

ప్యాకేజీ అంటేనే తక్షణ, దీర్ఘకాలిక సహాయాలు రెండూ కలిపే ఉంటాయని ప్రభుత్వం సర్దిచెప్పడానికి ప్రయత్నిస్తోంది. తక్షణం పాలు ఎంత, దీర్ఘకాలికం పాలు

ఎంత అన్నది కీలకం. వెనకటికి యుద్ధ కాలంలో బ్రిటన్ లో ప్రజలకు శాండ్విచ్ ల పంపిణీ చేసినప్పుడు వాటిలో సమాన నిష్పత్తిలో కోడి మాంసమూ, గుర్రపు మాంసమూ కలిసి వున్నాయని ప్రకటించారట. ఏ విధంగా అంటే ఒక గుర్రానికి ఒక కోడి లెక్కన అన్నమాట. అలా ఉంది ఇప్పుడు మన ప్రభుత్వం ఇస్తున్న వివరణ.

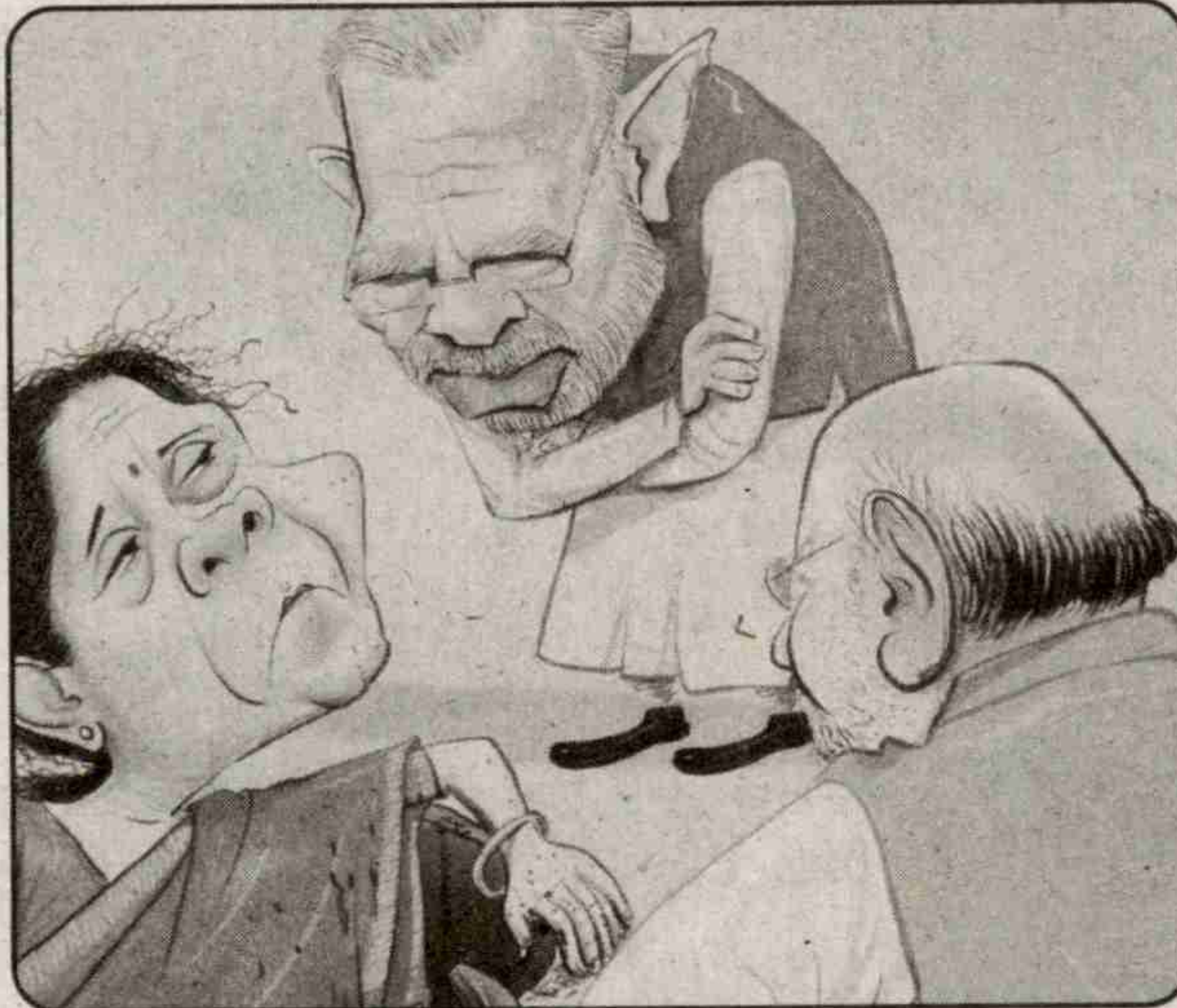
మన దేశ ఆర్థిక వ్యవస్థ ప్రస్తుతం ఎదుర్కొంటున్న అతి ముఖ్యమైన సవాలు డిమాండు లేకపోవడం. ఈ పరిస్థితి కరోనా మహమ్మారి ఆవరించక మునుపే ఉంది. ఇప్పుడు దాదాపు నాలుగో వంతు శ్రామికులకు పని లేకుండా పోవడంతో డిమాండు ఇంకా తగ్గిపోయింది. ఈ పరిస్థితిలో ఆర్థిక వ్యవస్థ పుంజుకోడానికి పరిశ్రమలకు పెట్టుబడి కోసం సహాయం అందించడం వలన ఏమి ప్రయోజనం? తాము ఉత్పత్తి చేసే సరుకులకు డిమాండు ఉన్నప్పుడే కదా వాళ్లు పెట్టుబడి పెట్టేది? ఈ ప్యాకేజీలో ప్రజలకు అందించినది ఏమీ లేదు. అలాంటప్పుడు వారి కొనుగోలు శక్తి పెరిగేదెలా? పోనీ ప్రభుత్వం ఏమైనా నేరుగా ఖర్చు పెట్టే వసులను చేపట్టనున్నట్టు ప్రకటించిందా అంటే అదీ లేదు. ఇక ఆర్థిక పరిస్థితి కోలుకోవడమెలా? ఇది బొత్తిగా మతిమాలిన ప్యాకేజీ అనడానికి ఈ వివరణ చాలు.

ఈ దశలో ప్రైవేటు పెట్టుబడిదారులకు రుణం అందించడం పరిష్కారం కాదు. ప్రభుత్వమే వేరుగా ఆ రుణం తీసుకుని తానే ఆ మొత్తాన్ని దయనీయ స్థితిలోనున్న పేదలకు అందించాలి. వామపక్ష పార్టీలు చెబుతున్నట్టు ఈ చర్య ద్వారా ఒకేసారి రెండు సమస్యలను పరిష్కరించినట్టు అవుతుంది. అటు ప్రజలను ఆదుకున్నట్టు వుంటుంది. ఇటు డిమాండును పెంచినట్టు వుంటుంది. దానివలన ఆర్థిక పరిస్థితి కోలుకోవడానికి దారి

ఏర్పడుతుంది. ఆ పరిస్థితిలో పెరిగిన డిమాండును అందుకోడానికి ప్రైవేటు పెట్టుబడిదారులు సిద్ధపడతారు. అప్పుడు వారికి బ్యాంకులు రుణ సహాయం అందించవచ్చు. ఇప్పుడు ప్రభుత్వం ప్రకటించిన ప్యాకేజీ వలన ఏ డిమాండా లేకుండానే బ్యాంకులు రుణాలు ఇవ్వవలసి వుంటుంది. అది ఆర్థిక వ్యవస్థ కోలుకోడానికి ఏ విధంగానూ తోడ్పడదు.

అంతర్జాతీయ ద్రవ్యపెట్టుబడికి దాసోహం

ఇంత పనికిమాలిన “ప్యాకేజీ” ని ఈ ప్రభుత్వం ఎందుకు ప్రకటించింది? ఈ మతిమాలిన ప్రభుత్వం అంతర్జాతీయ ద్రవ్యపెట్టుబడి ఆడమన్నట్టల్లా ఆడడానికే నిర్ణయించుకుంది. ఇప్పుడు గనుక ఎక్కువ మొత్తంలో సహాయం పేర ఖర్చు చేస్తే మన ద్రవ్యలోటు పెరుగుతుంది. అప్పుడు మన

దేశానికి ఎంతవరకూ రుణాలు ఇవ్వవచ్చునో మదింపు చేసే అంతర్జాతీయ సంస్థలు మన స్థాయిని తగ్గించి వేస్తాయి. దానితోబాటు విదేశీ పెట్టుబడులు మన దేశాన్ని వీడిపోతాయి. అలా జరగకుండా పెట్టుబడి కదలికలపై ఆంక్షలు, నియంత్రణలు తగిన విధంగా పెట్టగల వ్యవహార కుశలత మన మోడీ ప్రభుత్వానికి లేదు. తన చేతకాని తనాన్ని కప్పిపెట్టుకోడానికి ఈ సమయంలో చేయవలసిన ఖర్చు చేయకుండా కుదించు కుంటోంది. దీనివలన నష్టపోయేది పేదలే.

ఆ పేదలంటే ఈ ప్రభుత్వానికి ముందు నుంచీ చులకనే. అందుకే పేదల ప్రయోజనాలా లేక అంతర్జాతీయ ద్రవ్యపెట్టుబడి ఆదేశాలా ఎంచుకోవలసి వచ్చేసరికి ఆ ద్రవ్యపెట్టుబడి ఆదేశాలకు తలవొగ్గడానికే మొగ్గు చూపింది. తన లొంగుబాటును కప్పిపుచ్చుకోడానికి స్వావలంబన గురించి పెద్ద కబుర్లు చెప్తోంది.

ప్రపంచీకరణ క్రమానికి, కార్మికవర్గ ప్రయోజనాలకి మధ్య తీవ్రమైన వైరుధ్యం మొదటి నుండీ ఉంది. ఐతే అభివృద్ధి చెందుతున్న దేశాల్లో, అంటే, మన భారతదేశం వంటి దేశాల్లో తొలి దశలో వృద్ధిరేటులో కొంత పెరుగుదల ఉంది. ఈ పెరుగుదలను చూపించి తమ విధానాలను పాలకులు సమర్థించుకుంటూ వచ్చారు. ఈ పెరుగుదల అలాగే కొనసాగితే ఆ క్రమంలో

కార్మికులకు, ఇతర పేదలకు దానివలన ప్రయోజనాలు ఒనగూడుతాయని చెప్పు కుంటూ వచ్చారు. ఐతే ఆ ప్రపంచీకరణ క్రమమే మొత్తం ప్రపంచ పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థను, దానిలో భాగంగా మన దేశ ఆర్థిక వ్యవస్థను సంక్షోభంలోకి నెట్టింది. దాని వలన పేద ప్రజలు తీవ్రంగా నష్టపోతున్నారు. ప్రపంచీకరణ విధానాలకు, ప్రజలకు మధ్య వైరుధ్యం ఇప్పుడు కప్పిపుచ్చ లేనంత తీవ్రంగా, స్పష్టంగా వెల్లడవుతున్నది.

అనేక ఇతర దేశాల్లో ప్రభుత్వాలు ప్రజలను ఆదుకోడానికి గణనీయమైన మొత్తాలను సహాయ ప్యాకేజీలుగా ప్రకటించాయి. అందువలన వాటి ద్రవ్యలోటు తప్పకుండా పెరుగుతుంది. అలా పెరగడం అంతర్జాతీయ ద్రవ్యపెట్టుబడికి ఏమాత్రమూ ఇష్టంలేదు. మరి ఈ పరిస్థితి రానున్న రోజుల్లో ఎటువంటి పరిణామాలకు దారితీస్తుందో మనం వేచి చూడాలి. ఒకటి మాత్రం స్పష్టం. చాలా దేశాల్లో గత మూడు దశాబ్దాలుగా అటకెక్కిన సంక్షేమ విధానాలు

ఇప్పుడు మళ్ళీ తెరమీదికి వచ్చాయి. ఐతే ఇలాగే సంక్షేమ విధానాలు రానున్న రోజుల్లో కూడా కొనసాగుతాయా లేక ఈ మహమ్మారి అదుపు లోకి రాగానే తిరిగి అటకెక్కుతాయా అన్నది చూడాలి. ఐతే ఇటువంటి తీవ్ర పరిస్థితులలో సైతం భారతదేశంలో తన పట్టును నిలుపుకుంటూ ఆధిపత్యాన్ని కొనసాగిస్తున్న ఈ అంతర్జాతీయ ద్రవ్యపెట్టుబడి రాబోయే కాలంలో కూడా తన ఆధిపత్యాన్ని కొనసాగించాలంటే మరింత అప్రజాస్వామిక, నిరంకుశ, ఫాసిస్టు పద్ధతులతో ప్రజలను అణచి వేయడానికి పూనుకోక తప్పదు.

ఈ దిశగా స్పష్టమైన దృష్టాంతాలు ఇప్పటికే కానవస్తున్నాయి. కార్మిక హక్కులపై దాడి, ప్రజాస్వామిక హక్కులపై దాడి, పౌరసత్వ చట్ట సవరణను వ్యతిరేకస్తూ ఆందోళన చేసిన వారి అరెస్టులు, కరోనా విస్తరించిన సందర్భాన్ని సైతం మత విద్వేషాలను రెచ్చగొట్టడానికి ఉపయోగించుకుంటున్న తీరు, మన దేశ ఆర్థిక వ్యవస్థను స్వదేశీ, విదేశీ గుత్త పెట్టుబడిదారులకు బలిచేస్తున్న తీరు-ఇవన్నీ ఆ దిశగా జరుగుతున్న పరిణామాలే. లాక్ డౌన్ నిబంధనల వలన ఎటువంటి బలమైన రాజకీయ ప్రజా ఉద్యమాలూ సాధ్యంకాని సమయాన్ని ఉపయోగించుకుని మోడీ ప్రభుత్వం...అంతర్జాతీయ ద్రవ్యపెట్టుబడి ఆదేశాలకు లోబడి ప్రజల ప్రయోజనాలను బలి చేయడానికి పూనుకుంటోంది. తన ఆధిపత్యానికి ప్రజల నుండి అంతకంతకూ ప్రతిఘటన పెరిగే అవకాశం ఉన్న ప్రస్తుత పరిస్థితుల్లో ఇటువంటి నియంతృత్వ ధోరణులున్న ప్రభుత్వాలనే అంతర్జాతీయ ద్రవ్య పెట్టుబడి కోరుకుంటుంది. ప్రజలకు సహాయం చేసే పేరుతో దేశాన్ని విదేశీ, స్వదేశీ గుత్త పెట్టుబడిదారుల దోపిడీకి మరింత గురి చేయడం యాదృచ్ఛికం ఎంతమాత్రమూ కాదు.

ఆహారధాన్యాల వ్యాపారంలో ఉన్న ప్రైవేటు వ్యాపారులపై నిల్వల విషయంలో

ఉన్న ఆంక్షలను ఎత్తివేశారు. దీనివలన ఎఫ్ సిఐ వద్ద ఉండే నిల్వ మరింత తగ్గిపోతుంది. ఇప్పుడొచ్చిన విపత్కర పరిస్థితి వంటిది భవిష్యత్తులో గనుక వస్తే అప్పుడు జోక్యం చేసుకోగల శక్తి ప్రభుత్వానికి తగ్గిపోతుంది. ఇంకో పక్క ఆహారధాన్యాల దేశీయ ధరలు మరింతగా అంతర్జాతీయ ధరలతో పెనవేసుకుపోతాయి. ఇంతవరకూ మన దేశంలో ఆహారధాన్యాల ధరలను నియంత్రించడం, దానికి తోడు సబ్సిడీ ధరలకు అందించడం చేయగలుగుతున్నాం. ఇటు వినియోగదారుల ప్రయోజనాలను కాపాడుతూనే ఇంకోవైపు రైతులకు గిట్టుబాటు ధరలను కల్పించే విధానం ఇప్పటిదాకా ఉంది. దీనిని చాలావరకూ నయా ఉదారవాద విధానాలు దెబ్బతీసిన మాట నిజం. ముఖ్యంగా గిట్టుబాటు ధరలు కల్పించడంలో వైఫల్యం కనపడుతోంది. ఇంకోపక్క ప్రైవేటీకరణ వలన రైతులకు విద్య, వైద్యం ఖర్చు కూడా పెరిగిపోయింది. అలాగే రేషనింగు విధానం అర్జులందరినీ ఇముడ్చుకోనందున సబ్సిడీ ఆహార విధానం కూడా లోపభూయిష్టంగా తయారైంది. ఐతే ఇప్పుడు మరింతగా ప్రైవేటు వ్యాపారులకు అవకాశం కల్పించడం వలన మన ఆహార విధానంలో కాస్తంతైనా మిగిలివున్న ప్రజానుకూలత కాస్తా హరించుకుపోతుంది. ఎగుమతులకు అవకాశాలు పెరుగుతాయని అధికారులు తమ నిర్ణయాన్ని సమర్థించుకుంటున్నారు. అలా ఎగుమతులకు అవకాశాలు ఇవ్వడం వల్లనే రైతులకు గ్యారంటీ లేకుండా పోతుంది, పైగా ప్రజలకు ఆహార భద్రత కూడా కరవౌతుంది.

కీలక రంగాలలో ప్రైవేటు పెట్టుబడులు

బొగ్గు, రక్షణ రంగాలను పూర్తిగా ప్రైవేటీకరించనున్నారు. జాతీయోద్యమ కాలం నుండి మన ఖనిజ సంపదకు మనమే హక్కుదారులుగా ఉండాలన్న విధానం ముందుకొచ్చింది. సరళీకరణ కాలంలో దీనిని నీరుగార్చారు. ఇప్పుడు మొత్తంగానే విదేశీ పెట్టుబడికి పూర్తి అవకాశం

కల్పిస్తున్నారు. ఎందుకీలా చేస్తున్నారనే దానికి ప్రభుత్వం దగ్గర వాదన ఏమీ లేదు. ఈ చర్య వృద్ధిరేటును పెంచుతుందని, దానివలన ఉపాధి పెరుగుతుందని పాచి పాటే పాడుతున్నారు. బొగ్గు నిల్వలను వెలికి తీయడంలో ఇప్పుడు మనకు తెలియని కొత్త సాంకేతిక పరిజ్ఞానం ఏదీ లేదు. ప్రభుత్వం బదులు ప్రైవేటు వారు వచ్చినందున అదనంగా వచ్చే ఉద్యోగాలూ ఉండవు. మనం ఒకసారి తవ్వి తీసేస్తే తిరిగి రాని అమూల్యమైన ఖనిజ సంపదను ఇతర దేశాలకు తరలించుకుపోడానికి తప్ప ఈ నిర్ణయం దేశానికేమీ ఉపయోగపడదు. తిరిగి బ్రిటిష్ కాలం నాటికి పోతున్నాం అంతే.

ఇక రక్షణ రంగాన్ని విదేశీ పెట్టుబడి దారులకు అప్పజెప్పడం అంటే మన దేశ రక్షణ విషయంలో రాజీ పడడమే. స్వాతంత్ర్యానంతర కాలంలో ఇంతవరకూ సాధించుకున్న స్వావలంబనను నీరుగార్చడమే. ప్రధానంగా మన ప్రభుత్వ రంగం మీద ఆధార పడుతూ అవసరమైన టెక్నాలజీ కోసం విదేశాలతో ఒప్పందాలు చేసుకోవడం, అవసరమైన దిగుమతులు చేసుకోవడం వేరు. మనకు చేతనైన ఉత్పత్తులను కూడా విదేశీ కంపెనీల చేతుల్లో పెట్టడం వేరు. ఇంతవరకూ మనం సాధించుకున్న స్వావలంబనను కూడా బలిపెడుతూ దానికి స్వావలంబన అని పేరు పెట్టడం కన్నా వంచన ఇంకొకటి ఉంటుందా? పైగా ప్రస్తుత సంక్షోభ కాలంలో రక్షణ రంగంలో ప్రభుత్వ ఖర్చు పెరిగితే తప్ప ఇందులో డిమాండు పెరిగేదేమీ ఉండదు. అదనంగా ప్రైవేటు పెట్టుబడులు వచ్చేదీ ఉండదు. ఇప్పుడున్న ప్రభుత్వ రంగ సంస్థలు మాత్రం స్వాహా అయిపోతాయి.

అంతర్జాతీయ ద్రవ్యపెట్టుబడి సేవలో తరిస్తున్న మోడీ ప్రభుత్వం సహాయ ప్యాకేజీ పేరుతో వలస కార్మికుల పైన, సామాన్య ప్రజల పైన, ప్రజాస్వామ్య హక్కుల పైన, మైనారిటీల పైన దాడులకు తెగబడింది. దానికి స్వావలంబన అన్న ముసుగు వేసింది.

కార్మిక వర్గానికి పెను సవాల్

- కె. ఉమామహేశ్వరరావు

మనదేశంలో కరోనా వైరస్ మరణాల కంటే ఆకలి బాధలతో చనిపోయే వారి సంఖ్య పెరిగే ప్రమాదం ఉందని అనేక విశ్లేషణలు తెలుపుతున్నాయి. లాక్డౌన్ మూలంగా పరిశ్రమలు, వ్యాపార, వాణిజ్య సంస్థలు మూతబడి ఉపాధి కోల్పోయిన కోట్లాది మంది శ్రామిక జనావళి నిలువ నీడ లేక, తిండికి వోచుకోక రోదిస్తున్న ఆకలి కేకలు పొలకుల చెవికెక్కలేదు. ఈ పరిస్థితులను నివారించేందుకు అవసరమైన ప్రణాళి కలను రూపొందించి, కష్టాల్లో ఉన్న ప్రజలను ఆదుకునే విషయాలపై కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు దృష్టి సారించడం లేదు. కానీ సంపన్నులకు మాత్రం వేలకోట్ల రూపాయలు రాయితీల నజరానాను సమర్పించుకుంటూ వారి పాద సేవలో కేంద్రంలోని బీజేపీ ప్రభుత్వం మునిగి తేలుతోంది. ఈ విచిత్ర పరిస్థితుల్లో కష్టాలు, ఈతి బాధల నుండి ప్రజలను కాపాడేందుకు భారత కార్మిక వర్గం మరింత చైతన్యవంతంగా పోరాడాల్సి ఉంటుంది.

ప్రస్తుత పరిస్థితులపై అంతర్జాతీయ సంస్థల అంచనాలు

1988 తర్వాత మొదటిసారి అంతర్జాతీయంగా ఈ ఏడాది డిసెంబర్ నాటికి పేదరికం జడలు విరబోసుకుంటుందని, 780 కోట్ల ప్రపంచ జనాభాలో 62 కోట్ల మంది పేదరికంలోకి నెట్ట బడతారని ప్రపంచ బ్యాంకు తన నివేదికలో పేర్కొంది. కోవిడ్-19 సంక్షోభం భారత దేశ ఆర్థిక వ్యవస్థను కకావికలం చేస్తుందని అంతేగాక 40 కోట్ల మంది భారతీయులను పేదరికంలోకి ఈడ్చుకు పోతుందని అంతర్జాతీయ కార్మిక సంస్థ (ఐ.ఎల్.ఓ) గత ఏప్రిల్ నెలలో విడుదల చేసిన తన నివేదికలో హెచ్చరించింది.

అయితే ఇక్కడ పేదరికంకు

సంబంధించిన భావనల గురించి కూడా పరిశీలించాల్సి ఉంటుంది. సర్వ సాధారణంగా పేదరికం అనగానే డబ్బులు లేక పోవడం అనే ఒక కోణంలోనే ఆలోచించడం జరుగుతూ ఉంటుంది. ఐక్యరాజ్య సమితి నిర్వచనం ప్రకారం “అనారోగ్యం, పోషకాహారం పొందలేక పోవడం, చేసేందుకు తగిన పని దొరక్కపోవడం, మంచినీరు, విద్యుత్తు, విద్య తదితర సౌకర్యాలకు నోచుకోకపోవడం పేదరికం” అని పేర్కొంది. ప్రస్తుతం మనదేశం ప్రభుత్వాల అనాలోచిత చర్యల మూలంగా పేదరికం అనే ప్రమాదపు అంచుల్లోకి నెట్టబడుతోంది.

కార్మిక వర్గం పై ముప్పేట దాడి

మనదేశంలో గత రెండు నెలల కాలంలో 12 కోట్ల మంది ఉపాధి కోల్పోయారు. నిరుద్యోగం 7.5 నుండి 30 శాతానికి ఎగబాకింది. వలస కార్మికులు, అసంఘటిత రంగ కార్మికులు ఒక్కొక్కరికి 7,500/- రూపాయలు వారి బ్యాంకు ఖాతాల్లో వేసి ఆదుకోవాలని కేంద్ర కార్మిక సంఘాలు మోడీ ప్రభుత్వాన్ని ముక్తకంఠంతో కోరాయి. ప్రభుత్వం స్పందించలేదు. లాక్డౌన్ ప్రకటించిన రెండు వారాల తరువాత కేంద్ర ప్రభుత్వం మేల్కొని విపత్తు నుండి ప్రజలను ఆదుకునేందుకోసం అంటూ 1,70,000/- కోట్ల రూపాయలు నిధులు కేటాయిస్తున్నట్లు ప్రకటించింది. జన్ ధన్ పథకంలో లబ్ధిదారులకు 500/- రూపాయలు వారి ఖాతాలలో వేస్తున్నట్లు కేంద్ర ప్రభుత్వం ప్రకటించింది. దేశంలో అత్యధిక మంది ఈ పథకంలో సభ్యులు కాదు. వారెవ్వరికి 500/- రూపాయలు కూడా దక్కలేదు.

కరోనా సంక్షోభ కాలాన్ని అడ్డు పెట్టుకొని కార్మిక వర్గాన్ని బానిసలుగా మార్చేందుకు, కార్పొరేట్ శక్తులకు లాభాలు

దోచి పెట్టేందుకు కేంద్రంలోని మోడీ ప్రభుత్వం తీవ్రంగా ప్రయత్నిస్తోంది. కార్మిక వర్గం పోరాడి సాధించుకున్న 8 గంటల పని దినంను 12కు పెంచి ఆర్డినెన్సు తీసుకు వస్తోంది. ఇప్పటికే గుజరాత్, బీహార్, హర్యానా, పంజాబ్, హిమాచల్ ప్రదేశ్ రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు రానున్న 3 నెలల కాలం కోసం అంటూ పని దినాన్ని 12 గంటలకు పొడిగిస్తూ ఆర్డినెన్సు జారీ చేశాయి. గుజరాత్ కు చెందిన చాంబర్ కామర్స్ అసోసియేషన్ ఏడాది పాటు కార్మిక సంఘాల నిర్మాణాన్ని నిషేధించాలని కాంట్రాక్టు కార్మికుల వేతనాలను ఉపాధి హామీ కూలీలకు ఇచ్చే వేతన స్థాయికి తగ్గించాలని (రూ.202/-) కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలపై ఒత్తిడి తెస్తుంది. దక్షిణ భారత యజమానుల సంఘం వారు కూడా ఇదే విధమైన డిమాండ్లను ప్రభుత్వం ముందు పెట్టారు. ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్ర ముఖ్యమంత్రి వై.ఎస్.జగన్మోహన్ రెడ్డి, రాష్ట్రంలో ఉపాధి కోల్పోయి తిండిలేక అల్లాడుతున్న లక్షలాది మంది వలస కార్మికులు, అసంఘటిత రంగ కార్మికుల ఊసే పట్టించుకోలేదు. కానీ పెట్టుబడిదారుల తరపున ఒకల్తా పుచ్చుకుని వారికి కరెంటు బిల్లులు రాయితీ కోసం ప్రధాన మంత్రికి లేఖ రాశారు. కార్మిక చట్టాలను నీరుగార్చే లేబర్ కోడ్ బిల్లులకు ఆర్డినెన్స్ రూపంలో ప్రాణం పోసి పారిశ్రామిక వేత్తల మెప్పు పొందాలని మోడీ ప్రభుత్వం తహ తహ లాడుతోంది.

ఉపాధి కోల్పోయిన కార్మికులకు జీతాలు చెల్లించాలని కార్మిక సంఘాలు చేసిన ఒత్తిడి మేరకు కేంద్ర ప్రభుత్వం జీవో నైతే జారీ చేసింది. ప్రకృతి వైపరీత్యాలు ఏర్పడినప్పుడు పరిశ్రమ మూతబడితే పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టం ప్రకారం కార్మికులకు 50 శాతం వేతనాలు చెల్లించాలి. కానీ యాజమాన్యాలు కార్మికులకు

వేతనాలు చెల్లించడం లేదు. ఇదే అధనుగా భావించిన యాజమాన్యాలు కార్మికులను పెద్ద ఎత్తున తొలగించేందుకు పూను కుంటున్నాయి. ఉదాహరణకు మన రాష్ట్రంలో తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానంలో 1400 మంది కాంట్రాక్ట్ కార్మికులను నిర్దాక్షిణ్యంగా తొలగించారు. మామూలుగానే ఎనిమిది గంటల పని దినం ఆచరణలో అమలు కావడం లేదు. అనేక పరిశ్రమల్లో అదనపు పని గంటలు చేయించుకున్న కాలానికి రెట్టింపు జీతాలు చెల్లించడం లేదు. చట్టబద్ధమైన ఈపీఎఫ్, ఈ.ఎస్.ఐ, ప్రమాద బీమా, బోనస్, సెలవులు తదితర సౌకర్యాలు ఏవీ అమలు కావడం లేదు. ప్రస్తుతం కరోనా సంక్షోభాన్ని ఆసరా చేసుకొని కార్మిక వర్గాన్ని మరింత దోపిడీ చేసేందుకు యాజమాన్యాలు ప్రభుత్వాల మీద ఒత్తిడి తెస్తున్నాయి.

మరోవైపు ప్రభుత్వ ఉద్యోగులు, కార్మికుల జీతభత్యాలలో 10 నుండి 50 శాతం వరకు కోత విధించింది. పెన్ననర్లకు 2021 జూలై వరకు కరువు భత్యం ఇచ్చేది లేదని చెప్పింది. వలస కార్మికులను వారి ఇళ్లకు చేరుస్తామని ప్రకటించిన కేంద్ర ప్రభుత్వం గత 45 రోజులుగా పనులు కోల్పోయి ఆకలి దప్పులతో అలమటిస్తున్న వారి నుండి రెట్టింపు ప్రయాణ ఛార్జీలు వసూలు చేసిందంటే, ఇంతకంటే దౌర్భాగ్య పరిస్థితి మరొకటి ఉండదు.

యాజమాన్యాలకు ఊడిగం చేస్తున్న మోడీ ప్రభుత్వం

యాజమాన్యాల కోరిక మేరకు ఎనిమిది గంటల పని దినం 12 గంటలకు పొడిగించడం మరియు కార్మిక చట్టాలను చుట్టచుట్టి లేబర్ కోడ్ పేరుతో ఆర్డినెన్స్ తెచ్చేందుకు తీవ్రంగా ప్రయత్నిస్తున్నది. ఈ కాలంలో పెట్టుబడిదారులకు 1,45,000 కోట్ల రూపాయల మేరకు వన్ను రాయితీలనిచ్చింది. ప్రభుత్వ బ్యాంకుల వద్ద రుణాలు తీసుకొని ఎగవేసిన బడాబాబులకు 68,700 కోట్ల రూపాయలు రుణాలను రద్దు

చేసింది. అందులోనూ దేశం వదిలి పారి పోయిన నీరవ్ మోడీ, విజయ్ మాల్యా, మెహుల్ చోక్సీ తదితరుల బకాయిలు ఉండటం విశేషం. బీజేపీ అధికారంలోకి వచ్చిన ఆరేళ్ళ కాలంలో కార్పొరేట్ సంస్థలు బ్యాంకులకు ఎగ్గొట్టిన రుణాల్లో 6,66,666 కోట్ల రూపాయల రుణాలను మాఫీ చేసింది. మోడీ గారి పాలనలో కార్పొరేట్ సంస్థల ఆస్తులు పోగుబడ్డాయి. ఉదా: అధాని ఆస్తులు 2014లో 2.6 బిలియన్ డాలర్ల నుండి నేడు 11.9 బిలియన్ డాలర్లకు పెరిగింది.

కరోనా విపత్కర పరిస్థితి నుండి దేశాన్ని కాపాడుకోవడానికి ఇండియన్ రెవెన్యూ సర్వీసెస్ (ఐ.ఆర్.ఎస్) అధికారులు 50 మంది కేంద్ర ప్రభుత్వానికి మరియు ధైరక్షర్ల బోర్డుకు విలువైన సూచనలు చేశారు. అవి ఏమంటే సంవత్సరానికి కోటి రూపాయలు ఆదాయం ఉన్న వారిపైన ఆదాయపు పన్ను పెంచాలని, సంపద పన్నును పునరుద్ధరించి 5 కోట్ల రూపాయలకు పైబడి సంపద ఉన్న వారిపై సంపద పన్ను విధించాలని, విదేశీ బహుళజాతి కంపెనీలపై పన్నులు పెంచి వసూలు చేయాలని సూచించగా కేంద్ర ప్రభుత్వం సానుకూలంగా తీసుకోకపోగా ఆ అధికారులపై కక్ష సాధింపు చర్యలకు పాల్పడుతోంది. దీనిని బట్టి తెలిసేదేమిటంటే కేంద్రంలోని మోడీ ప్రభుత్వం మాటలు తేటలు “మా ఇంట్లో మాపటి భోజనం మీ ఇంట్లో” అన్నట్లు వాగ్దానాలతో ప్రజలను మభ్యపెడుతూ, ప్రజాధనాన్ని కార్పొరేట్ సంస్థలకు కట్ట పెడుతోంది. బీజేపీ ప్రభుత్వ విధానాల మూలంగా ధనవంతులు మరింత ధనవంతులుగా మారుతున్నారు. పేదల జీవితాలు రోజు రోజుకి మరింత దారిద్ర్యంలోకి నెట్టబడుతున్నాయి. కరోనా మహమ్మారి స్థితి నుండి దేశాన్ని ఉద్ధరించే లక్ష్యంతో రూ.20 లక్షల కోట్లు ఉద్దీపన ప్యాకేజీ ప్రకటించినప్పటికీ అందులో వలస కార్మికులు, అసంఘటిత రంగ కార్మికులు మరియు

రైతాంగానికి చిల్లిగవ్వకూడా దక్కలేదు. ఈ నిధులన్నీ కార్పొరేట్ సంస్థల ప్రయోజనాలు నెరవేర్చడానికే మోడీ ప్రభుత్వం కేటాయించింది.

మైనార్టీలు సామాజిక తరగతుల పైన విషభ దాడి

భారతదేశాన్ని హిందూ మత రాజ్యంగా మార్చాలనే ఆర్ఎన్ఎస్, మనువాదుల లక్ష్యాన్ని నెరవేర్చేందుకు కేంద్రంలోని బిజెపి ప్రభుత్వం దేశవ్యాప్తంగా మతోన్మాద ఉద్రేకాలను రెచ్చగొడుతోంది. 370 ఆర్టికల్ రద్దు, కాశ్మీర్ విభజన, బాబ్రీ మసీదు - రామజన్మభూమి వివాదంలో మనువాదులకు అనుకూలంగా సుప్రీంకోర్టు తీర్పు వెలువడటం వీటిని ఆసరా చేసుకొని హిందూ మతోన్మాదులు పేట్రేగి పోతున్న విషయం మనందరికీ తెలిసిందే. ప్రస్తుతం దేశంలో కరోనా వైరస్ వ్యాధిగ్రస్తులు పెరగడానికి న్యూఢిల్లీలో జరిగిన మర్కజ్ మీటింగ్ కారణమంటూ విషప్రచారం చేయడం, ప్రజలలో ఉన్న సెంటిమెంట్ను తమకు అనుకూలంగా మలచుకొని ముస్లిం వ్యతిరేకతను రెచ్చగొట్టడం, మరోవైపు కరోనా వైరస్ నియంత్రణ జరగాలంటే అంటరానితనం పాటించాలని తద్వారా చాతుర్వర్ణ వ్యవస్థను తిరిగి నెలకొల్పాలనే కుట్రలకు మతోన్మాదులు పాల్పడుతున్నారు. సామాజిక తరగతులకు చెందిన దళితులు - గిరిజనులు, బీసీలను లక్ష్యంగా చేసుకొని ఏనాడో నిషేధించబడిన అంటరానితనాన్ని మళ్లీ తెరపైకి తేవాలని మనువాదులు సాగిస్తున్న దుష్ప్రచారాన్ని తిప్పికొట్టడం కార్మికవర్గ బాధ్యత. కులం-మతం, రంగు, భాషా భేదాలతో ప్రజలను ముక్కలు చేసే కుట్రలకు అడ్డుకట్ట వేయాలంటే కార్మిక వర్గం ఇతర శ్రామిక జనావళితో కలిసి కట్టుగా ఉద్యమించాలి. అది తప్ప మరోమార్గం లేదు. ఈ పెను సవాల్ను భారత కార్మిక వర్గం స్వీకరిస్తుందని ఆశిద్దాం.

సివిలియన్ కార్యక్రమాలు

మద్యం అమ్మకాలపై నిరసన

మద్యం అమ్మకాలపై నిరసన

మే 14 ఆశా వర్కర్స్

కోవిడ్ 19 వ్యాప్తి చెందకుండా రక్షణ పరికరాలు ఇవ్వాలని అంగన్ వాడీల ధర్నా

మే 14 నిరసన కార్యక్రమాల్లో నెల్లూరు

మే 14 నిరసన కార్యక్రమాల్లో అనంతపురం

చిత్తూరు జిల్లాలో మానవహారం

పశ్చిమగోదావరి జిల్లాలో మానవహారం

టిటిడి పరిపాలనా భవనం వద్ద ఔట్సోర్సింగ్ సిబ్బంది శాంతియుత నిరసన

ఆంధ్రప్రదేశ్ కార్పొరేషన్ ఛార్జెడ్ ఔట్సోర్సింగ్ సర్వీసెస్(ఏపిసిఓఎస్)లో తమను కలపరాదని, శ్రీవారినే నమ్ముకుని జీవనం సాగిస్తున్న తమకు టైమ్ స్కేల్

తిరుపతిలోని టిటిడి పరిపాలనా భవనం వద్ద టిటిడి కాంట్రాక్టు ఎంప్లాయిస్ అండ్ వర్కర్స్ యూనియన్ ఆధ్వర్యంలో వివిధ విభాగాలకు చెందిన దాదాపు వెయ్యి మంది ఔట్సోర్సింగ్ సిబ్బంది శాంతియుతంగా నిరసన కార్యక్రమం చేపట్టారు. సిఐటియూతోపాటు టిటిడిలోని పలువురు ఉద్యోగ సంఘాల నాయకులు మద్దతు ప్రకటించారు.

ఈ సందర్భంగా సిఐటియూ జిల్లా అధ్యక్షుడు ఎం.నాగార్జున, సిఐటియూ జిల్లా ప్రధాన కార్యదర్శి కందారపు మురళి మాట్లాడుతూ టిటిడిలో ఏపిసిఓఎస్ లో విలీనం చేయాలని నిర్ణయిస్తూ టిటిడి బోర్డు

చేసిన తీర్మానాన్ని వెంటనే రద్దు చేయాలని డిమాండ్ చేశారు. టిటిడిలో సుమారు 14,300 మంది ఔట్సోర్సింగ్, కాంట్రాక్టు కార్మికులు విధులు నిర్వహిస్తున్నారని, రాష్ట్ర ముఖ్యమంత్రి వైఎస్.జగన్మోహన్ రెడ్డి ఇచ్చిన హామీ మేరకు అందరికీ టైమ్ స్కేల్ వర్తింప చేయాలని డిమాండ్ చేశారు. చాలీచాలని జీతాలతో జీవనం సాగిస్తున్న ఔట్సోర్సింగ్ ఉద్యోగులకు అన్యాయం చేయడం తగదన్నారు. ముఖ్యమంత్రి ఇచ్చిన హామీని నెరవేర్చాలని కోరారు.

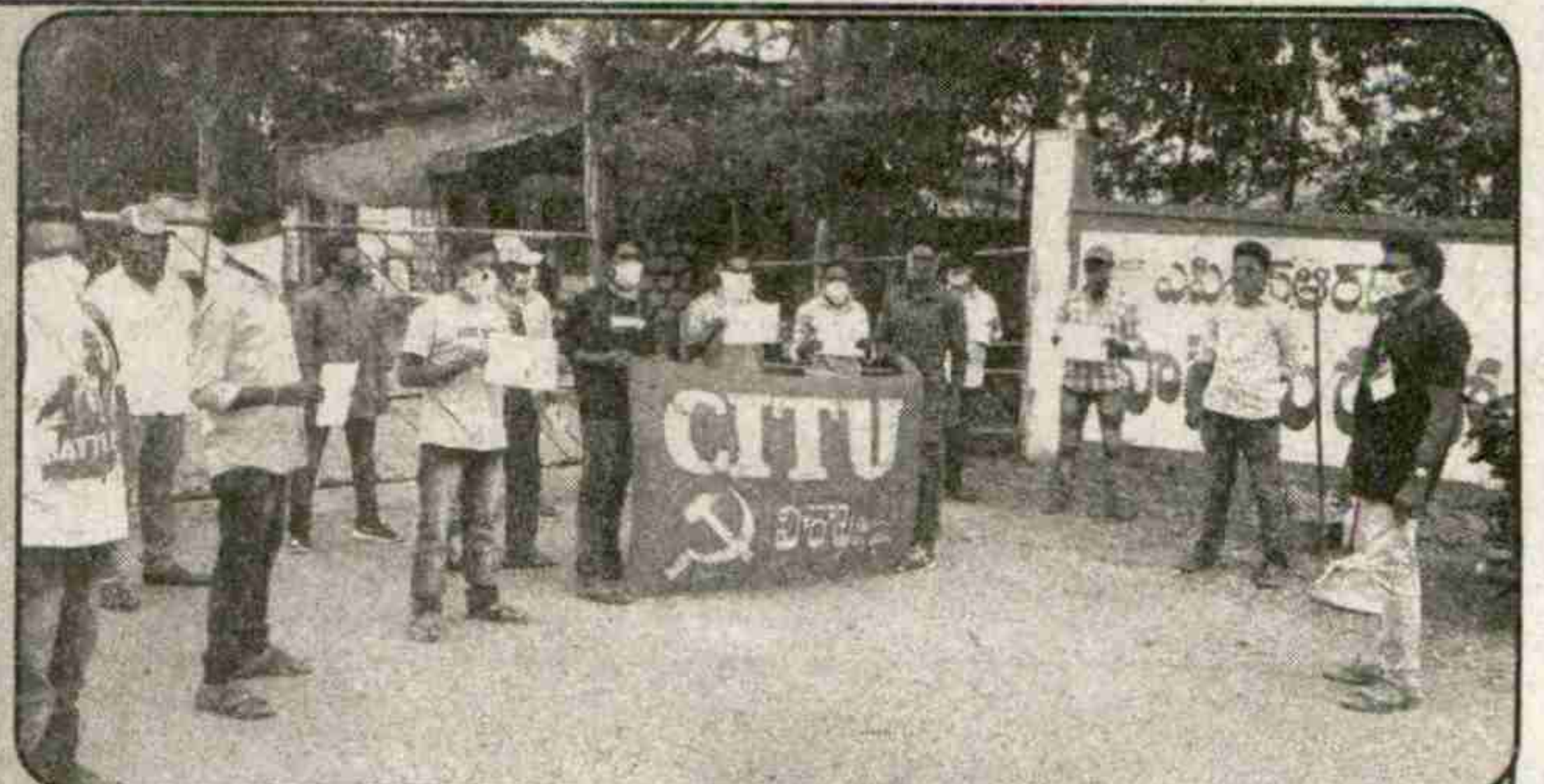
టిటిడి ఔట్సోర్సింగ్ ఉద్యోగ కార్మికులకు సిఐటియూ మద్దతుగా నిలుస్తుందని తెలిపారు.

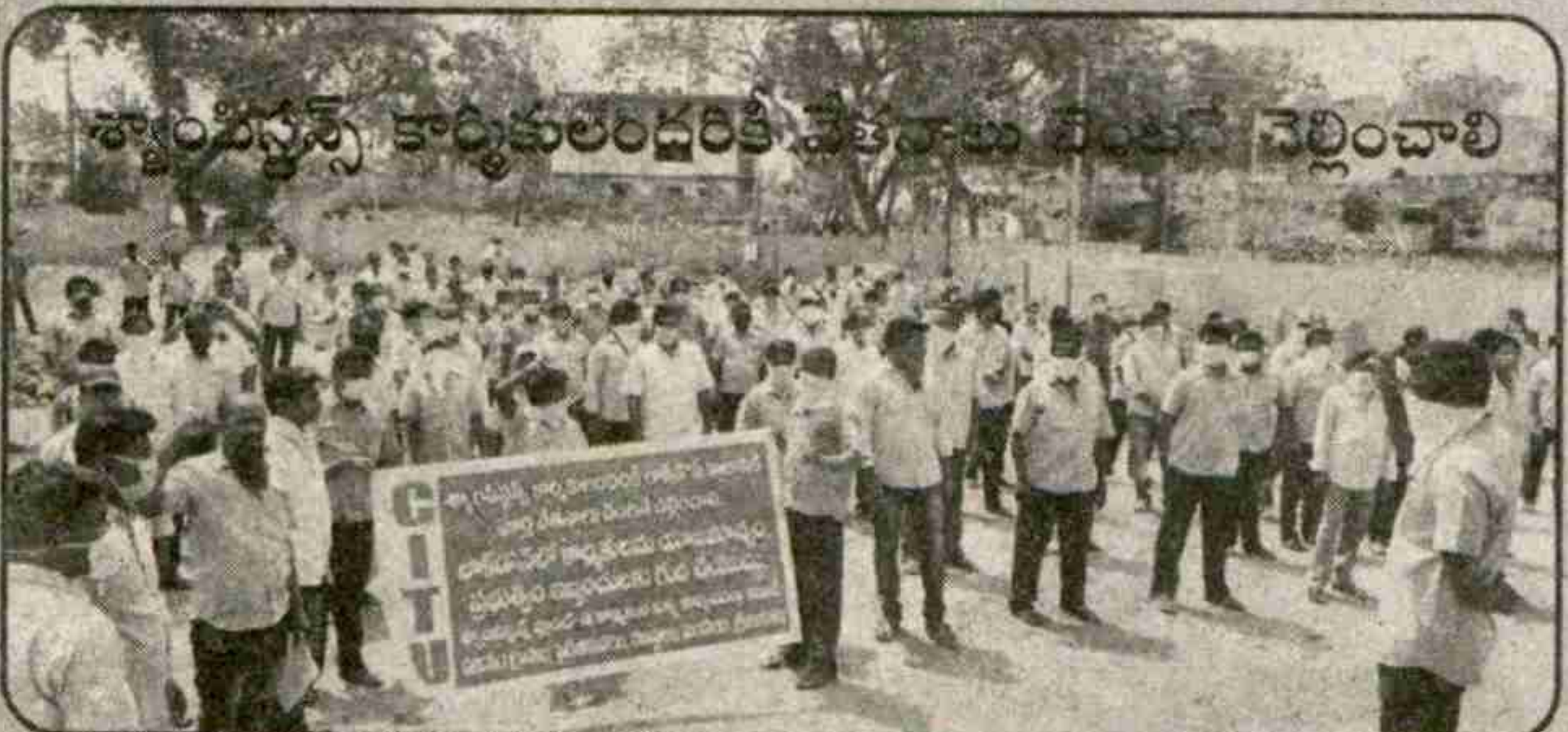
వర్తింపచేయాలని ఔట్సోర్సింగ్ సిబ్బంది టిటిడి యాజమాన్యానికి విజ్ఞప్తి చేశారు.

అచ్యుతపురం ఎస్ఈజెడ్ లో సుందరం ఫెర్రోయిల్లాయిస్ కంపెనీ లాక్ డౌన్ కాలంలో జీతాలు చెల్లించాలని ధర్నా

విశాఖ జిల్లా పాడేరు అర్టీసీ డిపో వద్ద కాంట్రాక్టు ఔట్సోర్సింగ్ ఉద్యోగుల ధర్నా

శ్యాంపిన్స్ కార్మికులందరికీ జీతాలు వెంటనే చెల్లించాలి

విద్యుత్ సమస్యలపై కర్నూల్ లో నిరసన

విజయనగరంలో టిటిడి రాజా కార్మికుల సమస్యల ధర్నా

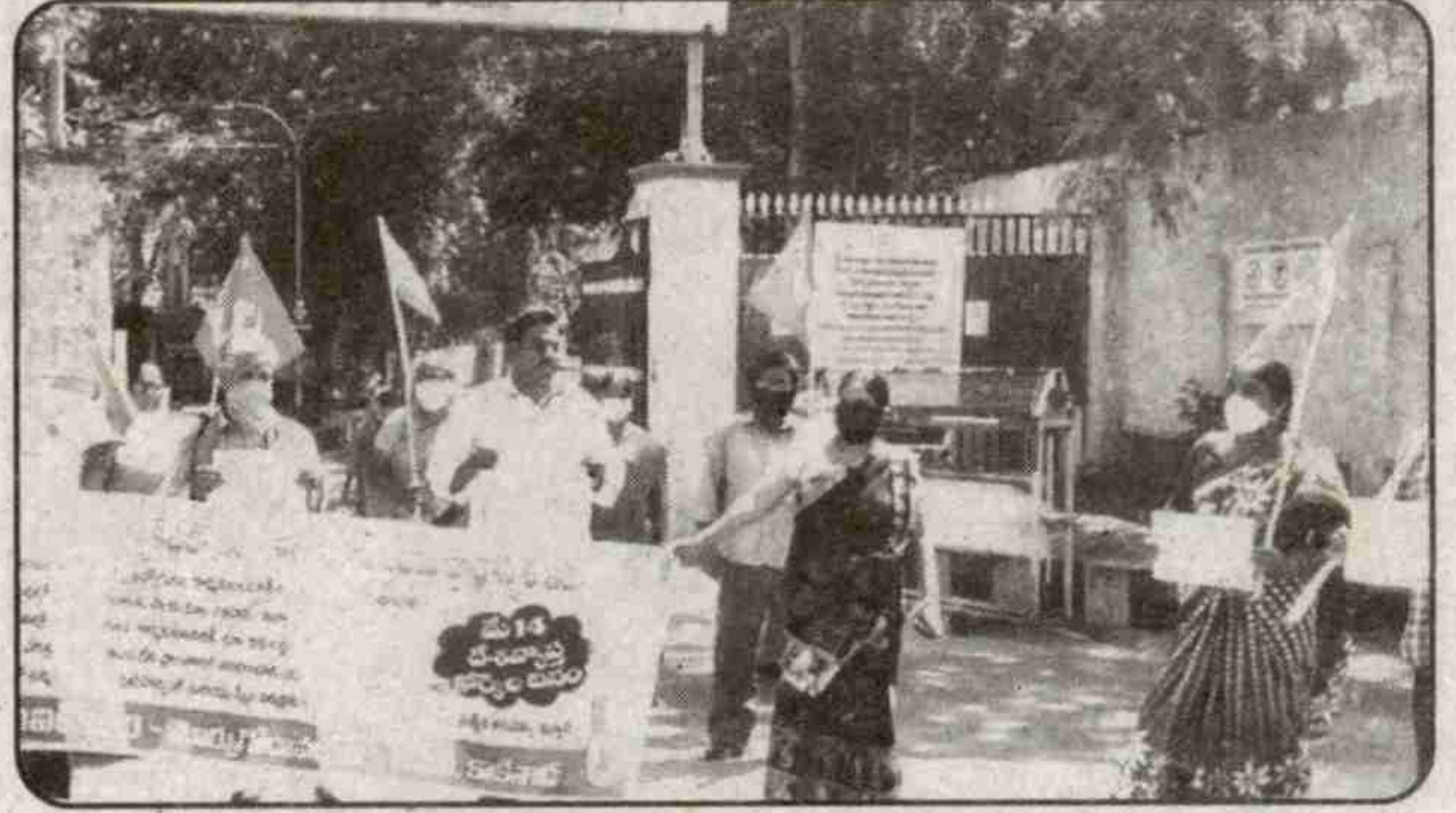

విద్యుత్ సమస్యలపై పశ్చిమ కృష్ణాలో నిరసన

మే 14 కార్మికుల సమస్యలపై దేశవ్యాప్త నిరసన కార్యక్రమాలు

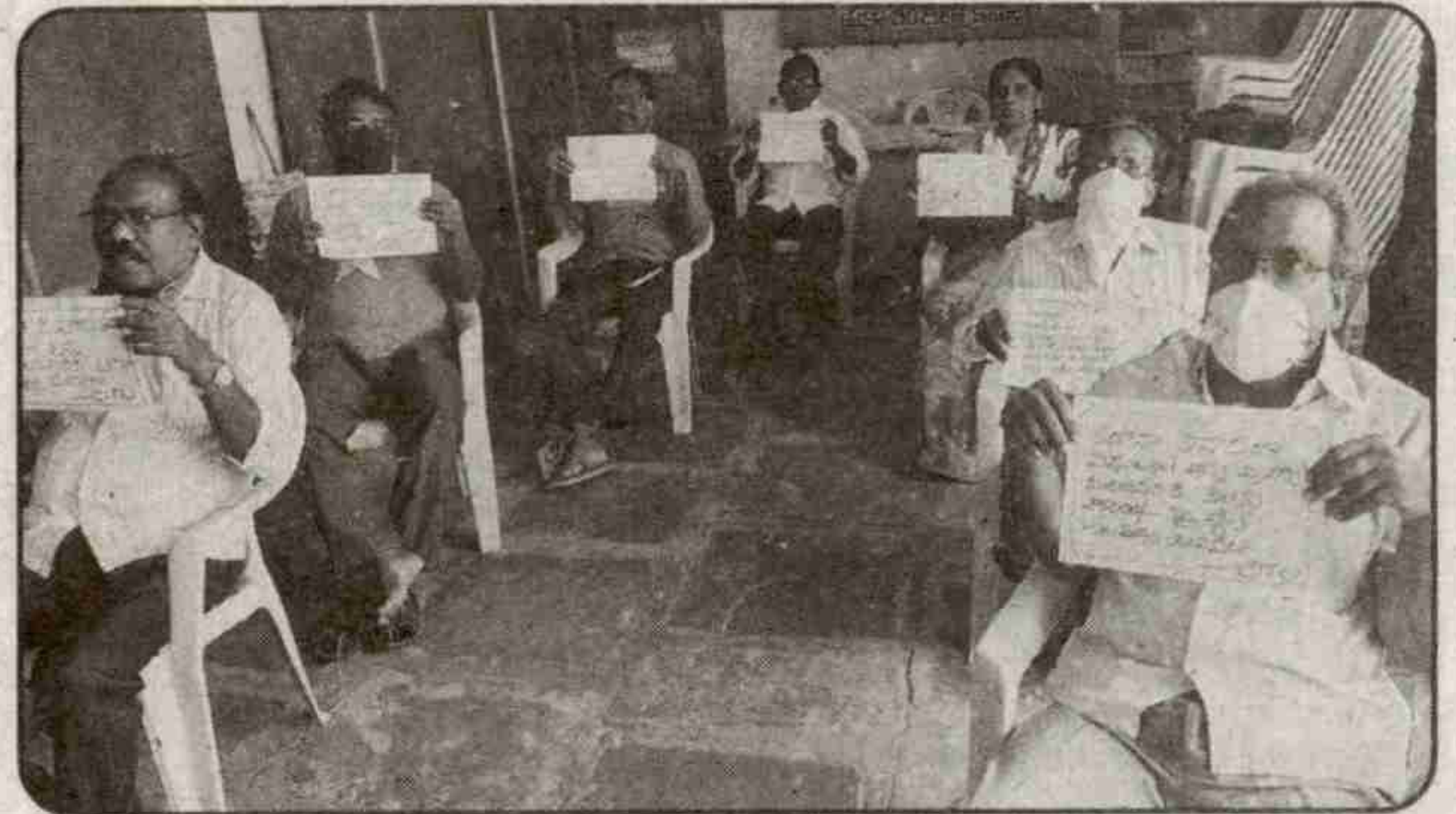
తూర్పు కృష్ణా

తూర్పుగోదావరి

విజయవాడ

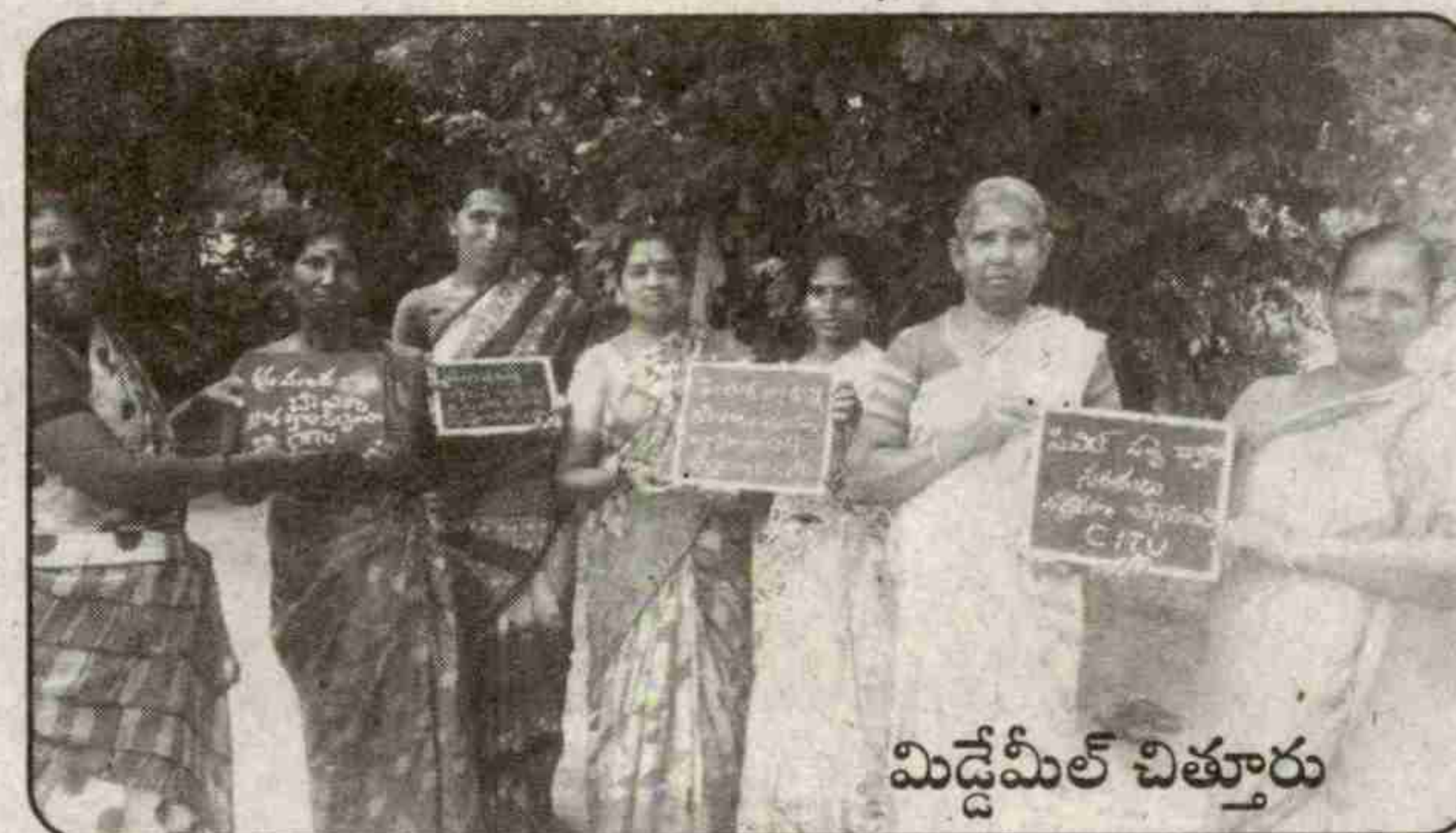
ప్రకాశం

నెల్లూరు

అనంతపురం

మిడ్డేమిల్ చిత్తూరు

హిందూపురం

మే 22 అఖిల భారత కార్మిక సంఘాల నిరసన కార్యక్రమాలు

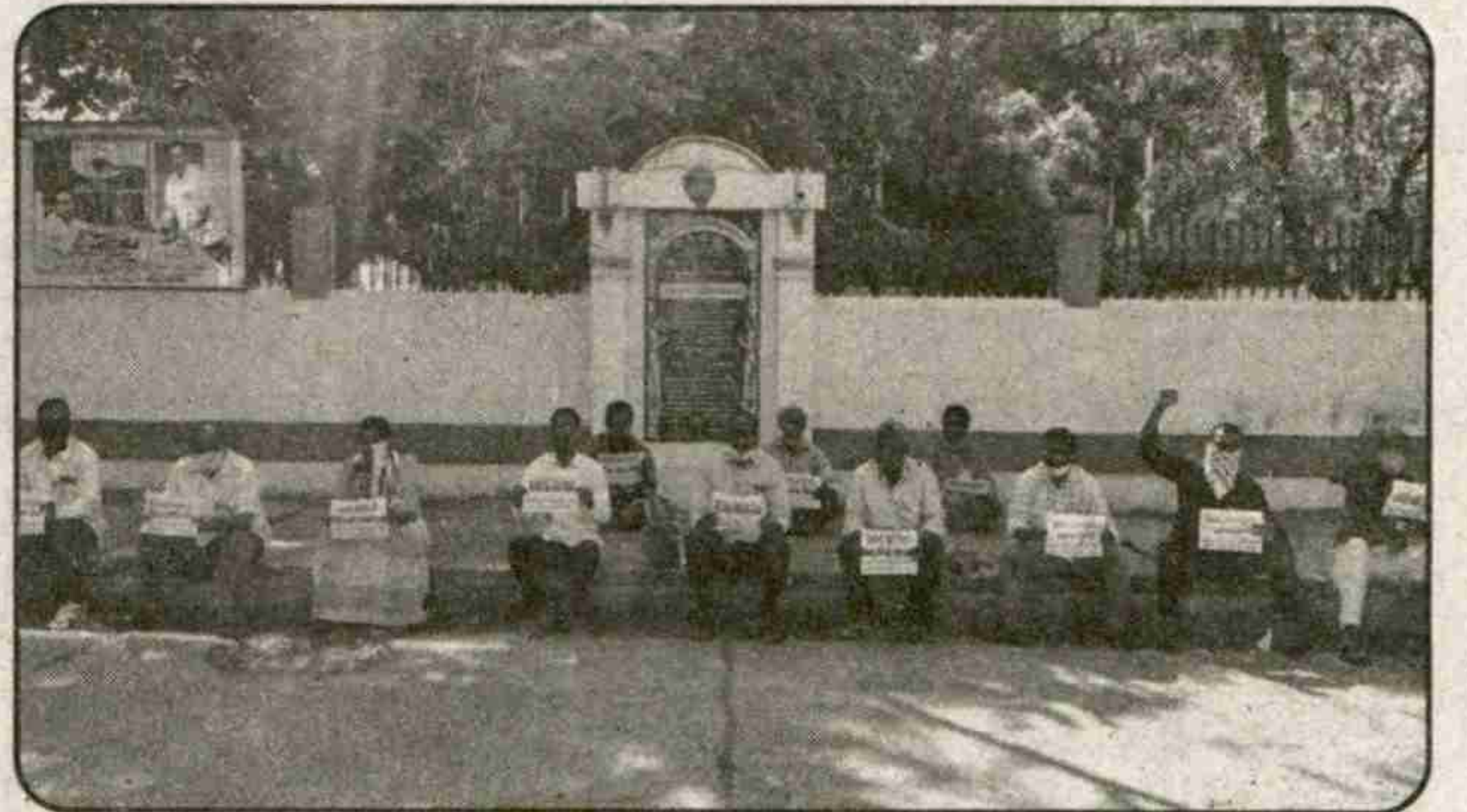
విశాఖ

విజయవాడ

గుంటూరు

ప్రకాశం

కృష్ణా

రైల్వే కాంట్రాక్టు కార్మికులు

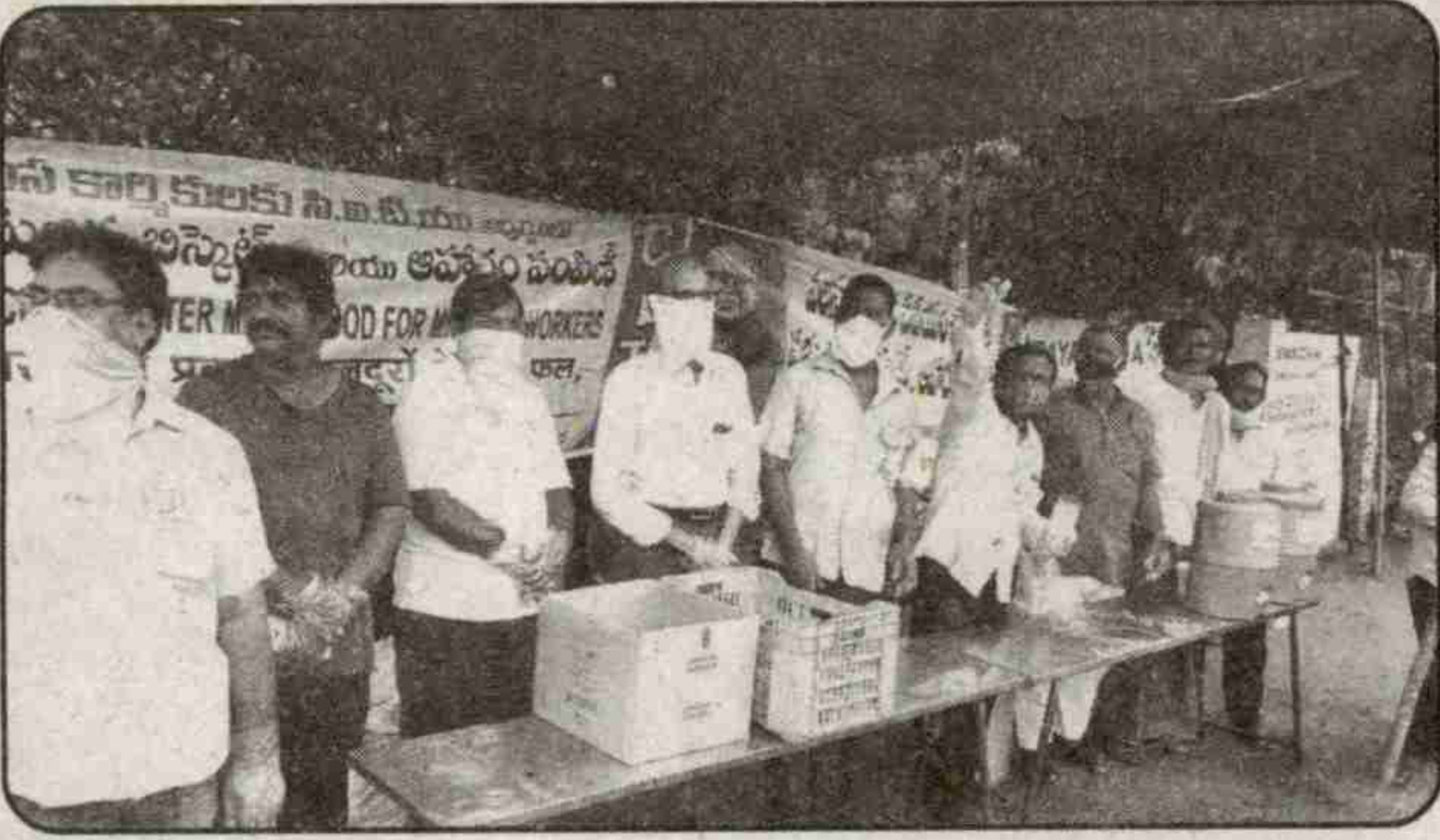

పెన్నవర్స

మచిలీపట్నం ఎల్ఐసి

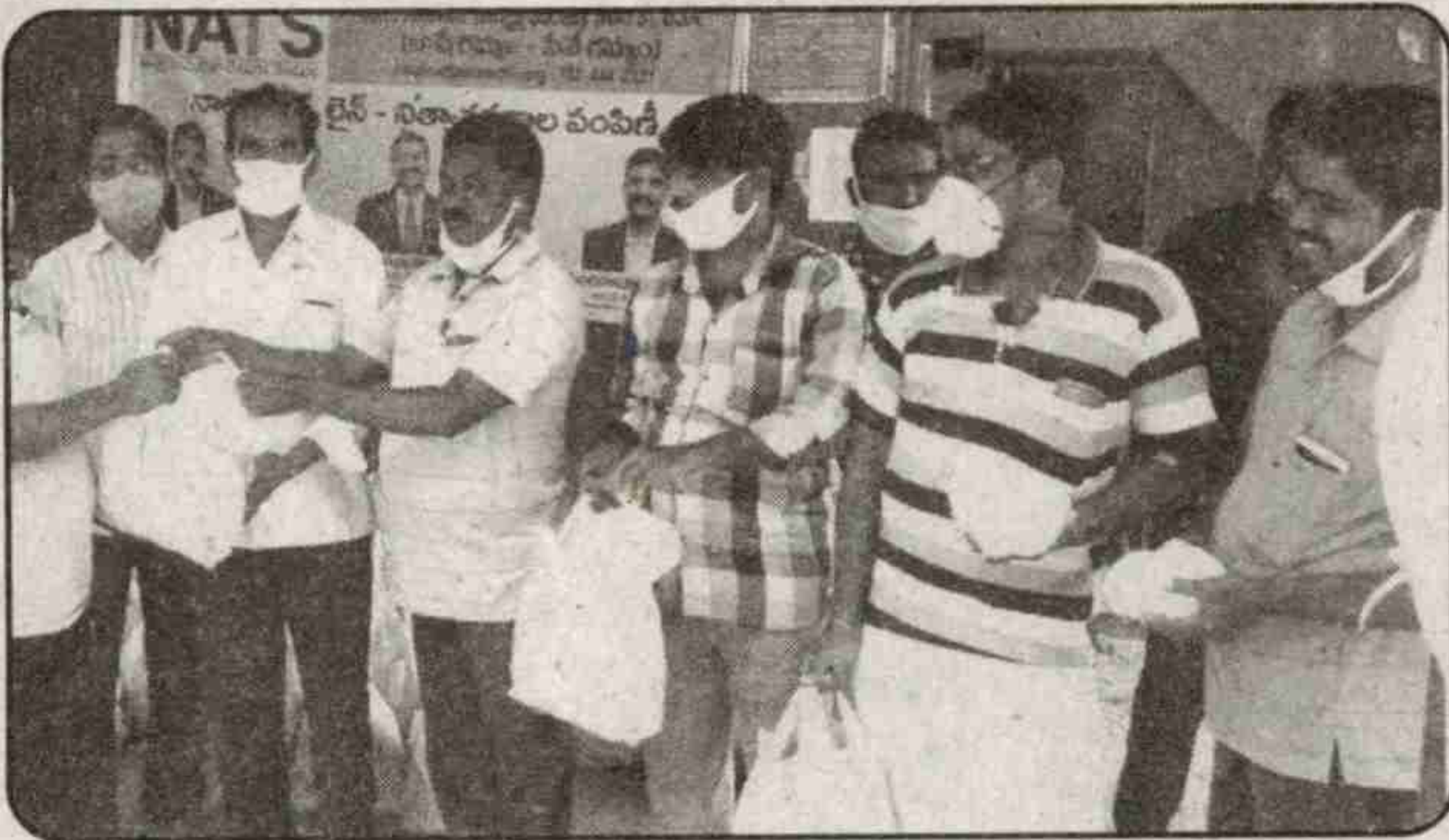
వలసే కార్మికులకు సహాయం చేసిన సేవా కార్యక్రమాలు

పశ్చిమ కృష్ణా

కాకినాడ

కర్నూలు

శ్రీకాకుళం

తూర్పు కృష్ణా

రాజమండ్రి

పొదిలి

నెల్లూరు

ప్రజలు ప్రశ్నించే తత్వాన్ని అలవర్చుకోవాలి

- ప్రొ|| కె. నాగేశ్వర్

ఇంతటితో ప్రపంచం అంతం అవుతుందని అనుకోవడం నరకాదు. డబ్ల్యు.హెచ్.ఓ అభిప్రాయంలో కోవిడ్ -19 వైరస్ సోకిన వారిలో 3-4 శాతం మాత్రమే మృత్యువాత పడుతున్నారు. కొన్నిదేశాల్లో ఈ శాతం కొంచెం ఎక్కువుగా ఉండవచ్చు.

చార్లెస్ డార్విన్ జీవ పరిణామ సిద్ధాంతం ప్రకారం కొత్తగా పుట్టే జీవులు ఇంతకముందే వున్న జీవుల తగ్గుదలకు లేదా అంతానికి కారణం కావచ్చు.

ఇది ప్రకృతిలో సాధారణం. మనుషుల వల్ల ఇప్పటికే చాలా జీవజాతులు అంతరించి పోయాయి. వైరల్ ఎపిడమిక్స్ మానవజాతి అంతానికి కారణం కాగలవని ఇప్పటికే కొందరు శాస్త్రవేత్తలు అంచనా వేశారు. అయితే మానవ మేదస్సు వీటి ప్రభావాన్ని అడ్డుకోగలదు. రోజు రోజుకీ మనిషి మేధస్సుతో ఎంతో అభివృద్ధిని సాధిస్తున్నాడు. ఈ అభివృద్ధితో పాటూ సైడ్ ఎఫ్ఫెక్ట్స్ కొన్ని అనర్థాలకు కారణం అవుతున్నాడు.

ఆ అనర్థాల స్పృహని ఎరిగి వాటి ప్రభావాన్ని తగ్గించే దిశగా కూడా కొన్ని ప్రయత్నాలు చేస్తున్నాడు.

ఈ వైరస్ ను చైనానే సృష్టించిందని, ఈ అనర్థం వెనుక కూడా సైన్స్ పరిశోధనలే కారణం అనీ ఆధారం లేని ఆరోపణలు వస్తున్నాయి. అయితే మనం చరిత్రని చూసినట్లైతే ఇలాంటి మహమ్మారులు ఎన్నో వస్తున్నాయ్. అసలు సైన్స్ అభివృద్ధి చెందని కాలంలో ఎన్నో వైరస్లు, బాక్టీరియాలు కోట్ల మంది మరణాలకు కారణమయ్యాయి.

1918 ప్రాంతంలో స్పానిష్ ఫ్లూ దాదాపు 5 కోట్ల మందిని హరించింది.

1346-53 ప్రాంతంలో ప్లేగు యూరోప్ లో 1/3 వంతు జనాభాని మాయం చేసింది.

ఇలా మానవ చరిత్రలో ఎన్నో దారుణ సంఘటనలు ఉన్నాయి. అయితే భవిష్యత్తులో ఇలాంటి మహమ్మారులను మానవ సమాజం అడ్డుకోగలదా?

ఈ కోవిడ్-19 అనేది శాస్త్రవేత్తలు అభిప్రాయంలో ఒక బలహీనమైన వైరస్. అందుకే మరణ రేటు 3-4 శాతంకి పరిమితమైంది. ఒకవేళ ఇంతకన్నా బలమైన వైరస్ పుట్టి మరణ రేటు 30-40 శాతం ఉంటే? అది దీని కన్నా వేగంగా వ్యాప్తి చెందితే? వాటి ఇంక్యూబేషన్ సమయం కొన్ని గంటలు మాత్రమే అయితే? అది గాలి, నీరు ద్వారా వ్యాప్తి చెందితే? అది సోకిన మనిషి కేవలం కొన్ని గంటల్లో మరణిస్తే? కొన్ని హోలివుడ్ సినిమాల్లో మనుషులు జాంబిల్లా తయారయితే? పై వన్నీ వూహలే కానీ అసంభవాలు మాత్రం కాదు.

అయితే పై వాటికి మనిషి సిద్ధంగా ఉన్నాడా? వాటిని ఎదుర్కోగలడా? ఇప్పటికే అభివృద్ధి చెందిన దేశాలైన అమెరికా, ఇటలీ, స్పెయిన్ కరోనాతో తల్లడిల్లుతున్నాయి.

ఇక ఆసియా, ఆఫ్రికా దేశాలు పరిస్థితులు ఎలా ఉండబోతుంది. మానవ జాతి ఇలాంటి విపత్తులని ఎలా ఎదుర్కోవాలి?

ముందు విద్యా, వైద్యం పట్ల దేశాల వైఖరి మారాలి. జాతీయ వాదం లాంటి సంకుచిత భావాలు విడనాడాలి. ప్రజల్లో జాతీయావాదాన్ని రెచ్చగొడుతూ తమ ఉనికి కోసం ప్రజాస్వామ్య నియంతల వైఖరి మారాలి. మిలటరీ మీద పెట్టే ఖర్చుని తగ్గించుకోవాలి. అయితే ఇవన్నీ ప్రాక్టికల్ గా అసాధ్యం అనుకోవచ్చు కానీ మానవ ఉనికి కోసం ఇది జరగాలి.

తరువాత చెప్పుకోబోయేది ఎన్నో ఏళ్లుగా మనిషి అంధకారం లో ఉంచడానికి కారణం అవుతున్న “మతం” అభివృద్ధికి విఘాతగా ఉండి, మనుషుల్లో మూఢత్వాన్ని పెంపొందిస్తున్న, మనుషుల్లో విచక్షణ జ్ఞానాన్ని అణచి సాటి మానవుల చావుకి కారణం అవుతున్నది ‘మతం’. సైన్స్ ను అడ్డుకుంటున్నది.

మనిషి సంఘజీవిగా ఉన్నప్పటి నుంచి ఈ మతం చేసిన అరాచకాలను ఒప్పుకోవ

డానికి ఏ మతానికి ధైర్యం చాలదు.

చేసిన తప్పులని ఆలోచించి విమర్శ చేసుకునే నిజాయితీ అసలు లేదు.

భారత్ లో అంటరాని తనానికి, కుల వ్యవస్థకి, పేదరికానికి, అజ్ఞానానికి, యూరోప్ దేశాల్లో ఎంతో మంది శాస్త్రవేత్తల క్రూరమైన చావులకి, ప్రస్తుత అరబ్ దేశాల్లో నియంతృత్వానికి, తీవ్రవాదానికి కారణమైనదీ మతమే.

మత మౌఢ్యం మనిషి పతనానికి ఏ రకంగా కారణం అవుతుందో చూద్దాం.

కార్ల్ మార్క్స్ చెప్పిన సోమరి జాతుల్లో మత ప్రభోదకుల జాతి ఒకటి.

వీళ్లు దేశానికి గాని, మానవ సమాజానికి గాని ఎటువంటి శ్రమను, మూలధనాన్ని గాని అందించకుండా శ్రమ జీవుల నుంచి దక్షిణలు, దశమ భాగాల పేరుతో శ్రమ దోపిడీకి పాల్పడతూ ఉంటారు.

పైగా శ్రమజీవుల విశ్రాంతి దినాలను, సమయాన్ని కూడా దోచుకుంటారు. ఇంకా కొందరు కొంచెం ముందడుగేసి పని వేళల్లో కూడా పని చెడగొట్టే వీరి పనికి మాలిన ప్రబోధాలతో విలువైన జాతి సంపదకు గండి కొడుతున్నారు.

పైగా వీరి దోపిడీకి ఎటువంటి పన్నులు ఉండవు. చిన్న చిన్న గుడిసెల్లో, రోడ్డు పక్క గుడారాలతో ప్రారంభమయ్యే వీరి ప్రస్థానం పెద్ద బంగాళాల్లో, ఖరీదైన కార్లలో, విమానాల్లో తుల తూగుతుంటుంది.

పైగా వీరు విశ్వ మానవ సౌభ్రాతృత్వాన్ని చెడగొట్టి ప్రజల్లో సంకుచిత భావనలు నాటుతారు.

మత గ్రంథాల్లో ఉన్న అజ్ఞాన, అంధకారం చాలదన్నట్టు కొత్త కొత్త భాష్యాలతో, సరికొత్త పూజా ప్రార్థనలు, నూతన దుస్సంప్రదాయాలకు, విష బీజాలను ప్రజల మనసుల్లో చేరవేస్తారు.

పైగా తమ మత గ్రంథాల్లోనే సమస్త విజ్ఞానం ఉందని అజ్ఞానపు వాదనలతో బ్రెన్

వాష్ చేస్తారు, ప్రార్థనలు, యాగాలు, రకరకాల వికారపు విన్యాసాలు, భయానక భీభత్స ప్రసంగాలు, ఆశ్రమాల పేరుతో భూకబ్జాలు, చిన్న పిల్లల, సాయం కోరి వచ్చిన ఆడవాళ్ల పై ఆఘాతాత్మాలు ఇలా చెప్పుకుంటూ పోతే వీరి దుర్మార్గానికి అంతులేదు.

కొ(చె)త్త వైద్య ప్రక్రియలు కనిపెట్టి, అన్నీ రోగాలని ప్రార్థనలతో నయం చేస్తామని ప్రగల్భాలు పలికే మత బోధకులు ఈ కరోనా పై నోరు మెదపరు.

కొన్ని రోజుల కిందట చైనా క్రైస్తవుల్ని హింసిస్తుంది కాబట్టి అక్కడ కరోనా విజృంభించింది అన్న మత ప్రబోధకుడు సెయింట్ పీటర్స్ చర్చ్ నెలవైన ఇటలీలో ఎందుకు విజృంభిస్తుందో సమాధానం చెప్పరు.

బాలాజీ దయ వల్లే భారత్ లో కరోనా లేదు అని అన్న ఒక పూజారి కరోనా ప్రభావంతో సదరు గుడినే ఎందుకు మూసేశారో చెప్పరు.

అన్నీ శాస్త్ర సాంకేతిక విశేషాలు తమ మత గ్రంథాల్లో ఉన్నవని డప్పు కొట్టుకునే వాళ్ళు ఈ కరోనాకి మందు కనిపెట్టి, నోబెల్ ప్రైజ్ ని వాళ్ల దేవుడికి అంకితం చెయ్యచ్చు కదా?

కరోనా తగ్గడానికి కొత్త యోగాసనం కనిపెట్టి వాళ్ల దేవుడి పేరుతో పేటెంట్ తీసుకోవచ్చు కదా?

ఇవేమీ చేయలేరు. సామూహిక ప్రార్థనలు, హిస్టీరియా ఏడుపులు, పొర్లు దండాలు, తెల్లవారు జాము మైకు గోలలు, ఇవేమీ వైరస్ నుండి కాపాడలేవు.

దేవుడి పేరుతో చేసే రికార్డింగ్ డాన్సు, పబ్లిక్ న్యూసెన్సు, పెద్ద స్పీకర్లు పెట్టి మరి ఏదో ఏడుపులు ఇదే కదా వీరు చేసే దైవ కార్యాలు.

ఈ పిచ్చి ఇంకా విస్తృతమైన తమ దేవుడే నిజమైన దేవుడని మత మార్పిడులు, మారని వారి పై దాడులు, ఇది ఇంకా ముదిరి తీవ్రవాదమవుతుంది.

ఈ తీవ్రవాదం వల్ల మానవ సమాజం ఎదుర్కొంటున్న సమస్యలు తెలియనివి కాదు. ఇదే ప్రస్తుత అభివృద్ధికి తీవ్ర ఆటంకం.

నాస్తికులు అత్యధికంగా ఉన్న దేశాలైన నార్వే, ఫిన్లాండ్, ఆస్ట్రేలియా వంటి దేశాలు మానవాభివృద్ధి, సంతోషకర దేశాల సూచికలో ముందున్నాయి. దాదాపు అందరూ ఆస్తికుల దేశాలైన పాకిస్తాన్, బంగ్లాదేశ్, ఇండియా మరియు ఆఫ్రికా దేశాలు ఎందుకు వెనుకబడ్డాయి.

పైగా క్రైమ్ రేట్ నార్వే, ఫిన్లాండ్, ఆస్ట్రేలియా వంటి దేశాల్లో చాలా తక్కువగా

ఉంది. దీన్ని బట్టి మతానికి నైతికతకు ఎలాంటి సంబంధం లేదని తెలుస్తుంది.

మతం మనకు ఎలాంటి నైతికత నేర్పుతుంది అనే విషయం పై రిచర్డ్ డాకిన్స్ అనే రచయిత గాడ్ డేల్యూజన్ అనే పుస్తకంలో చక్కగా వివరించారు.

ఇప్పటికైనా ఈ అజ్ఞానాన్ని విడిచిపెట్టి మీ యొక్క విలువైన సమయాన్ని, డబ్బుని విద్య మరియు వైద్యం లో ఖర్చుపెట్టండి. లేదా మదుపు చేయండి.

ప్రభుత్వాలు కూడా సంక్షేమం పేరిట ప్రజా ధనాన్ని పప్పు బెల్లాల్లా పంచిపెట్టకుండా విద్యా, వైద్యానికి సరైన కేటాయింపులు చేయాలి. మతం పేరుతో తిరిగే సోమరి పోతుల ఆదాయాన్ని టాక్స్ పరిధిలోకి తీసుకురావాలి.

కాలు కదపకుండా ప్రజల దక్షిణల, దశమ భాగాల, కానుకలతో జల్సా చేసే వాళ్లను ప్రజలు గుర్తించాలి, వారికి శ్రమ విలువ తెలియజేయాలి. ప్రజల హేతువాదం, తర్కంతో కూడిన ఆలోచనలు, ప్రశ్నించే న్వభావాన్ని కలిగినప్పుడే ఇవన్నీ సాధ్యమవుతాయి.

అప్పటి వరకు ఈ సోమరిపోతులు సామాన్యుల అజ్ఞానాన్ని ఆసరాగా తీసుకుని వీరిపై స్వార్థి చేస్తూనే ఉంటారు.

నిజంగా దారుణం

బోగీల మధ్య లింక్ పై కూర్చున్న బాలింత ప్రయాణం

కరోనా మహమ్మారి వ్యాప్తిని నివారించేందుకు ప్రకటించిన లాక్డౌన్ తో అందరి కంటే తీవ్ర ఇబ్బందులు ఎదుర్కొంటున్నది వలస కార్మికులే. పొట్టకూటి కోసం స్వస్థలాలను వదిలి దేశవ్యాప్తంగా అనేక ప్రాంతాలకు తరలిపోయిన వలస జీవుల పట్ల లాక్డౌన్ పెను విఘాతంలా పరిణమించింది. ఉన్నచోట ఉపధి లేక, సొంత ఊరికి వెళ్లే మార్గం లేక ఇన్నాళ్లు తల్లడిల్లిపోయారు. ఏ చిన్న అవకాశం దొరికినా స్వగ్రామాలకు చేరేందుకు తహతహలాడి పోయారు. చివరికి

కాలినడకన వందల కిలోమీటర్ల ప్రయాణాలు చేస్తూ ప్రాణాపాయ పరిస్థితులను సైతం ఆహ్వానిస్తున్నారు. తాజాగా, ఓ వీడియోలో పసిబిడ్డను పొదివి

పట్టుకున్న ఓ బాలింతరాలు రెండు రైలు

బోగీల మధ్య ఉన్న లింకుపై కూర్చున్న అత్యంత ప్రమాదకర రీతిలో ప్రయాణిస్తున్న వీడియో సామాజిక మాధ్యమాల్లో కనిపించింది. ఈ వీడియో చూసి హైదరాబాద్ ఈస్ట్ జోన్ డీసీపీ రమేష్ కుమార్ తీవ్రంగా చలించిపోయారు. ఎంత కష్టమొచ్చింది తల్లీ నీకు అంటూ నిలుపునా కదిలిపోయారు. “నీ అవస్థ చూసి నా మనసు తల్లడిల్లి పోతోంది. ఎందుకీ అభివృద్ధి, ఎందుకీ సంపద? నిన్ను చూస్తుంటే నాకు దుఃఖం ఆగడం లేదు. అన్నీ ఉన్నా నీకేమీ చేయలేకపోతున్నా. నన్ను క్షమించు తల్లీ!” అంటూ తీవ్ర ఆవేదనతో కూడినన ట్వీట్ చేశారు.

లాక్ డౌన్ తో జీడి పరిశ్రమలు కుదేలు

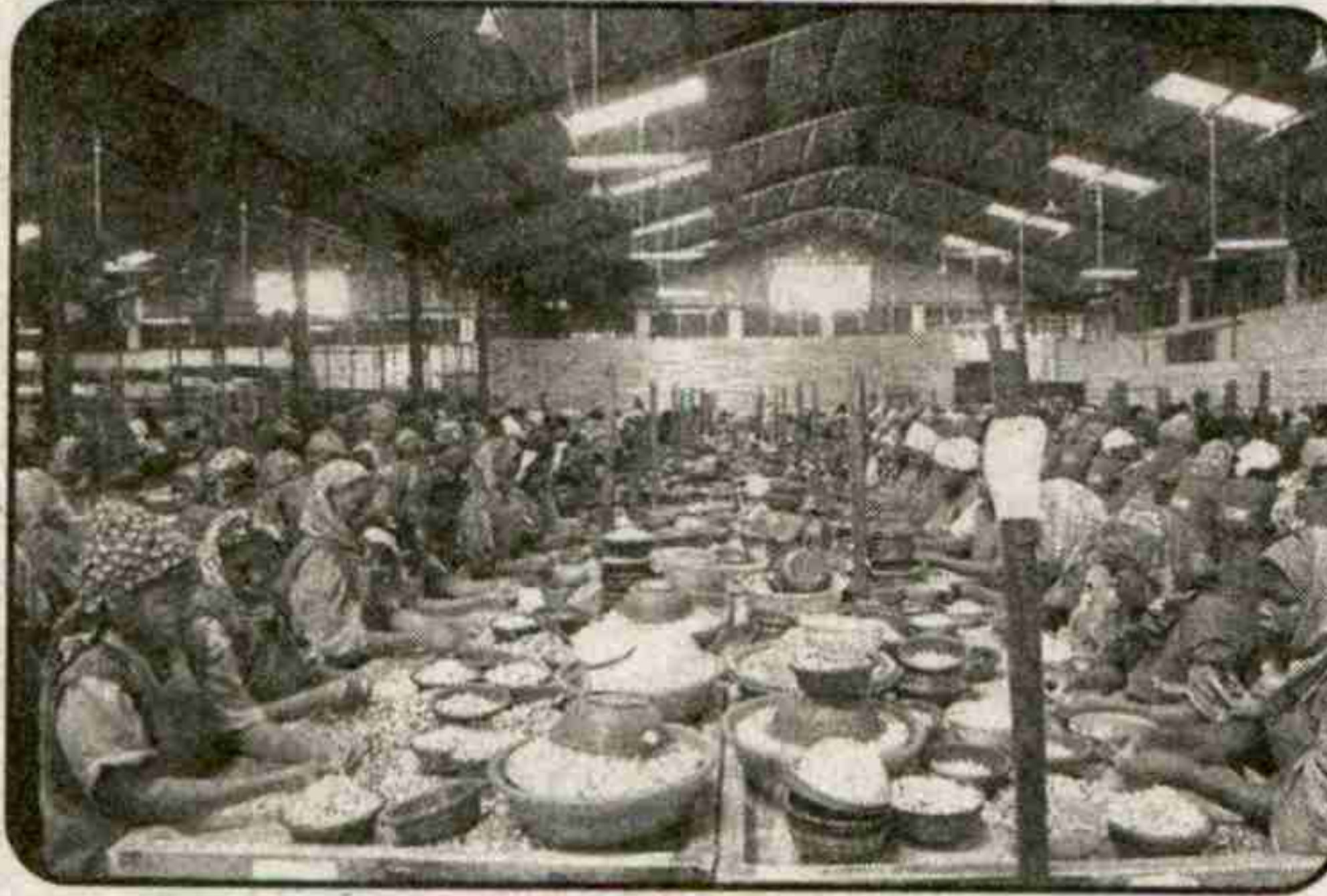
- జి.కోటేశ్వరరావు

కర్నూడి చావుకు నవాలక్ష కారణాలన్నట్లు సంక్షోభంలో కొట్టుమిట్టాడుతున్న జీడి పరిశ్రమల దివాళాకు అనేకాంశాలు తోడయ్యాయి. ఉత్తరాంధ్రలో వ్యవసాయాధారిత జీడిపిక్కల పరిశ్రమలు కరోనా లాక్ డౌన్ పుణ్యమా అని మూతవేత అంచుకు చేరుకుంటున్నాయి. లాక్ డౌన్ కు ముందు ఉత్తరాంధ్ర నుంచి రోజుకు 100 నుంచి 150 టన్నుల జీడిపప్పు ప్రపంచంలోని అనేక దేశాలకు ఎగుమతి జరిగేది. అత్యంత నాణ్యత కలిగిన జీడిపప్పుగా ఖ్యాతిగడించడంతో పలాన ప్రాంతంలోనే రోజుకు ఐదు కోట్ల రూపాయల లావాదేవీలు జరిగేవి. కరోనా లాక్ డౌన్ తో రెండు నెలలుగా రవాణా సౌకర్యంలేకపోవడంతో ఎగుమతి ఆర్డర్లు నిలిచిపోయాయి. పరిశ్రమల్లో 400 నుంచి 500 టన్నుల జీడిపప్పు నిల్వవుండడంతో రూ.220 కోట్ల నష్టం ఏర్పడింది. శ్రీకాకుళం, విశాఖ జిల్లాలో జీడిపిక్కల రిజిస్టర్డ్ కంపెనీలు 375 ఉన్నాయి. మరో 75 రిజిస్టర్డ్ కాని కంపెనీలున్నాయి. జీడిపిక్కల పరిశ్రమలపై ఆధారపడి 42 వేల మంది కార్మిక కుటుంబాలు బతుకుతున్నాయి. లాక్ డౌన్ తో పరిశ్రమలు దెబ్బతినడంతో ఈ కుటుంబాలు ఉపాధిలేక రోడ్డున పడ్డాయి.

ముడిసరుకు కొరత-తగ్గుతున్న పనిదినాలు

వ్యవసాయాధారిత జీడిపరిశ్రమకు జనవరి నుంచి జూన్ వరకు మంచి సీజన్. శ్రీకాకుళం జిల్లాలో లక్ష ఎకరాలు, విశాఖ జిల్లాలో 85 వేల ఎకరాల్లో జీడి తోటలున్నాయి. ఉత్తరాంధ్ర జిల్లాల్లో జీడి పరిశ్రమలకు 11 లక్షల టన్నుల జీడిపిక్కల అవసరముంది. 2018లో వచ్చిన తిత్తీ

తుపానుతో శ్రీకాకుళం జిల్లాలో జీడి తోటలు దెబ్బతిన్నాయి. పరిశ్రమ ఉత్పత్తికి ప్రస్తుతం వున్న జీడిపిక్కల కంటే రెట్టింపు పంట అవసరముంది. గతంలో జిల్లాల్లో రైతుల నుంచి కొనుగోలుచేసిన పిక్కలు సరిపోకపోతే ఆఫ్రికా దేశాలైన టాంజానీయా, ఐవరీస్ వంటి దేశాల నుంచి జీడిపిక్కలు దిగుమతి చేసుకొనేవారు. ఆఫ్రికా దేశాల ప్రభుత్వాలు

జీడిపిక్కల దిగుమతులపై ఆంక్షలు విధించడం, అక్కడ కర్మాగారాలు ఏర్పాటు చేసేవారికి జీడిపిక్కలు విక్రయించాలని ఆదేశాలు జారీచేయడంతో ఉత్తరాంధ్ర జిల్లాల్లోని పరిశ్రమలకు ముడిసరుకు కొరత ఏర్పడడంతో కొన్ని పరిశ్రమలు మూతపడ్డాయి. ఈ నేపథ్యంలో రాష్ట్ర ప్రభుత్వం జీడి పంట సాగు విస్తీర్ణం, ఉత్పాదకతను పెంచు కొనేందుకు దృష్టిని కేంద్రీకరించలేదు. విస్తారమైన సముద్రతీర ప్రాంతం, పంటకు అనుకూల వాతావరణ పరిస్థితులు ఉన్నప్పటికీ ప్రభుత్వ ప్రోత్సాహం కరువై పరిశ్రమల మనుగడ ప్రశ్నార్థకమైంది. పంట విస్తీర్ణం పెరగడంలేదు. దీంతో కార్మికుల పనిదినాలు తగ్గిపోతున్నాయి. జీడిపిక్కలు సరిపడలేకపోవడంతో వారానికి నాలుగు రోజులకు మించి పనులు దొరకడంలేదు. లాక్ డౌన్ తరువాత పరిశ్రమలు తెరుచు కున్నప్పటికీ ముడిసరుకులేదన్న కారణంతో

కేవలం 30 శాతం కార్మికులను పనిలో పెట్టుకొని మిగిలిన వారిని తొలగిస్తున్నారు.

గిట్టుబాటు ధర లేమి

తెల్ల బంగారంగా పేరొందిన జీడిపప్పు రైతుకు గిట్టుబాటు ధర లభించడం లేదు. రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ఏనాడూ జీడి పిక్కలు రైతుల నుంచి కొనుగోలు చేయలేదు. దీనివల్ల రైతు దళారీల బారిన పడి నష్టపోతున్నాడు. 2016 సంవత్సరంలో 80 కిలోల బస్తా రూ.7,500, 2017లో రూ.8,500, 2018లో రూ.12,500, 2019, 2020 సంవత్సరాల్లో ఎనిమిది నుంచి పదివేల రూపాయల్లోపు ధర వుంది. పెరుగుతున్న పెట్టుబడులకు తగ్గట్లు ధరలు పెరగాల్సింది పోయి వ్యాపారులు కుమ్మక్కై రైతులకు సరైన రేటు ఇవ్వకుండా మోసం చేస్తున్నారు. రాష్ట్రంలో జీడిపిక్కల పంట దిగుబడికి ప్రభుత్వపరంగా ప్రోత్సాహంలేకపోవడంతో హెక్టార్ కు 400 నుంచి 500 కిలోలకు మించి దిగుబడి రావడంలేదు. కేరళ రాష్ట్రంలో వామపక్ష ప్రభుత్వం జీడిపిక్కల రైతుకు ఇస్తున్న ప్రోత్సాహంతో హెక్టార్ కు 2,065 కిలోల వరకు దిగుబడి వస్తోంది. గతంలో కేరళలో 860 కిలోలుగా వున్న దిగుబడి ప్రభుత్వ సహకారంతో ఒక్కసారి 2,065 కిలోలకు పెరిగింది. జీడిపిక్కల కార్పొరేషన్ ఏర్పాటుచేసి రైతుల నుంచి జీడిపిక్కలు కొనుగోలు చేయిస్తోంది. ప్రాసెసింగ్ పరిరక్షణ, జీడిపిక్కల పంట విస్తీర్ణం పెంచడం, రైతుల సంక్షేమం, కార్మికుల ప్రయోజనాలు కాపాడడం వంటి బహుముఖ కార్యక్రమాలను కొనసాగిస్తోంది.

అమలుకాని ప్రభుత్వ హామీ

జీడిపిక్కల పరిశ్రమలో పనిచేస్తున్న కార్మికుల్లో 90 శాతం మహిళలే. పీస్ రేట్

పద్ధతిలో పనిచేయించుకొని అతి తక్కువ కూలి చెల్లిస్తున్నారు. చేసిన కష్టానికి తగిన కూలి రావడంలేదు. రోజుకు 12 గంటలు పనిచేసినా 150 రూపాయలకు మించి రావడంలేదు. యాంత్రీకరణ పెంచడంతో కార్మికుల పనిదినాలు క్రమంగా తగ్గిపోతున్నాయి. ఓలం వంటి బహుళజాతి కంపెనీలు పిక్కలు కొట్టేందుకు యంత్రాలను ప్రవేశపెట్టాయి. యంత్రాలతో కటింగ్ కాని చిన్న సైజ్ పిక్కలను కార్మికులతో కొట్టిస్తున్నాయి. జీడి పిక్కలకున్న జిగురుతో ఎక్కువ పిక్కలు కొట్టలేక పనిభారం పెరిగింది. రోజువారీ ఆదాయం సగానికి పడిపోయింది. వేళ్లకు అంటిన జిగురుతో వేలిముద్రలుపడక డిపోల్లో రేషన్ సరుకులు ఇవ్వడంలేదు. ప్రభుత్వం తక్షణం చేయూత పథకం అమలుచేసి జీడి పిక్కల కార్మికులను ఆదుకోవాలి. 12 గంటలు పాటు మహిళలు నిలబడి పనిచేస్తున్నారు. కార్మిక చట్టాలు అమలుకావడంలేదు. గర్భిణీలకు వేతనాలతో కూడిన సెలవులు ఇవ్వాలి వస్తుందని అబార్న్ అవుతుందని తప్పుడు ప్రచారం

చేసి పనుల నుంచి తొలగిస్తున్నారు.

ముఖ్యమంత్రి జగన్మోహన్ రెడ్డి ఎన్నికల ముందు నిర్వహించిన ప్రజా సంకల్పయాత్రలో జీడి పిక్కల మహిళా కార్మికుల బాధలకు చలించి, తాను అధికారంలోకి వచ్చిన మరుక్షణమే జీడిపిక్కల కార్మికులకు చేయూత పథకం ద్వారా నాలుగు విడతలుగా ఏడాదికి రూ.75వేలు చెల్లిస్తామని హామీ ఇచ్చారు. ఈ కరోనా కష్టకాలంలో పనుల్లేక బాధపడుతున్న కార్మికులకు ఈ పథకం వర్తిస్తే కొంత ఉపశమనంగా వుండేది. కానీ జీడిపిక్కల కార్మికులకు ఇచ్చిన హామీని సిఎం అమలు చేయకపోవడంతో వారి కష్టాలు తొలగలేదు.

వామపక్ష ప్రభుత్వ మార్గమే అనుసరణీయం

కేరళ రాష్ట్రంలో 865 పరిశ్రమల్లో మూడు లక్షల మంది కార్మికులు పని చేస్తున్నారు. సిపిఎం నాయకత్వంలోని వామ పక్ష ప్రభుత్వం అప్పటికే నష్టాల్లోవున్న 400 పరిశ్రమలను ఆదుకుంది. జీడిపిక్కలను

ప్రభుత్వం కొనుగోలు చేసి మూతపడ్డ మరో 40 పరిశ్రమలను సహకార రంగంలోకి తీసుకొచ్చి 16వేల మందికి ఉపాధి కల్పించింది. కేరళ ప్రభుత్వం ప్రాసెసింగ్ నాణ్యత, రుచిని గుర్తించిన తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానం ప్రతినెలా 300 టన్నుల జీడిపప్పు కొనుగోలు చేసేందుకు ఒప్పందం చేసుకుంది. దీంతో ప్రతినెలా రూ.70 కోట్ల ఆదాయం లభిస్తోంది. రైతుకు మద్దతు ధర, పరిశ్రమలకు ప్రోత్సాహం, కార్మికులకు కనీస వేతనాల అమలు వంటి చర్యలు తీసుకుంటోంది. సంక్షోభంలోవున్న జీడి పరిశ్రమలను రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ప్రోత్సహించి రైతుకు మద్దతుధర కల్పించాలి. యాజమానులకు బ్యాంకు రుణాలపై వడ్డీ మాఫీ, విద్యుత్ సబ్సిడీ, పన్ను రాయితీలు కల్పించి, కార్మికులకు కనీస వేతనాలు అమలుచేసి కేరళ తరహా విధానాన్ని అమలుచేయాలి. అప్పుడే సంక్షోభంలోవున్న జీడి పరిశ్రమలు మనగలుగుతాయి. కార్మికుల జీవితాలకు భరోసా కలుగుతోంది.

లాక్ డౌన్ లో ఉపాధి కోల్పోయిన కార్మికులకు స్కీమ్ వర్కర్స్ చేసిన సేవా కార్యక్రమాలు

గుంటూరు జిల్లా ఈవూరుకు చెందిన అంగన్ వాడీ కార్యకర్త సక్రూబాయ్

సేవలను కేంద్ర ప్రభుత్వం ప్రశంసించింది. దివ్యాంగురాలైన కూడా కరోనా వైరస్ కు భయపడకుండా ఇంటింటికీ వెళ్లి పిల్లలు, బాలింతలు, గర్భిణీలకు పౌష్టికాహారం అందిస్తున్నందుకు ఆమెను కొనియాడింది. ఈ మేరకు ఆమెకు లేఖ రాసింది. దీనిపై సక్రూబాయ్ సంతోషం వ్యక్తం చేసింది. రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ప్రోత్సాహంతోనే వైకల్యాన్ని లెక్క చేయకుండా విధులు నిర్వహిస్తున్నట్లు పేర్కొంది.

విఓపీ

ఆశా వర్కర్స్

ఒక మంచి కథ...?

ఈ కాలంలో ప్రతి కొడుకు మరియు కూతురు తప్పనిసరిగా చదవాల్సిన కథ?

రిటైర్మెంటు రోజు ఆఫీసులో భారీగా ఏర్పాట్లు చేశారు. పెద్ద అధికారులు, యూనియన్ నాయకులు సత్కారసభకి వచ్చి సుందరయ్య సేవలను కొనియాడారు. చివర్లో సుందరయ్య పిల్లలు మాట్లాడుతూ సుందరయ్య సంతానంగా తాము జన్మించటం తమ అదృష్టం అంటూ చాలా ఎమోషనల్ గా మాట్లాడారు. తన పిల్లలు ఇంత బాగా మాట్లాడుతారా అని సుందరయ్య ఆశ్చర్యపోయాడు.

తనకి జరిగిన సత్కారానికి కృతజ్ఞతలు తెలుపుతూ సుందరయ్య “తనకి ఇంత భారీగా సత్కార సభ జరగటం వ్యక్తిగతంగా ఇష్టం లేకపోయినా సరే, పది మందికోసం ఒప్పుకోక తప్పలే దంటు” తన అనుభావాలను ముచ్చటించి కష్టపడి పనిచేసి సంస్థ అభివృద్ధికి పాటుపడాలనీ, సంస్థ బాగుంటేనే మనం బాగుంటామని హితవు పలికాడు. చివర్లో తనకి రావలసిన పి.ఎఫ్., గ్రాట్యుయిటీ, వగైరా అన్నింటికీ సంబంధించిన చెక్కులు సుందరయ్య చేతికి అందించారు. సభ ముగిసిన తర్వాత అక్కడే విందు ఏర్పాటు జరిగింది. కార్యక్రమాలైన తర్వాత కార్లో ఇంటికి సాగనంపారు. రాత్రి ఇంటికి చేరిన తర్వాత పిల్లలు ఆఫీసులో జరిగిన సన్మానం గురించి మాట్లాడుకుంటుండగానే సుందరయ్యకి వెంటనే నిద్ర పట్టేసింది.

మర్నాడు బ్యాంకుకి వెళ్లి తన అకౌంట్లు అన్నీ సెటిల్ చేసుకున్నాడు. మిగిలిన డబ్బుని అకౌంట్ లో వేసుకుని, పిల్లల విషయం తేలిన తర్వాత ఏంచెయ్యాలో అప్పుడు అలోచించాచ్చని ఇంటికి తిరిగొచ్చాడు. అలాగే, తానే పిల్లల్ని

పిలిచి ఉన్న విషయాన్ని చెప్పి ఓ నిర్ణయానికి రావటం మంచిదని భావించాడు.

అటు సుందరయ్య కొడుకూ, కూతురు కూడా తండ్రితో విషయం ఎలా చెప్పాలా? అని ఆలోచిస్తున్నారు. అందరి పిల్లల్లాగే వాళ్లకీ తండ్రి దగ్గర భయం ఎక్కువే. ఒక్కొక్కసారి తండ్రి తీసుకునే నిర్ణయాలను మార్చడం కష్టం. కొన్ని సందర్భాల్లో ఆయన గీసుకున్న గిరిని దాటి వచ్చేవారు కాదు. ఆ విషయంలో మాట్లాడటానికి కూడా అవకాశం ఇచ్చేవారుకాదు. తండ్రి సిద్ధాంతాలు చాలా ఉన్నతమైనవే.. కాని ఈ రోజుల్లో వాటిని నిత్యజీవితంలో పాటించడం కష్టం. అందుకే పట్టువిడుపులు ఉండాలి. రోజులతోపాటూ మనం కూడా మారాలి. అంతేకానీ సమాజాన్ని మార్చటం మన తరంకాదు.. అని తండ్రికి చెప్పే ధైర్యం వాళ్లకి లేదు. అలా అని ఆయన అభిప్రాయాలు మంచివి కావని కూడా అనలేరు.

ఎవరు ఏమడుగుతారనే టెన్షన్ తోనే ఆ రోజు పూర్తిగా గడిచిపోయింది.

“వాళ్లు ఏమైనా నీతో అన్నారా?” అంటూ రాత్రి పడుకోబోయేముందు సుందరయ్య భార్యని అడిగాడు.

“అబ్బే.. నన్నేం అడగలేదు. అడిగినా నేనేం మాట్లాడతాను? ఆ విషయం వాళ్లకి తెలుసు.”

ఆ మర్నాడు సాయంత్రం పిల్లలు వెళ్లిపోతారు. ఈలోగా ఏదో ఒకటి తానే చెయ్యాలి. సుందరయ్య ఏదో ఆలోచన స్ఫురించటంతో నిద్ర పట్టేసింది. ఉదయమే ఇంట్లో అందరిని పిలిచాడు సుందరయ్య.

“నేను, అమ్మ ప్రస్తుతానికి ఇక్కడే ఉ

ంటాం. పుట్టి పెరిగిన ఊరు వదలి రావాటం కుదరదు. నాకు పెన్షన్ వస్తుంది. అది మాకు సరిపోతుంది. నా రిటైర్మెంటు డబ్బులతో అప్పులు తీర్చగా మిగిలినవి మొత్తం ఇవి! మాకు ఏమైనా అవంతరాలు వస్తే అవసరార్థం కొంచెం డబ్బులు మాకు వుంచి మిగతావి మీరిద్దరు తీసుకోండి. ఇదిగో బ్లాంక్ చెక్కులు. నేనివ్వగలిగింది ఇదే!” అంటూ సుందరయ్య ఓ కాగితం మీద లెక్కలు రాసి, చెక్కులు వాళ్ల చేతిలో పెట్టాడు.

వసంతమ్మకి భర్త అలోచన నచ్చింది. నిజమే.. అంత్య నిష్కారం కంటే ఆదినిష్కారం మంచిది. అయితే ఆయన మాటలు మిగాతావాళ్లకి ఆశ్చర్యం కలిగించలేదు. ఆయన ఏ విషయమైన, అంతా సూటిగానే చెప్పేస్తారు.

“వద్దు నాన్నా. మేం వచ్చింది మీ రిటైర్మెంటు సమయంలో మీతో నాలుగు రోజులు గడపడానికి వచ్చామే గానీ ఆస్తులు పంచుకోడానికి కాదు!! మాకు ఆర్థిక సమస్యలు గానీ, అవసరాలు గానీ లేవు. నిజంగా మాకు అవసరమైతే మీ దగ్గర తీసుకోడానికి మాకు మొహమాటం ఎందుకుంటుంది నాన్న గారూ! ఇలాంటి ఆలోచనలు పెట్టుకోకుండా హాయిగా ఉండండి” అంటూ అబ్బాయి చెక్కుల్ని తిరిగి తండ్రి చేతిలో పెట్టేశాడు.

అంతే! ఒక్క నిమిషంలో వాతవరణం చల్లబడిపోయింది. అందరి ఉహాలు ఓరకంగా ఊహలుగానే ఉండిపోయాయి. “అన్నట్లు.. నాన్నగారు మనందరం కలిసి ఓసారి మన కోనేరుగట్టుకి వెళ్లొద్దాం. మన పాతిల్లు, ఆ వీధి చూసి చాలా కాలమయింది” అన్న కొడుకు మాటలు వినేసరికి సుందరయ్యకి ఆనందం వేసింది.

“నిజమేరా! మేం కుడా ఆ గట్టుకి

వెళ్లి చాలా కాలమయింది” అంటూ అందరు బయలుదేరారు.

“అబ్బా! మన వీధి చాలా మారిపోయింది.”

“అవునా. ఈ వీధిలో అందరి ఇళ్లు అపార్టుమెంటుకి ఇచ్చేసారు. ఒక్క మనం అద్దెకున్న వాళ్ల ఆ ఇల్లే అలా ఉంది. ఈ మధ్య ఆ ఇంటివాళ్లు అమ్మోస్తే, ఎవరో కొనుక్కొని రీమోడల్ చేయించారట. మొక్కలు, చెట్లు పాడవకుండా అలాగే వున్నాయి! ఎవరో మంచి వాళ్లలా ఉన్నారు! ఇంటి స్వరూపాన్ని పాడుచేయకుండా, బాగు చేయించారు. బావుంది!” అలా కబుర్లు చెప్పుకుంటూ కోనేరు నాలుగు గట్లా తిరిగి, ఇంటికొచ్చేసారు.

ఆ రోజు సాయంత్రమే పిల్లల ప్రయాణాలు. ‘ఏవిటో! వారం రోజులు ఏడు క్షణాల్లా గడిచిపోయాయి!’ అనుకుంటూ వాళ్లతోపాటు రైల్వే స్టేషన్కు వెళ్లి, వీడ్కోలు చెప్పి ఇంటికొచ్చేసారు సుందరయ్య, వసంతమ్మ. ఇంటికొస్తూనే టేబులు మీద కవరు చూసి సుందరయ్య అశ్చర్యపోయాడు. నాన్నగారికి అన్న అక్షరాలు చూసి ఆత్రుతగా కవరు చింపి చదవసాగారు.

నాన్నగారికి, మీ దగ్గర మాట్లాడే ధైర్యం లేక ఈ ఉత్తరం రాస్తున్నాం. మరోలా భావించకండి. మీరు పడ్డ కష్టాలు మేం పడకూడదని, మమ్మల్ని చాలా అపురూపంగా పెంచారు! దానికితోడు మారిన రోజులతోపాటు మేం కూడా మారిపోయాం. యాంత్రికయుగంలో ఎన్నో సదుపాయాలను ఏర్పాటు చేసుకుని జీవితాన్ని చాలా సుఖమయం చేసుకున్నాం. కాలంతోపాటు పరుగులు తీస్తున్నాం! కానీ మేం చాలా కోల్పోయాం నాన్నగార్లు!! బాల్యం మాకు తెలియదు. యవ్వనంలో మాకు మంచి అనుభూతులు లేవు. అనుబంధాలు, ఆత్మీయతలు అంటే

మాకర్థం తెలియదు. మేం పరిగెత్తుకుంటూ పాలు తాగుతున్నాం, కానీ నీళ్ల రుచి తెలియదు! మీ తరంవాళ్లు గుర్రంస్వారి చేసేవారు. మేం పులిస్వారి చేస్తున్నాం. మీరు జీవితాన్ని కాచివడపోసారు. మేం జీవితాన్ని నిర్లక్ష్యం చేస్తున్నాం. మీరు పెద్దల మాటలు వినేవారు. మేం కంప్యూటర్ చెప్పినట్లు నడుచుకుంటున్నాం!! అమ్మ ఎప్పుడూ అంటుండే.. అలా మేం గోరీలు కట్టుకుని జీవిస్తున్నాం నాన్నగార్లు!!

ఒక్క విషయం చెప్పగలంనాన్నగారు! మీ పెంపకంలో లోపం లేదు. మేం పెరిగిన వాతవరణంలో లోపం ఉంది! మా దగ్గర సముద్రమంత మేధస్సు ఉంది. కానీ ఆ మేధస్సుతో గుక్కెడు నీళ్లు కూడా తాగలేం! మీ మేధస్సు కోనేరంతే.. అయితే నేం.. అదంతా మంచినీరు!! ఇవన్నీ ఎందుకు చెప్తున్నానంటే, మిమ్మల్ని ఈ రొంపిలోకి లాగదలచుకోలేదు! మీరు ఎప్పుడూ స్వప్నాల్లో జీవించలేదు. వాస్తవాలతో జీవనం సాగించేరు! మీకు మనుషులతోనేకాదు, మీ పుట్టి పెరిగిన నేలతో కూడా బంధాలున్నాయి. చెట్లూ, పశులూ, పక్షులూ అన్నిటితో మీకు అనుబంధాలున్నాయి! వీటితోపాటు చివరికి మనం పాతికేళ్లు అద్దెకున్న ఇంటి మీద కూడా మీకు మమకారం ఉంది!! వీటిని వదులుకోలేక, ఉద్యోగంలో ప్రమోషన్లు తీసుకోకుండా ఉన్నదాంట్లో చాలా సంతృప్తిగా జీవిస్తున్నారు!

అందుకే మమ్మల్ని మీ వాస్తవ జీవితాల్నుంచి దూరం చేయటం ఇష్టంలేక, మీ అనుభందాలను త్రుంచటం ఇష్టం లేక, మీకు తెలియకుండా ఓపని చెశాం!! అక్కా నేను కలసి మన కోనేరు గట్టులో మన గతంలో ఉన్న ఇంటిని మీ గురించి కొన్నాం. ఈ ఉత్తరంతో పాటున్న తాళం చెవి ఆఇంటిదే!! మీరు ఆఇంటిలోకి మారి, స్వేచ్ఛగా, హాయిగా ఉండాలనేదే మాకోరిక!

అన్నట్లు, ఇంకో అభ్యర్థన కూడా ఉంది నాన్నా!! త్వరలో మాకు పుట్టే పిల్లల్ని మమ్మల్ని పెంచినట్లు కాకుండా, మీరు పెరిగినట్లు పెంచి, పెద్దచేసే బాధ్యతని మీకే అప్పగిస్తున్నాం. మన గట్టు మీద పెంచండి. అంటే మాకు తీరిక లేక, పెంచలేక కానేకాదు!! మా స్వార్థం అంతకంటే కాదు!! వాళ్లు మేం పెరిగినట్లు పెరగకూడదు. మీరు పెరిగినట్లు పెరగాలనే మా ఆశ! వాళ్లు యంత్రాలు కాకూడదు, వాళ్లు మనుషులలాగానే ఎదగాలి!

ఓ విషయం చెప్పనా నాన్నా? మీలాంటి వాళ్ల చేతుల్లో పిల్లలు పెరగడం, భవిష్యత్తులో మనిషి మనుగడకి చాలా అవసరం నాన్నా! కాదనరుగా!!

ఇట్లు,

మీ అమ్మాయి, అబ్బాయి.

ఉత్తరం చదివిన సుందరయ్య కళ్లు కోనేరుతో నిండిపోయింది! ఆ కళ్లతోనే వసంతమ్మ కళ్లల్లో వసంతాన్ని చూశాడు. వంటింట్లో కాకులు, పెరట్లో కోయిలలు హడావిడిగా కనిపించేయి.

అయ్యకోనేరు మాత్రం ఆనంద బాష్పాలు రాల్చింది!!

కొత్త కొత్త సానుకూల ఆలోచనలని రేకెత్తించే ఇలాంటి కథలే ఇప్పుడు మనుషులని నిజమైన మనుషులుగా మార్చటానికి పనికొస్తాయి!

ఈ కథ ద్వారా నాకు అర్థమైన అద్భుత విషయం నిజంగా పిల్లలకు ఆస్తులకంటే మంచి సంస్కారం ఇవ్వడం... నిజమైన సంపద.... అని.

ఇలాంటి మంచి కథను మీ అందరితో పంచుకునే అవకాశం ఇచ్చిన మీ అందరికీ హృదయ పూర్వక ధన్యవాదములు తెలియజేసుకుంటూ.. మిమ్మల్ని అందరిని ఎల్లప్పుడు అభిమానించే.... అభిమాని

గుండె తెరపై - రియల్ హీరో!

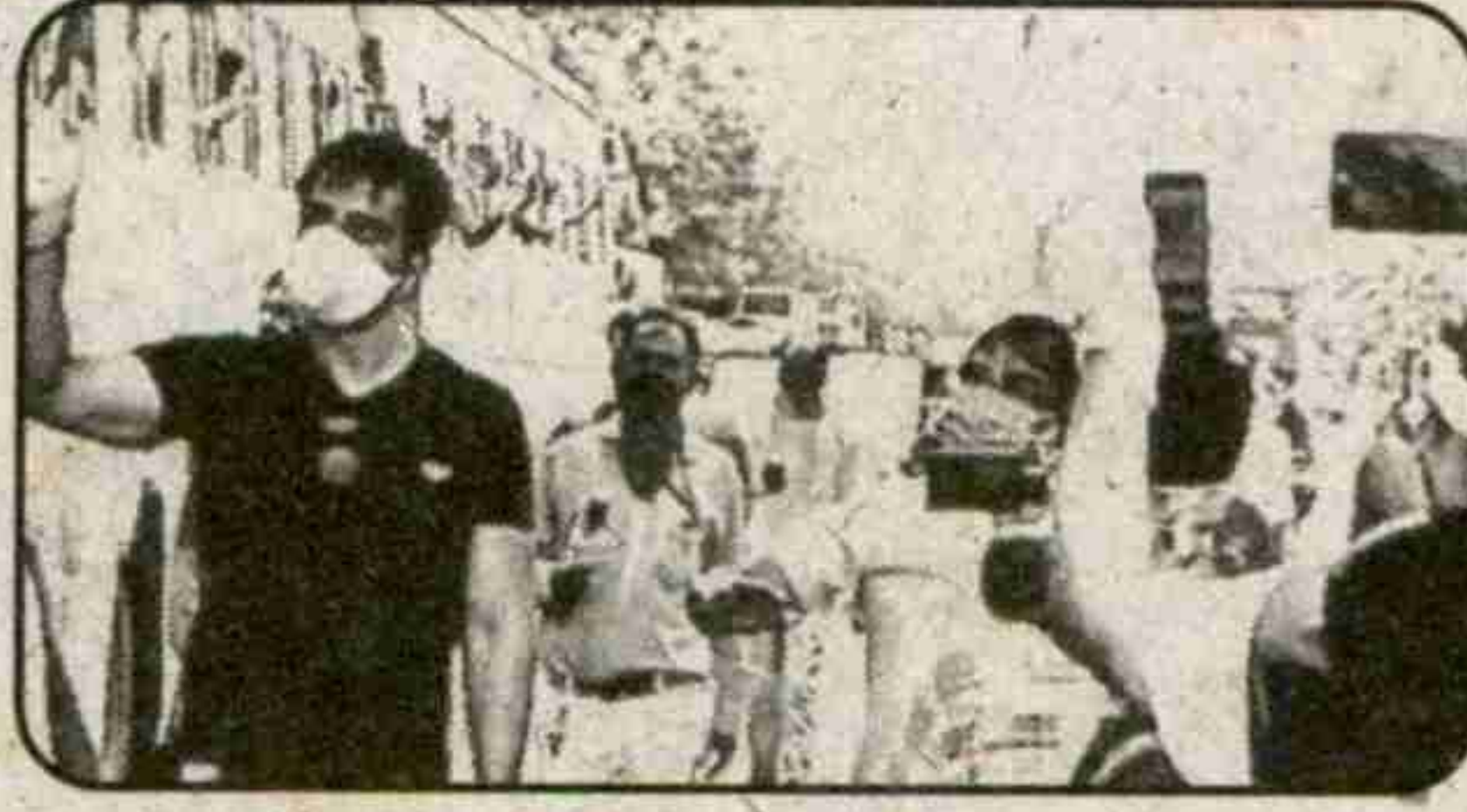
‘వదల బొమ్మలీ...’ అన్న క్రూరస్వరం విన్నప్పుడు... వెండితెరపై ఆ పాత్రను చూసినప్పుడు.. అతడు భయంకరమైన విలన్ గా గుర్తుండిపోతాడు. కష్టకాలంలో అతడు వలస కార్మికుల పట్ల ప్రదర్శిస్తున్న శ్రద్ధనూ, ప్రేమనూ చూసినప్పుడు... ప్రజల గుండెతెరపై రియల్ హీరోగా నిలిచిపోతాడు. అతడు సోనూసూద్. లాక్డౌన్ కష్టకాలంలో వలస కార్మికులను మనసారా ఆదుకుంటున్న మానవతావాది.

ముందుగా కానీ, ఆ తరువాత కానీ ఎలాంటి జాగ్రత్తలూ తీసుకోకుండా కేంద్ర ప్రభుత్వం లాక్డౌన్ ప్రకటించింది. దీంతో, దేశంలోని లక్షలాది వలస కార్మికులు దిక్కు లేని వాళ్లుగా అల్లాడిపోయారు. తొలి విడత లాక్డౌన్ ముగిశాక కూడా ప్రభుత్వం వారి గురించి ఎలాంటి ప్రకటనా చేయలేదు. దీంతో, ఉన్నచోట తిండి లేకా ఎలాగైనా సొంతూళ్లకు నడిచిపోవాలనుకున్నారు కార్మికులు. గుంపు గుంపులుగా సాగిపోతున్న ఆ మహా విషాదాన్ని కళ్లారా చూసి, కదిలిపోయాడు సినీ నటుడు సోనూసూద్.

“ఇంతమందిమి చుట్టూ ఉండగా.. మన తోటి మనుషులు ఇలా నిస్సహాయులుగా నడిచిపోవటం ఏంటి? మన కోసం రోడ్డు పరిచి, ఇళ్లు నిర్మించి, ఇంకా అడుగడుగునా అనేక విధాల సహాయపడిన వలస కార్మికులు.. ఇలా ఒంటరివాళ్లుగా మిగిలిపోవటం ఏంటి?” అని మధనపడ్డాడు. మనసున్న మనిషిలా ఆలోచించాడు. తొలుత తన కంటపడిన కర్నాటక కార్మికులను బస్సులో వారి సొంతూళ్లకు తరలించాడు. అప్పటికింకా కేంద్ర ప్రభుత్వం మేల్కనలేదు. శ్రామిక రైళ్ల ప్రకటన వెలువడలేదు. సోనూ ఇలా సహాయపడిన వార్త వెలువడింది మొదలు... “అన్నా.. మమ్మల్ని మా ఊరు పంపించు” అంటూ అనేక చోట్ల నుంచి అభ్యర్థనలు రావటం మొదలైంది! సోనూకు సమస్య తీవ్రత అర్థమైంది. తన అనుచరులూ, సహచరులతో ఒక సహాయక బృందాన్ని ఏర్పరిచాడు. టోల్ ఫ్రీ నెంబరుతో

హెల్ప్ లైన్ ను ప్రకటించాడు. “ఎవరికి ఏ సాయం కావాలన్నా - ఈ నెంబరుకు కాల్ చేయండి..” అన్నాడు.

నిజానికి ఇది ఒక ప్రభుత్వం చేయాల్సిన పని. విశాల యంత్రాంగం, బాధ్యతా ఉన్న పాలకులు ఇవ్వాల్సిన భరోసా. సోనూసూద్ ధైర్యంగా ఒక ప్రకటన

చేశాడు. “నేనూ పంజాబ్ నుంచి ముంబైకి వలస వచ్చిన వాడినే. ప్రారంభంలో ఎన్నెన్ని కష్టాలు పడ్డానో నాకు గుర్తుంది. ముంబై నుంచి ఆఖరి కార్మికుడు తన స్వస్థలం చేరేదాకా నేను సహాయపడతాను. వారి కళ్లలోని తృప్తి నాకు ఆనందం” అన్నాడు. అప్పటినుంచి ముంబయిలోని వలస కార్మికులకు సోనూ ఒక ఆశాదీపమయ్యాడు. గమ్యానికి చేర్చే కథానాయకుడయ్యాడు.

తన సొంత పట్టణంలోని విద్యార్థులకు బ్యాగులూ, సైకిళ్లు పంపిణీ చేసే కార్యక్రమం చాలాకాలంగా అమలు చేస్తున్నాడు. కోవిడ్ ప్రారంభమైన వెంటనే ముంబయిలోని తన హోటల్ ని వైద్యసేవలు అందిస్తున్న డాక్టర్లకు, ఇతర సిబ్బంది విశ్రాంతి కోసం ఉచితంగా ఇచ్చాడు. నిరంతరంగా సహాయం అభ్యర్థనలు వస్తూనే ఉన్నాయి.

ఆసరా సాగుతూనే ఉంది. ముంబయి నుంచి ఉత్తరప్రదేశ్, బీహార్, మధ్యప్రదేశ్, రాజస్థాన్, ఛత్తీస్ గఢ్, ఒడిషా, కర్నాటక .. ఇలా అనేక రాష్ట్రాలకు బస్సుల్లో వలస కార్మికులను తరలిస్తూనే ఉన్నారు. ఇప్పటికి 15 వేల మందిని సొంతూళ్లకు చేర్చినట్లు అంచనా. మొన్నటికి మొన్న కేరళలోని కోచి నుంచి ఒక వేడుకోలు. ఒడిశా నుంచి వెళ్లి... అక్కడ ఒక వస్త్రపరిశ్రమలో పనిచేస్తున్న వారి

అభ్యర్థన. “మమ్మల్ని దయచేసి, మా రాష్ట్రానికి చేర్చండి..” అని. సోనూ వెంటనే రంగంలోకి దిగాడు. ఒడిశా, కేరళ రాష్ట్రాల అధికారులతో మాట్లాడాడు. బెంగళూరు నుంచి ఒక విమానం పంపించాడు. 147 మంది అమ్మాయిలను, 20 మంది అబ్బాయిలను ఆ విమానంలో భువనేశ్వర్ కి చేర్చారు. వలస కార్మికుల పట్ల ఇంతటి మానవత్వాన్ని చూపిన సోనూసూద్ కు ప్రశంసలు వెల్లువెత్తుతున్నాయి. “సోనూబాయీ, నీ దయాగుణం పతాకస్థాయికి చేరింది. నువ్వే నిజమైన హీరోవి” అంటూ నెటిజన్లు జేజేలు పలుకుతున్నారు.

తోడ్పాటు తన బాధ్యతగా ...

చాలామంది చాలా విధాలుగా సంపాదిస్తారు. కోట్లకు కోట్లు కూడబెడతారు. సమస్యల్లో ఉన్న ప్రజలను ఆదుకోవటానికి కొంతమందే సిద్ధపడతారు. పెద్ద మొత్తాల్లో విరాళాలూ ఇస్తారు. కానీ, క్షేత్రస్థాయిలో వలస కార్మికుల భావోద్వేగాలతో మమేకం అవుతూ... వారికి అవసరమైన సేవలు అందించటం ఎంతైనా అభినందనీయం. సోనూ ఇలా ఎందుకు వట్టుదలతో పనిచేస్తున్నాడూ అంటే- తాను చేస్తున్నది దానంగానో, సాయంగానో అతడు అనుకోవటం లేదు. అదొక బాధ్యత అని భావిస్తున్నాడు. “మనం ఇంత భద్రంగా, నుఖంగా ఉంటున్నామంటే కారణం కార్మికులే! నా ఇంటినీ అణువణువూ నిర్మించింది వారే! దానిని అనేక సౌకర్యాలతో తీర్చిదిద్దిందీ వారే! అలాంటి వారు ఇంత కష్టంలో ఉంటే ఎలా చూస్తూ ఉండగలం?” అని ప్రశ్నిస్తాడు, ఆవేదన నిండిన స్వరంతో. అతడి చేతల్లోని బలానికి మూలం ఈ మాటల్లో వినిపిస్తోంది కదా! మనసున్న ఒక మనిషే ఇంత చేయగలిగితే- అనేక వనరులు, అధికారాలూ చేతిలో ఉన్న ప్రభుత్వాలు ఇంకెంత చేయొచ్చు? కానీ, ఇప్పటికీ వలస కార్మికుల అసహాయ ఆక్రందనలు వినిపిస్తూనే ఉన్నాయి. అందుకు కారణం ఎవరు?

- శాంతిమిత్ర

మే 30న సిఐటియు ఆవిర్భావ దినోత్సవాలు

మే 30న పారిశ్రామికవాడ సూరంపల్లిలో సిఐటియు కార్యాలయం ప్రారంభం

హిందూపురం

విజయనగరం

గుంటూరు

తిరుపతి

కడప

ప్రకాశం

రాజమండ్రి

బి.టి.ఆర్ భవన్ - ఢిల్లీ

ఎన్.పి.ఆర్ భవన్ - విశాఖ

సివిటియు రాష్ట్ర కార్యాలయం

విజయవాడ

కాకినాడ

ఏలూరు

చిత్తూరు

శ్రీకాకుళం

పుస్తకం నంబర్	KRSA101M204
పుస్తకం పేరు	కార్మిక చరిత్ర
తారీఖు	23 February 2025
మొందు లాట్	YES
పెనుక లాట్	YES
మొత్తం పేజీలు	37
నిర్దిష్ట పైక పేజీలు	NO
ఖాళీ పేజీలు	NO
లేని పేజీలు	NO
తయారు చేసినది	(Signature)
పేజీలు నిర్దిష్టమైనవి	MADHU
ప్రొఫెస్ చేసినది	R. DAVEEN
పరిశీలించినది	THASIN
పేజీలు పరిశీలించినది	
బైండింగు చేసినది	
ప్రొఫెస్ చేసినది	
పరిశీలించినది	(Signature)